

Ateismi, uskonnottomuus ja kristinusko rikoksien ja mielisairauden taustalla

Mikä on "ateismin ja uskonnottomuuden" tai "uskon ja uskonnollisuuden" sekä aivan erityisesti "kristinuskon" yhteys rikollisuuteen ja mielenterveyden ongelmiin ja mielisairauksien yleisyyteen? Mikä aiheuttaa mielisairautta? Lisääkö uskonnon harjoittaminen ja henkilökohtainen usko Jeesukseen rikollisuutta vai vähentääkö se sitä? Etsivätkö vangit apua rikoskierteestä sekä päihde- ja huumeriippuvuudesta vapautumiseen ateismista ja uskonnottomuudesta vai uskonnosta ja erityisesti Raamatun Jumalalta ja Jeesukselta? Tehoaako usko tässä pyrkimyksessä vai ei?

Ovatko rikosten tekijät tyypillisesti "uskovia kristittyjä" vai jotakin muuta? Entä huumeiden ja päihdeiden väärinkäyttäjät? Rikollisjärjestöjen jäsenet? Terroristit? Harjoittavatko rikoksiin syyllistyvät rikosten tekemisen aikoihin muuta väestöä enemmän uskontoa? Ovatko he muuta väestöä uskonnollisempia tai jopa "uskossa Jeesukseen" rikoksia tehdessään? Mitä muutoksia tapahtuu rikoksesta tuomitun vangin uskonnollisuudessa vankeuden aikana? Lisääntykö vankien uskonnon harjoittaminen vankeudessa vai ei? Eroavatko vangit uskontokunnasta useammin kuin liittyvät sellaiseen vankeuden aikana?

Löydät näihin ja moniin muihin kysymyksiin vastauksia tästä kirjoituksesta. On myös asioita, joihin kukaan ei tiedä ainoita tai täysin oikeita vastauksia. Aineistoa voidaan tulkita monin eri tavoin. Niitä asioita on hyvä itse kunkin pohtia tykönään ja jättää asia hautumaan omassa mielessä. Kaikkeen ei tarvitse eikä ole järkevää ottaa kantaa, koska tietomme on vajavaista ja monet asiat ovat tulkinnallisia. On oltava erityisen tarkkana julkisuudessa esitettyjen väitteiden totuusarvon kanssa, sillä "kaikki ei ole kultaa mikä kiiltää!" Niin sanotut "tilastot" eivät ole välttämättä "tieteelliseen tutkimukseen perustuvia", vaikka niin väitettäisiin etenkin keskustelupalstoilla.

Taustaa tutkielmalle

Tämä kirjoitus lähti liikkeelle nettikirjoittelusta, jossa itseään ateistiksi kutsuvat henkilöt ovat väittäneet vuosikausia "uskovien kristittyjen" tekevän suhteellisesti enemmän rikoksia kuin ateistit ja uskonnottomat ihmiset. Tilastot osoittavat heidän mielestään sen, että uskontokuntiin kuuluvia on vankien joukossa suhteellisesti enemmän kuin ateisteja ja uskontokuntiin kuulumattomia, kun verrataan näiden kahden "ryhmän" määrää koko väestössä. Tästä on vedetty johtopäätös, että rikollisuudella ja uskonnollisella käyttäytymisellä sekä uskovaisuudella on vähintään korrelaatio. On myös vihjailtu, että "uskovat kristityt" tekevät suhteellisesti muita ihmisiä enemmän rikoksia: "usko Jeesukseen" saattaa lisätä rikollisuutta sekä päihde- ja huumeriippuvaisuutta, joka on rikosten tekemiseen vaikuttava tekijä ja tyypillistä rikollisille.

Tarkastelemme tässä tutkielmassa kristinuskoa ja nimeltään kristittyjen määrää "rikoksista tuomittujen" vankien joukossa, koska sillä on eniten merkitystä Suomessa. Vankien joukossa on joidenkin tulkintojen mukaan enemmän "kristittyjä uskovia" ja nimeltään kristittyjä kuin vankilan ulkopuolella. Jotkut ateistit ovat arvelleet tämän johtuvan siitä, että "usko Jeesukseen" (uskovaisuus) altistaa ihmisiä rikolliseen käyttäytymiseen. Osoitamme tässä kirjoituksessa tutkimustulokseen ja vankien omaan todistukseen perustuen, että asia on päinvastoin kristinuskon ollessa kyseessä, mutta islam lisää rikollisuutta muslimiväestön keskuudessa. Muslimit ovat yliedustettuina vankien joukossa ja syynä on oman uskonnon käskyjen ja ohjeiden mukainen toiminta. "Usko Jeesukseen" sen sijaan vähentää rikollisuutta, koska se johtaa yhteiskunnan lakien noudattamiseen, elleivät ne ole ristiriidassa uuden liiton käskyjen ja ohjeiden kanssa.

Mitä mielenterveyteen tulee, niin uskonto voi vaikuttaa siihen joko positiivisesti tai negatiivisesti. Mielenterveyden häiriöt ja mielisairaudet eivät ole kuitenkaan yksin uskontojen syytä niin kuin ei terveyskään ole niiden ansiota. Kristinuskolla on todettu kumpaakin vaikutusta. Sairauden syyt ovat silti usein biologiset, perinnölliset, sosiaaliset tai elämän kokemuksiin ja tilanteisiin liittyvät. Samaa voidaan sanoa rikollisen käyttäytymisen suhteen: se juontaa juurensa ihmisen evoluutioon, lapsen psykososiaaliseen kehitykseen, ympäristöön, koulumenestykseen, taloudelliseen asemaan, sosiaalisiin suhteisiin, yksinäisyyteen, syrjäytymiseen ja elämäntapaan liittyviin valintoihin. Ahdas uskonnollisuus voi aiheuttaa mielenterveyden ongelmia ja rikollisuutta, mutta myös ateismi saattaa johtaa siihen.¹ Jälkimmäisestä on kuitenkin vähän tutkimustuloksia.²

Länsimainen yhteiskunta on maallistumassa hurjaa vauhtia. Tarkastelemme tässä tutkielmassa Suomen tilannetta. Ateismi ja uskonnottomuus ovat kasvattaneet suosiotaan, samalla kun pahoinpitely- ja väkivaltarikollisuus, ja erityisesti nuorten mielenterveyden ongelmat ja mielisairaudet ovat lisääntyneet.³ Henkirikosten ja kaikkien rikosten määrä on silti vähentynyt tasaisesti 1990-luvulta lähtien, paitsi että vuosina 2018 ja 2020 henkirikokset kasvoivat selvästi.⁴

1 Spiritual Struggles among Atheists: Links to Psychological Distress and Well-Being. Aaron E. Sedlar, Nick Stauner, Kenneth I. Pargament, Julie J. Exline, Joshua B. Grubbs and David F. Bradley. 13.7.2018.
<https://www.mdpi.com/2077-1444/9/8/242/htm>

National Alliance of Mental Illness. The Mental Health Benefits of Religion & Spirituality. Luna Greenstein 21.12.2016.
<https://www.nami.org/Blogs/NAMI-Blog/December-2016/The-Mental-Health-Benefits-of-Religion-Spiritual>

Some reflections on spirituality, religion and mental health. Wesley Carr 19.8.2010.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/13674670050002054>

Spirituality and religion in psychiatric rehabilitation and recovery from mental illness. Roger D. Fallot. 11.7.2009.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09540260120037344>

Spirituality, religion and suicidal behavior in a nationally representative sample. Daniel T.Rasic, Shay-Lee Belik, Brenda Elias, Laurence Y.Katz, Murray Enns, Jitender Sareen. 9/2009.
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/18799219/>

Secularity, religiosity, and health: Physical and mental health differences between atheists, agnostics, and nonaffiliated theists compared to religiously affiliated individuals. ScienceDirect. Social Science Research, Volume 75, September 2018, Pages 44-57
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0049089X17308062>

2 Atheism and Mental Health. Rob Whitley. 26.5.2009.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.3109/10673221003747674?journalCode=ihrp20>

3 Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Nuorten mielenterveyshäiriöt. 20/2017 päivitetty 10.9.2019.
<https://thl.fi/fi/web/mielenterveys/mielenterveyshairiot/nuorten-mielenterveyshairiot>

Mielenterveysongelmat nuorten rikoskäyttäytymisen takana. Katsaus nuorten rikosentekijöiden mielenterveysongelmiin. Poliisi ammattikorkeakoulu. Panu Huusko 6/2020.
<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/341462/ONHuusko.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

Masennus, ahdistus, nuoruus. Mimmi Pitkänen. Journalistiikan opiskelija Tampereen yliopistosta, 2018.
<https://keitos.uta.fi/masennus-ahdistus-nuoruus/>

Rikollisuus edellisvuoden tasolla, varkaudet vähentyneet selvästi. Helsingin kaupunki Tiedote. Petri Danielsson & Pasi Komulainen. 27.11.2019. Pahoinpitelyrikokset ss. 3, 37-41.
<https://www.helsinki.fi/fi/uutiset/talous-yhteiskunta/rikollisuus-edellisvuoden-tasolla-varkaudet-vahentyneet-selvasti>
Iltalehti 4.1.2021. Poliisi epäilee: 15-vuotias yritti tappaa 17-vuotiaan Helsingissä - alaikäisten väkivalta kasvussa
<https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/309507cf-4a92-4779-a6cd-e6b6103ff5a6>

4 Eurostat, Statistics Explained. Rikostilastot.
https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Crime_statistics/fi&oldid=259696

Syitä tähän kaikkeen on monia ja ne ovat tulkinnallisia. Jotakin voimme silti tietää ja päätellä.⁵

Onko näiden tendenssien välillä kausaliteetti vai pelkkä korrelaatio? Altistaako maallistuminen tai uskonnottomuus nuoria rikoksille ja psyyken häiriöille? Vähentääkö vai lisääkö uskonnollisuus ja henkilökohtainen uskoontulo näitä molempia? Mitä tutkimukset, tilastot ja rikollisten parissa työtä tekevät ammattilaiset sanovat tästä asiasta? Mitä vangit sanovat? Vastamme näihin kysymyksiin objektiivisesti faktoihin ja tosielämän kokemukseen perustuvalla tavalla. Tiedot ovat peräisin alan ammattilaisilta ja kohderyhmän hyvin tuntevilta maallikoilta.

Argumenttimme perustuvat alan viimeisimpään tutkimukseen ja tilastoihin Suomessa, ja rikollisten ja vankien kanssa kymmeniä vuosia työtä tehneiden lääkärin, psykologien ja sosiaalityöntekijöiden tietoon. Olemme kuulleet vanginvartijoita ja vankiloiden johtajia. Tunnumme rikollisia ja heidän läheisiään, jotka ovat kertoneet samaa, mitä tässä kirjoituksessa tuodaan vilpittömästi ja rehellisesti esille. Osa tiedosta on vankilalähettiläiden ja pappien kertomaa. Vapaiden suuntien seurakunnissa on ex-vankeja ja entisiä rikollisia, jotka ovat kertoneet kokemuksistaan ja havainnoistaan.

Henkilötiedot pidetään salassa asianomaisten pyynnöstä, mutta julkiset tilastot ja tutkimustulokset ovat mainitut viitteinä.

Uskonnonharjoittaminen vankiloissa

Vankeja koskevat "tilastotiedot" perustuvat nykyään aina kyselyihin sen sijaan, että ne olisivat rekisteritietoja. Vankien uskontokuntaan kuulumista ei ole rekisteröity Suomessa: tiedot siitä perustuvat kyselyihin ja niistä tehtyihin tulkintoihin. Selvitykset ja raportit kyselyistä eivät ole "tieteellisiä tutkimuksia". Kyselyiden tulokset ovat epäselviä johtuen kysymysten asettelusta (tarkoitushakuisuus), tulkinnan vaikeuksista (moniselitteisyys) ja käytettyjen sanojen merkityksestä (toinen vanki ymmärtää sanat ja kysymykset eri tavalla kuin toinen ja vastaa siten eri tavalla kuin mitä kysymyksen asettelija on tarkoittanut saada selville).

Suomen evankelisluterilaisen kirkon teettämä selvitys uskonnon harjoittamisesta vankiloissa vuonna 2014 on monitulkintainen.⁶ Monet ateistit perustelevat sen avulla argumenttia, jonka mukaan "uskovat kristityt" tekevät suhteellisesti ateisteja ja uskonnottomia enemmän rikoksia. Kyselyissä ei ole kuitenkaan kysytty sitä, mikä oli vangin uskonnollinen vakaumus rikoksen tekemisen aikana. Vain sillä on merkitystä, kun tutkitaan sitä, tekevätkö "uskovaiset kristityt" keskimäärin enemmän rikoksia kuin muut ihmiset.

Vangin kuuluminen johonkin uskontokuntaan ei paljasta edes sitä, mikä hänen uskonnollinen vakaumuksensa vankeuden aikana on. Monet ateistit ja agnostikot ovat luterilaisen, ortodoksisen tai katolisen kirkon jäseniä, mutta he eivät usko Jumalan olemassaoloon. Nekin, jotka uskovat, eivät täytä Uuden testamentin tunnusmerkkejä "uskovasta kristitystä" ja "Jumalan lapsesta". He eivät vedä vertoja "tosi kristitylle" edes uskonnon harjoittamisessa.

2020 oli henkirikosten synkkä vuosi – henkirikosten määrä kasvoi erityisen rajusti viime keväänä. Yle uutiset. Katri Kirsi 19.1.2021.

<https://yle.fi/uutiset/3-11743093>

5 Henkirikoksista ja niiden yrityksistä epäiltyjen alle 18-vuotiaiden määrä rajussa nousussa – psykiatri Hannu Lauerma arvioi, mitkä ovat syyt väkivaltaisuuteen. Iltasanomat, Antti Jussi Ripaoja, 19.11.2020.

<https://www.is.fi/kotimaa/art-200007627535.html>

6 Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisu. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä. Työryhmän raportti 30.4.2015.

<https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

Noin 25,7 % kyselyyn vastanneista ei rukoillut koskaan, 27,5 % rukoili melko harvoin. Yli 53 % vangeista ei siis rukoillut koskaan tai rukoili vain vähän. Vertailun vuoksi 53 % koko väestöstä rukoili vuonna 2011 vähintään kerran vuodessa.⁷ Myös ateistisesti ajatteleva voi ”rukoilla” ahdingon aikana, hädässä tai kriisitilanteessa jumalaa tai korkeampaa voimaa, johon ei välttämättä edes usko. Niinpä vähäinen rukouselämä ei tee vangista vielä välttämättä ”kristittyä uskovaa”.

Noin 38,5 % vastanneista ei ollut lukenut kertaakaan Raamattua, 24 % oli lukenut sitä melko harvoin. Yhteensä 63 % oli lukenut Raamattua vähän tai ei lainkaan. Raamattu on kristityn uskovan elämän ohjekirja ja uskonnon harjoittamisessa tärkeää. Raamatun lukemisen perusteella reilusti yli puolet vangeista eivät ole ”uskovia kristittyjä” vaan ovat jotakin muuta: tapakristittyjä, nimeltään kristittyjä, korkeampaan voimaan uskovia, enkeliuskovia, uskonottomia, agnostikkoja tai ateisteja.

Vastaajista 39 % ei ollut osallistunut koskaan jumalanpalvelukseen vankilassa. Noin 52 % ei ollut osallistunut koskaan hengelliseen ryhmätoimintaan. Sama määrä eli 52 % ei ollut tavannut kertaakaan henkilökohtaisesti uskontokunnan edustajaa. Noin 49 % ei ollut tavannut vankilapappia tai -diakonia. (ibid. ss. 124, 127) Tämän perusteella on hyvin perusteltua olettaa, että kristinuskolla ei ole suurta merkitystä yli puolelle kaikista vangeista. He eivät ole ”uskovia kristittyjä”, vaikka monet ateitit pitävät heitä sellaisena, kun tahtovat mustamaalata kristittyä väestönosaa.

Uskonnon harjoittaminen oli rikosten tekemisen hetkellä keskimäärin vielä vähäisempää kuin mitä se on vankilassa. Yli 38 % ”osallistui uskonnolliseen toimintaan” vain kerran tai pari vuodessa, yli 29 % ei koskaan. Noin 67,5 % ei siis osallistunut uskonnolliseen toimintaan tätä useammin ennen vankeuttaan. Noin 23,2 % vangeista osallistui uskonnolliseen toimintaan kerran tai pari vuodessa, 31,6 % ei koskaan. Noin 54,8 % ei siis osallistunut tätä useammin vankeuden aikana. (ibid. s. 122) Vangeista yli puolet (noin 55 %) eivät ole erityisen uskonnollisia tämän perusteella.

Kyselyssä ei ole kerrottu, mitä ”uskonnolliseen toimintaan osallistuminen” tarkoittaa. Se voi tarkoittaa ”pakollisiin” hautajaisiin ja sukujuhlisiin osallistumista, mikä ei tee vangista yhtään uskonnollisempaa kuin muistakaan ihmisistä. Suomessa on tapana osallistua vauvan kasteeseen, lapsen konfirmaatioon, aikuisten kirkkohäihin ja hautajaisiin, vaikka osallistujat eivät usko edes Jumalan olemassaoloon puhumattakaan siitä, että olisivat ”uskovia kristittyjä” ja noudattaisivat omaa uskontoaan jokapäiväisessä elämässään.

Yli puolet vangeista oli osallistunut vain harvoin tai ei koskaan jumalanpalvelukseen tai hengelliseen ryhmätoimintaan. Noin puolet ei ollut tavannut koskaan uskontokunnan edustajaa tai vankilapappia tai -diakonia. ”Uskonnollinen toiminta” on tämän perusteella ollut sangen harvinaista. Vain pieni osa vangeista on osallistunut jumalanpalvelukseen tai hengelliseen tilaisuuteen useammin kuin kerran tai pari vuodessa. Tämä kieli siitä, että uskonnolla on vain vähän tai ei ollenkaan merkitystä yli puolelle kaikista vangeista. He eivät ole ”uskovia kristittyjä”.

Jotkut vangit ovat lisänneet uskonnon harjoitusta jouduttuaan vankilaan. Se johtuu akuutista kriisistä (vapauden menetys) ja lisääntyneestä ajasta, joka käytetään avun etsimiseen pyrittäessä vapaaksi päihde- ja huumeriippuvuudesta ja rikollisesta elämäntavasta. Jos lapsi tai nuori on ollut uskossa Jeesukseen, niin hän ei ala käyttää alkoholia ja huumeita yhtä todennäköisesti kuin uskonnoton ja ateisti. Näille on ihan normaalia runsaskin alkoholinkäyttö, mutta Jeesukseen uskovalle se on kiellettyä. Päihteiden väärinkäyttö yhdistyy usein rikosten tekemiseen. Uskova kristitty on siten paremmin suojattu rikoksia vastaan kuin uskonnoton ja ateisti, kun vain ei luovu

⁷Haastettu kirkko. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008-2011. (2012). Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 115. Kirkon nelivuotiskertomus. Sivü 36.

uskostaan.

Syy siihen, miksi monet vangit lisäävät uskonnon harjoittamista vankeuden aikana, on tuen ja avun tarve. He tahtovat päästä irti pahoista riippuvuuksista ja rikoskierteestä. He etsivät apua nimenomaan kristinuskosta: Raamatun Jumalalta ja Jeesukselta. Tämä on johtanut siihen, että vankien joukossa on muuta väestöä keskimäärin enemmän herätyskristittyihin yhteydessä olevia ihmisiä ja he osallistuvat myös näiden järjestämään toimintaan. Mukana on paljon sellaisia vankeja, jotka ovat juoneet aivonsa pilalle ateisteina ja uskonnottomina. Heitä yritetään nyt kuntouttaa raittiiseen ja yhteiskuntakelpoiseen elämään kristinuskon avulla.

Se, että joku uskoo Jumalan tai korkeamman voiman olevan olemassa, ei tee hänestä vielä ”uskovaa kristittyä”. Totena pitäminen on vain yksi osa ”elävää uskoa”. Sitä tärkeämpää on oman uskonnon noudattaminen jokapäiväisessä elämässä. Uskova kristitty on velvollinen noudattamaan Uuden testamentin käskyjä ja ohjeita. Siihen kuuluu yhteiskunnan lakien ja sääntöjen mukaan eläminen, kunhan ne eivät vain ole ristiriidassa Jeesuksen ja apostolien sanojen kanssa. Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen uskovia on vähän vankien joukossa: vain harvat pitävät totena Raamatun ja evankeliumin. Nekin, jotka pitävät, ovat rikkoneet omaa uskontoaan vastaan tehdessään rikoksia. Uskovaisuus ei ole ollut syynä rikoksiin eikä se ole altistanut niihin.

Kirkon selvityksessä kysyttiin vangeilta sitä, uskovatko he Jumalan olevan olemassa. (Uskonnon harjoittaminen vankiloissa s. 124) Noin 35,7 % vastasi uskovansa ”kristinuskon opettamaan Jumalaan”. Vuotta myöhemmin ”luterilaisen kirkon Jumalaan” uskovia oli Alma-tutkimuksen mukaan 37 % koko väestöstä.⁸ Vankilakyselyn aikana vuonna 2014 heitä on ollut vähän enemmän, koska uskovien määrä on vähentynyt tasaisesti 2010-luvulla. Niinpä vankien joukossa oli suhteellisesti muuta väestöä vähemmän niitä, jotka uskoivat Jumalan olevan olemassa. Jos ”uskovan kristityn” kriteeriksi asetetaan pelkästään se, että uskotaan Raamatun Jumalan olevan olemassa, niin heitä oli vankien joukossa suhteellisesti vähemmän kuin muun väestön joukossa.

Alma-tutkimuksen mukaan 21 % uskoi johonkin korkeampaan voimaan vuonna 2016 ja 3 % uskoi jonkin muun uskonnon jumalaan kuin ”luterilaisen kirkon opettamaan Jumalaan”, joita oli 37 %. Yhteensä jollakin tavalla jumalaan tai korkeampaan voimaan uskoi siten 61 %. Väestöstä vain 39 % sanoi, että ei usko Jumalaan tai korkeampaan voimaan tai ei osannut vastata: 27 % vastasi ”En usko jumalaan tai korkeampaan voimaan” ja 11 % ”En osaa sanoa”. Uskovia sanoi siis olevansa 61 % ja 39 % eivät tunnustaneet uskovansa.

Vangeille osoitetut kysymykset poikkeavat sanamuodoltaan Alma-tutkimuksen kysymyksistä, mutta tutkimuksia voidaan silti vertailla toisiinsa. Vangeista 17 % vastasi ”uskon Jumalaan, mutta ei kirkon opettamaan.” Tämä vastaa ”korkeampaan voimaan uskomista”, joita on ollut vankien joukossa vähemmän kuin muun väestön keskuudessa. 2 % vangeista vastasi uskovansa ”Jumalaan, mutta ei kristinuskon opettamaan.” Kristinuskon Jumalaan uskoi noin 36 %. Yhteensä Jumalaan tai korkeampaan voimaan uskovia oli vangeista noin 55 %, kun niitä oli muusta väestöstä yli 61 % vuonna 2014. Pienempi osuus vangeista uskoi Jumalan olevan olemassa kuin muusta väestöstä.

Noin 17 % vangeista ei osannut sanoa, uskooko Jumalaan. Noin 9 % vastasi epäilevänsä Jumalan olemassaoloa ja saman verran eli noin 9 % ei osannut tai halunnut sanoa. Kysymykset on muotoiltu hyvin epämääräisesti, mutta koska Jumalaan jollakin tavalla uskova tyypillisesti vastaa myöntävästi kysymykseen ”Uskotko Jumalan tai korkeamman voiman olevan olemassa”, niin nämä 35 % ovat olleet ateistisesti ajattelevia eli he eivät ole uskoneet Jumalan olevan olemassa. Noin 10 % vastasi

⁸Alma-tutkimus: Jumalaan uskovia ei ollut missään päin Suomea yli 50 prosenttia. Iltalehti. Miila Kankaanranta 23.12.2016.

<https://www.iltalehti.fi/uutiset/a/201612232200045033>

suoraan ”En usko ollenkaan Jumalan olemassaoloon.” Yhteensä ateistisia vankeja oli siten vähintään 45 % vastanneista, kun vastaava luku muun väestön joukossa oli korkeintaan 39 % vuonna 2014 (Alma-tutkimus 2016). Vangeista pienempi osa uskoi jollakin tavalla jumalaan kuin muusta väestöstä.

Monet ateistit sanovat, että uskovaiset kristityt ovat ”tutkimusten mukaan” ylliedustettuina vankien joukossa. Tämä ei pidä paikkaansa ainakaan Suomen kohdalla. Mitään sellaista tutkimusta ei ole tehty, joka osoittaisi uskovien kristittyjen osuuden olevan suurempi vankien joukossa kuin muussa väestössä. USA:n lukuja käsittelemme myöhemmin ja nekin osoittavat väitteen totuuden vastaiseksi. Ateistien ja uskonottomien osuus on myös siellä ollut suurempi kuin muun väestön joukossa. Väitteiden pohjalla ei ole faktoihin perustuvaa luotettavaa tieteellistä tutkimusta. Viittauksena on usein yhden henkilön virheellisiin tulkintoihin perustuva tilasto, jota monet ateistit siteeraavat ”tutkimuksena”. Kriteerin kestäviä faktoja väitteiden tueksi ei ole esitetty.

On silti ateistien itsensä tekemiä ”tutkimuksia” ja ainakin yksi ”tieteellinen” sellainen, jossa väitetään ateistien tekevän vähemmän rikoksia kuin ”uskonnolliset” ihmiset (teistit).⁹ On myös tutkimuksia, joissa todetaan ateistien olevan vähintään yhtä moraalisia kuin teistien. Näissä tutkimuksissa on määritelty epämääräisesti tai ei ollenkaan se, ketkä ihmiset ovat ”uskovia” (Religious) ja ketä ovat ”ateisteja”. Usein ”uskovina” pidetään niitä, jotka ilmoittavat kuuluvansa johonkin uskontokuntaan. Mitään muuta määritelmää ei sitten tehdä ja tämä johtaa väistämättä harhaan, niin että tutkimuksen tulokset eivät ole luotettavia. Lisäksi on epäselvää, millä perusteella ihmiset luokitellaan ateisteiksi, agnostikoiksi tai teisteiksi. Tällaista jakoa ei tutkimuksissa ole aina tehty, joten miten ne voisivat kertoa eri ryhmien ominaisuuksista luotettavalla tavalla?

[Hemant Mehta](#) on laatinut nettiartikkelin, jossa toteaa virheellisten argumenttien kautta teistien syyllistyvän ateisteja useammin rikoksiin Yhdysvalloissa. Perusteluna ovat hänen käsiinsä saamat tilastot, joissa vangit ovat ilmoittaneet oman uskontokuntansa kyselyssä. Uskontokuntaan kuulumisen ei kerro totuutta siitä, kuinka moni vanki on uskova teisti ja kuinka moni ei usko. Tämä perustavaa laatua oleva virhe toistuu ateistien propagandassa ja jopa ”tieteellisessä tutkimuksessa”. Monet uskontokuntien jäsenet ovat ateisteja, agnostikkoja, uskonottomia deistejä, enkeliuskovia tai jotakin muuta. Niinpä teistien luvun määrittäminen uskontokuntaan kuulumisen perusteella on harhaan johtavaa asioiden vääristelyä, jopa suoranaista valehtelua.

Tieteellinen tutkimus on osoittanut, että tietynlainen uskonnollinen käytös ja uskonnollinen vakaumus vähentävät rikollisuutta. Uskonto vaikuttaa itsehillintään myönteisellä tavalla. Uskonnon sosiaalinen aspekti vähentää rikosten tekemistä: osallistuminen uskonnolliseen toimintaan ja uskontoverkoston tuki vähentävät osallistumista rikolliseen toimintaan. Ei ole silti tutkittu vielä sitä tieteellisesti, millainen uskonnon muoto on tehokkain rikosten vähentämisen kannalta. Kokemukset

⁹Uconn Communications. Why (We Think) Atheists are More Likely to be Serial Killers. Kim Krieger 22.8.2017. <https://today.uconn.edu/2017/08/think-atheists-likely-serial-killers/>

Atheism, Secularity, and Well-Being: How the Findings of Social Science Counter Negative Stereotypes and Assumptions. Phil Zuckerman, 1.12.2009. Pitzer College. https://www.researchgate.net/publication/227616923_Atheism_Secularity_and_Well-Being_How_the_Findings_of_Social_Science_Counter_Negative_Stereotypes_and_Assumptions

Psychology Today. Misinformation and Facts about Secularism and Religion. David Niose 30.3.2011. <https://www.psychologytoday.com/us/blog/our-humanity-naturally/201103/misinformation-and-facts-about-secularism-and-religion>

Live Science. Religion Doesn't Make People More Moral, Study Finds By Elizabeth Palermo September 11, 2014. <https://www.livescience.com/47799-morality-religion-political-beliefs.html>

kentältä osoittavat voimakkaan herätyksen ja henkilökohtaisen uskon Jeesukseen toimivan rikollista aktiiviteettia vähentävästi niiden kohdalla, joiden uskonnollinen vakaumus ja sitoutuminen omaan uskonsuuntaan on vakaa (pysyvä). Yli 40 vuoden ajan tutkimus on osoittanut kristinuskon myönteisen vaikutuksen rikollisuutta vähentävänä voimana yhteiskunnassa.¹⁰

Kirkon julkaisua "Uskonnonharjoittaminen vankiloissa" on helppo tulkita väärin. Kysymykset on muotoiltu niin, että ne ovat monitulkintaiset. Käytettyjä termejä ei ole määritelty millään tavalla. Toinen vanki voi ymmärtää eri tavalla saman kysymyksen kuin toinen ja kummatkin vielä eri tavalla kuin kysymyksen asettelija. Saman kysymyksen eri vastausvaihtoehdot kumoavat toisensa, mutta vanki voi silti vastata moniin eri kohtiin. Ateistinen vanki voi vastata olevansa ateisti, agnostikko, humanisti ja materialisti. (s. 126) Niinpä väite "ateistisesti ajattelevia oli 10 %" on totuuden vastainen ja johtaa lukijoita harhaan. (s. 30) Ateistisesti ajattelevia on vähintään 45 %, koska sen verran ei usko jumalaan tai korkeampaan voimaan. Uskonnon harjoittamisen perusteella voidaan lisäksi päätellä, että kristinuskolla ei ole suurta merkitystä yli puolelle vangeista.

Selvityksen tapa ilmoittaa vankien kuuluminen uskontokuntaan on vähintään epäselvä, ellei jopa harhaan johtava sekin. Kirkon työryhmä on ehkä liioitellut vankien uskonnollisuutta, koska uskonnolliseen vakaumukseen perustuva vankilatyö on kohdannut vastustusta uskontoja vastustavien ateistien taholta. Olivatpa syyt mitkä tahansa, niin kysely on toteutettu tavalla, joka on johtanut monitulkintaisuuteen ja epäselvyyteen. Jumalaan eri tavoin uskovia on "selvityksen" mukaan 40–70 %, jollain tavalla uskovia, mutta uskonsa tarkemmin määrittelemättä jättäviä noin 10–30 % ja "ateistisesti ajattelevia" 10 %. Niin kuin edellä on osoitettu, on ateistisesti ajattelevia vähintään 45 % ja todennäköisesti enemmänkin. Sen verran ei usko jumalan tai korkeamman voiman olevan olemassa ja yli puolet harjoittaa uskontoa niin vähän, että sillä tuskin on kovin suurta merkitystä heidän elämässään.

On haastavaa tulkita oikein julkaisun epämääräisiä ilmaisuja siitä, kuinka suuri osa vangeista on kristillisen uskontokunnan jäsen ja mihin kirkkokuntaan he kuuluvat. Vangeilta on kysytty "Mikä kuvaa uskonnollista taustaasi?" (ibid. s. 121. Liitetaulukko 6. Vastaajien yhteydet uskontokuntiin) "Uskonnollinen tausta" on eri asia kuin se, mihin uskontokuntaan joku kuuluu. Vankien uskonnollista taustaa kysytään erikseen. (ibid. s. 122. Liitetaulukko 7. Vastaajien uskonnollinen tausta) Tässä viitataan lapsuuteen ja perheeseen. Se, mihin vangin vanhemmat tai hänen perheensä uskovat, ei kerro sitä, mihin uskontokuntaan vanki itse kuuluu ja mihin hän itse uskoo. Vangin usko selviää muilla kysymyksillä (ks. edellä) ja uskontokuntaan kuulumisen kysymyksestä "Oletko edellisen kysymyksen uskonnon jäsen?" (ibid. s. 121)

Vangeista 81 % (78 % miehistä ja 90 % naisista) vastasi uskonnollisen taustansa olevan kristinusko. Kristilliseen uskontokuntaan sen sijaan kuului vain 65,6 % vastanneista. Vastanneita tähän kohtaan on vähemmän kuin edelliseen kohtaan (348-410=-62), mutta luku on silti melko tarkka. Nimeltään kristittyjen osuus vangeista on selvästi vähemmän kuin heidän osuutensa muusta väestöstä. Kirkon tutkimuskeskuksen ja Wikipedian mukaan noin 76 % suomalaisista kuului kristilliseen uskontokuntaan vuonna 2014.¹¹ Vankien joukossa on Suomessa siis suhteessa paljon enemmän

¹⁰Religion and Crime Studies: Assessing What Has Been Learned. Melvina Sumter, Frank Wood, Ingrid Whitaker and Dianne Berger-Hill Department of Sociology and Criminal Justice, Old Dominion University, Norfolk, VI 23529, USA; fwood@odu.edu (F.W.); iwhitake@odu.edu (I.W.); dbergerh@odu.edu (D.B.) 18.6.2018.

https://www.researchgate.net/publication/325836725_Religion_and_Crime_Studies_Assessing_What_Has_Been_Learned

¹¹ Kirkko etsii paikkaansa (2015) (seminaarijulkaisu). Kirkon tutkimuskeskuksen verkkosivujulkaisuja 42. s. 14 https://evl.fi/documents/1327140/45386794/Kirkko+etsii+paikkaansa_42.pdf/9895cd30-266d-fd9c-8790-6b01b01898ec

Wikipedia. Uskonto Suomessa. Taulukko: Uskonnot Suomessa. https://fi.wikipedia.org/wiki/Uskonto_Suomessa

uskonottomia ja ateistisia ihmisiä kuin väestössä keskimäärin. Monien ateistien argumentit ovat tässä asiassa siten virheelliset ja ne perustuvat kirkon "selvityksen" virheelliseen tulkintaan tai huonoon laskutaitoon.

Oikeaan tulokseen päästään, kun lasketaan ensin niiden vankien osuus, jotka sanovat olevansa saman uskonnon jäseniä kuin mikä on heidän uskonnollinen taustansa. Se on noin 80,75 %. Laskukaava taulukon lukujen mukaan on seuraava: $100 \times (205+76) : (258+90)$. Kristilliseen uskontokuntaan kuuluvien vankien määrä lasketaan kertomalla kristinuskon taustakseen ilmoittaneiden määrä tällä prosenttiluvulla näin: $0,8075 \times (241+92) : (308+102) = 65,6$ %. Vangeista kristilliseen uskontokuntaan kuuluu siis vain 65,6 % eikä esimerkiksi "80 % miesvastaajista ja 90 % naisista" tai "83 % miehistä ja 71 % naisista" niin kuin voitaisiin virheellisesti tulkita kirkon tekemän selvityksen tekstiosasta. (Uskonnonharjoittaminen vankiloissa ss. 25–26)

Vastaavasti Helluntai- ja Vapaa kirkkoon kuuluvia ei ole noin 10 % kaikista vangeista vaan tuo luku ilmoittaa heidän osuutensa nimeltään kristityistä, joita on siis 65,6 % vastanneista. Laskukaava on $100 \times (18+9+5+3) : (250+93) = 10,2$ %. Kaikista vastanneista noin 7 % sanoo kirkkonsa tai uskonliikkeensä olevan joku muu kuin luterilainen, ortodoksinen tai katolinen kirkko. Tämä on paljon enemmän kuin väestöstä keskimäärin, mutta se selittyy vapaiden suuntien harjoittamalla aktiivisella päihde-, huume- ja vankilatyöllä sekä romanien yliedustetulla osuudella.¹² Apua haetaan sieltä, mistä sitä eniten tarjotaan ja nämä uskonliikkeet ilmoitetaan sitten kyselyssä omaksi uskonnoksi, vaikka kaikki eivät "uskossa" ja "jäseniä" olisikaan. (vrt. 1Kor 5:9-6:11).

Helluntai-, Vapaa- ja Baptistiseurakunnissa harjoitetaan seurakuntakuria. Jos jäsen käyttäytyy Uuden testamentin opetusten vastaisella tavalla, rikkoo yhdyskunnan sääntöjä ja on pahennukseksi seurakunnalle, niin hänet voidaan erottaa ja erotetaankin.¹³ (vrt. 1Kor 5:9-6:11.) Erottamisen syyt ovat mm. aviorikos, haureellisuus, homoseksuaalisuus, juopottelu, varastaminen, väkivaltaisuus ja murhat. Niinpä jos joku on taparikollinen, juomari, narkomaani, väkivaltainen tai murhaaja, niin hänet tulisi erottaa "pyhien yhteydestä" Raamatun ohjeiden mukaan. Erotetulta ei silti evätä mahdollisuutta saada tukea ja apua raittiiseen rikoksista vapaaseen elämään. Suuri osa vapaan kristillisyyden seurakunnan omaksi uskontokunnakseen ilmoittaneista on tällaisia "ulkopuolisia" avun tarvisijoita. Tilastot eivät siten kerro sitä, kuinka moni vanki on uskontokunnan jäsen. Ne kertovat sen, kuinka suuri osuus vangeista on hakenut apua vapaiden suuntien seurakunnilta.

Vangeista noin 18 % vastasi suoraan olevansa ateisti ja 14 % ei osannut sanoa onko vai eikö ole ateisti (eivät siis ainakaan ole "uskovia teistejä" ja ovat siten "ateistisia"). (Uskonnonharjoittaminen

¹² Romanien henkirikostilastojen julkistamisesta puhkesi riita – romanijärjestöt syyttävät tutkijoita rasismista ja vaativat selvitystä. Yle uutiset, Yrjö Hjelt 1.11.2019.

<https://yle.fi/uutiset/3-11042210>

MTV Uutiset 15.2.2017. Kokenut poliisi vaietusta aiheesta: Suomen romanien rikoksissa järjestäytyneitä rikollisuutta.

<https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/kokenut-poliisi-vaietusta-aiheesta-suomen-romanien-rikoksissa-jarjestaytynytta-rikollisuutta/6312486#gs.q8d2kx>

Wikipedia. Suomen romanit. Rikollisuus ja vankeustuomiot.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Suomen_romanit#Rikollisuus_ja_vankeustuomiot

¹³ Suomen Helluntaikirkko. Yhdyskuntajärjestys. 4. Luku. Seurakunnan jäsenet. 19 § Jäsenten ottaminen ja erottaminen.

<https://suomenhelluntaikirkko.fi/helluntaikirkko/yhdyskuntajarjestys/>

Suomen Baptistikirkko (SBK). Yhdyskuntajärjestys 19.5.2015. 2 § Jäsenet: "Yhdyskunnan rekisterijäsenyydestä voidaan erottaa henkilö, jonka elämäntavan tai opinkäsityksen katsotaan antavan siihen aiheutta."

<https://www.baptisti.fi/suomen-baptistikirkko/saannot.html>

Suomen Vapaakirkon Yhdyskuntajärjestys. Luku 4: seurakunnat. 46 § Seurakunnan jäsenen erottaminen...

<http://www.svk.fi/luku-4-seurakunnat/>

vankiloissa s.126) Tämä tekee 32 %. Agnostikkoja sanoi olevansa 44 % vastanneista. Agnostikolla tarkoitetaan puhekielessä yleensä henkilöä, joka ei usko Jumalaan tai korkeampaan voimaan, mutta ei ole varma vakaumuksestaan: hän epäilee.¹⁴ Niinpä suuri osa näin vastanneista on ”ateistisia”. Humanisteja vastasi olevansa 26 % vangeista ja materialisteja noin 22 %. Osa ateisteista valitsi ehkä jonkun näistä kolmesta muusta vaihtoehdosta, koska piti niitä parempana, vaikka on silti ateisti.

Uskovaksi itsensä tunnustivat noin 53,8 % vastaajista tässä kohdassa. ”Ei” valitsi noin 28,8 % vastaajista ja ”en osaa sanoa” 17,4 %. Kun muistetaan, että 45 % ei uskonut jumalan olevan olemassa, niin ateistisesti ajattelevia oli vähintään 45–46 % vastanneista vangeista. Alma-tutkimuksessa kaksi vuotta myöhemmin 61 % uskoi Jumalaan tai korkeampaan voimaan, joten ateistisesti ajattelevia oli silloin muun väestön joukossa vain 39 %. Vangeille tehdyn kyselyn aikaan heitä oli vielä vähemmän, joten vankien keskuudessa oli ateistisesti ajattelevia selvästi enemmän kuin muun väestön joukossa. Monet ateistit tulkitsevat virheellisesti selvityksen vastauksia ja tekevät vääriä johtopäätöksiä.

Muiden uskontojen kuin kristinuskon kannalla oli kyselyyn vastanneista vangeista noin 2 %. Tämä on noin seitsemän kertaa enemmän kuin heidän osuutensa oli koko väestöstä vuonna 2014 (0,3 %).¹⁵ Selvityksessä ei sanota, mihin uskontokuntaan nämä kuuluivat. Suuri osa heistä on ollut todennäköisesti muslimeja.¹⁶ Heidän määränsä on voinut olla jopa vielä suurempi kuin vain vajaat kaksi prosenttia. Tämä johtuu siitä, että kyselyyn vastaaminen edellyttää suomen, ruotsin, venäjän tai englannin kielen taitoa.¹⁷ Maahanmuuttajilla tämä taito on puutteellinen tai sitä ei ole, joten suuri osa heistä on saattanut jättää vastaamatta.

Vangeista 33 % ei halunnut olla yhteydessä mihinkään uskuntoon. Kristinuskoon halusi yhteyttä vain 59 % vastanneista. (Uskonnonharjoittaminen vankiloissa s. 121) Pitäisikö vangeille tarjota muuta kuin uskonnollista sosiaalista, psyykkistä ja henkistä tukea? Vapaa-ajattelijat tahtovat lisätä apua vankilassa oleville ateisteille ja uskonottomille, joita on siis vähintään kolmasosa vangeista ja todellisuudessa liki puolet (vastanneista 45 % suoraan sen perusteella, että ei usko Jumalan olemassaoloon ja vielä useampi epäilee olemassaoloa).¹⁸ Myös nimeltään kristittyjen vankien joukossa on käytännössä uskonottomia teistejä, agnostikkoja ja ateisteja, joten ateististen vankien määrä kipuaa yli puoleen vastanneista. Ateistisesti ajattelevia muusta väestöstä oli vain 39 % vuonna 2016 ja tätä vähemmän paria vuotta aiemmin. (Alma-tutkimus) Ateistisesti ajattelevat ovat olleet selvästi yllidustettuja vankiloissa.

Jumalaan uskovien määrä vaihtelee kyselyissä riippuen kysymysten sanamuodoista ja ajankohdasta. Usko on vähentynyt viime vuosikymmeninä ja vuosina. Viimeisimmän tiedon mukaan vuonna 2019 suomalaisista alle puolet uskoi Jumalan olemassaoloon kristinuskon opettamalla tai muulla tavalla.¹⁹

14Jumalan valtakunta blogi. Teisti, agnostikko ja ateisti: uskoteoreettinen määritelmä. 23.1.2021.

<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2021/01/20/teisti-agnostikko-ja-ateisti/>

15Kirkko etsii paikkaansa (2015) (seminaarijulkaisu). Kirkon tutkimuskeskuksen verkkojulkaisuja 42. s. 14

https://evl.fi/documents/1327140/45386794/Kirkko+etsii+paikkaansa_42.pdf/9895cd30-266d-fd9c-8790-6b01b01898ec

16 Katsauksia 42/2020. Rikollisuustilanne 2019. Rikollisuuskehitys tilastojen ja tutkimusten valossa. Petri Danielsson (Toim.). Julkaisija on Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti. Usean tekijän ja kirjoittajan yhteistyön tulos. (pdf) ss. 67-94, 173-193.

<https://helda.helsinki.fi/handle/10138/320755>

17 Rikosseuraamuslaitoksen monisteita 3/2016. Raportti yhdenvertaisuuden toteutumisesta Rikosseuraamuslaitoksessa vuonna 2015, s. 11. Ulla Knuuti ja Marja Avonius 25.3.2016.

https://www.rikosseuraamus.fi/material/attachments/rise/julkaisut-monisteetjaraportit/26fsaeQVt/2016-03_Raportti_yhdenvertaisuuden_toteutumisesta_Rikosseuraamuslaitoksessa_vuonna_2015.pdf

18 Vapaa-ajattelijat: Ei-uskonnollista vankilatyötä kehitettävä. Esa Ylikoski 29.9.2015. ss.173, 180-185.

<https://vapaa-ajattelijat.fi/blog/2015/09/29/vapaa-ajattelijat-ei-uskonnollista-vankilatyota-kehittettava/>

19 Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016-2019. Kimmo Ketola. Uskonto arjessa ja juhlassa, ss.74-75.

Vain 11 % sanoo noudattavansa uskontoa ja pitävänsä itseään hengellisenä ihmisenä, jota kiinnostavat pyhät ja yliluonnolliset asiat.²⁰ Kun "Jumalan vaikuttaman uskon" ja "Kristuksen oman" tunnusmerkkejä katsotaan Uudesta testamentista, niin "uskovien kristittyjen määrä" laskee tästäkin vielä paljon.

Kirkon selvitys uskonnonharjoittamisesta vankiloissa on toteutettu siten, että siitä on vaikea nähdä ”uskovien kristittyjen” osuus vangeista. On kysytty epämääräisesti sitä, uskovatko vangit jollakin tavalla Jumalaan ja miten paljon he harjoittavat uskontoa. Ei ole kysytty suoraan sitä, ovatko vangit ”uskossa Jeesukseen” tai pitävätkö he totena Raamatun kirjoituksia. Ei ole kysytty sitä, noudattavatko he elämässään oman uskontonsa opetuksia, ohjeita ja käskyjä, tai pyrkivätkö he edes siihen.

Tällaisilla kysymyksillä olisi saatu paremmin selville se, kuinka moni ”uskoo Jeesukseen ja Jumalaan Raamatun opettamalla tavalla” eli kuinka moni on ”uskova kristitty”. Usein jo pelkkä kysymys ”uskotko Jeesukseen” tai ”oletko uskossa Jeesukseen” karsii vastaajien joukosta pois ne, jotka eivät ole ”tosi uskovia” kristittyjä. Tapa- ja kulttuurikristityt eivät sellaisia ole, eivätkä ne kirkon jäsenet, jotka eivät usko Raamatun opettamalla tavalla Jumalaan ja Jeesukseen kristukseen.

Kristitty on opillisesti totena pitämisen kautta määriteltynä ihminen, joka uskoo Jumalan herättäneen Jeesuksen ylös kuolleista ja ottaneen hänet tykönsä taivaaseen. Jos tätä olisi kysytty, niin kovin moni vanki ei olisi tunnustautunut uskovaksi kristityksi. Miksi tällaisia asioita ei kysytä, jos tarkoitus on saada selville uskovien kristittyjen osuus vastaajien joukosta? Ehkäpä sitä ei ollut tarkoitus saadakaan selville.

Työryhmä on joko tarkoituksella tai tahattomasti selvittänyt asioita, jotka saavat vangit näyttämään uskovilta, vaikka he eivät sitä omien sanojensa mukaan ole. Tällä tavalla toteutettuna selvitys lisää kirkon saamaa tukea ja hyväksyntää kristillisen vankilatyön jatkamiselle. Se on ollut ehkä tarkoituskin ja siksi ei ole kysytty sitä, onko vanki omasta mielestään ”uskossa Jeesukseen” vai ei.

Jeesuksen kristuksen nimeä ei ole edes mainittu kysymyksissä eikä niiden perusteella tehdyssä raportissa. Tämä on sangen omituista, jos tarkoituksena olisi ollut saada selville kristittyjen uskovien osuus vangeista. Päätämme siksi, että se ei ole ollut kyselyn tarkoitus, tai vaikka olisi ollut, niin sitä asiaa ei ole juuri lainkaan selvitetty. Tutkimus on siten harhaan johtava.

Vaikka kirkon tekemä "selvitys" antaa liian positiivisen kuvan vankien uskonnollisuudesta etenkin sen tekstiosan perusteella, niin luvuista voidaan nähdä ei-uskovien ja ateistisesti ajattelevien vankien olevan selvästi ylliedustettuna vankien joukossa suhteessa heidän määräänsä muun väestön keskuudessa. Samaan aikaan (2014-2015), kun ateistisesti ajattelevia oli väestöstä alle 39 %, niin heitä oli vankien joukossa yli puolet ja suotuisammankin arvion mukaan vähintään 45 % (eivät

<https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4112/viewmode=previewview>

Suomalaisten usko kristinuskon Jumalaan on lähes puolittunut 20 vuodessa. Seurakuntalainen. Sari Savela 12.11.2020. <https://www.seurakuntalainen.fi/blogit/suomalaisten-usko-kristinuskon-jumalaan-on-lahes-puolittunut-20-vuodessa/>

Yli viidennes suomalaisista turvaa korkeampaan voimaan, mutta se ei ole Jumala – "Kirkon luoma uskonnollinen kuva ei vain enää istu omaan, henkilökohtaiseen kuvaan". Aamulehti, Milla Nurmi 5.7.2018.

<https://www.aamulehti.fi/uutiset/art-2000007307065.html>

20 Kirkon ja kristinuskon asema Suomessa 2020-2030 -luvuilla – uskontososiologinen tarkastelu Hanna Salomäki, ss. 104-105.

https://evl.fi/documents/1327140/45652999/Iustitia+36_Hanna+Salom%C3%A4ki_artikkeli+Kirkon+ja+kristinuskon+asemasta+Suomessa+2020-2030-luvuilla.pdf/10737127-8ec1-9e7c-6cb2-4f78665b3cbd

uskoneet Jumalan olevan olemassa). Uskontokuntaan kuuluvia vankeja oli vain noin 66 %, kun heitä oli muusta väestöstä 76 %. Ateistien väitteet siitä, että "uskovat kristityt" ovat yliedustettuja vankien joukossa "tutkimuksen" tai "tutkimusten mukaan", ovat epätosia ja niiden levittäminen on asioiden vääristelyä: valehtelua, kun tiedetään totuus "tilastojen" ja "tutkimusten" valossa.

Mitä ihmisiltä tulisi kysyä?

Törmäsimme kirkon teettämässä selvityksessä ”Uskonnon harjoittaminen vankiloissa” moniin epäselviin kohtiin, jotka johtuvat epämääräisistä termeistä ja kysymysten asettelusta annettuine vastausvaihtoehtoineen. Tämä on johtanut moniselitteisyyteen ja tulkintaeroihin eri lukijoiden ja myös kyselyyn vastanneiden mielissä. Tällä tavalla ei saada selville tarkasti sitä, mihin ja miten vangit uskovat. Jotta vastaavilta virheiltä vältyttäisiin jatkossa, niin kehitimme muutaman peruskysymyksen ja vastausvaihtoehdot, joiden avulla saadaan selville vastaajien uskon sisältö yhtenäisellä tavalla. Tätä tapaa voitaisiin soveltaa myös muun väestön keskuudessa tehtyihin kyselyihin.

Ihmisen uskonnollinen vakaumus voidaan jakaa esimerkiksi viiteen ryhmään: **ateisti, epäilevä ateisti, ei ota kantaa, epäilevä teisti ja teisti**. Tämä on kyselyissä käytännöllisempi jaottelu kuin filosofien [Michael Scriven](#), [Antony Flew](#) ja [Michael Martin](#) ideoista kehitetty tietoteoreettinen jaottelu seitsemään kategoriaan. Kukaan ei oikeasti tiedä sitä, onko Jumala tai jumalia olemassa. Positiivinen ateisti ja vanhakantainen teisti luulevat tietävänsä, mutta eivät he todellisuudessa tiedä: he pitävät omaa uskoaan tietona. Uskovaiset kristityt pitävät omia kokemuksiaan tiedon lähteenä ja asian varmistuksena, mutta ne voidaan kyseenalaistaa ja selittää luonnollisista syistä johtuvaksi. Vakauksessa on aina kysymys uskosta sen sijaan, että se perustuisi objektiiviseen tietoon.

Suuri osa suomalaisista ei ole kovin kiinnostunut uskon asioista. Heitä ei kiinnosta ateismi sen enempää kuin uskonnot. He eivät tunne erilaisia jakotapoja uskonnollisen vakaumuksen määrittelyssä. Sen vuoksi tulisi välttää sellaisten termien kuin ”positiivinen ateisti”, ”negatiivinen ateisti”, ”agnostinen ateisti”, ”agnostinen teisti” (käytännön teisti), ”nykyaikainen teisti” ja ”vanhakantainen teisti” käyttö. Suurin osa väestöstä ei ole kuullut edes näitä kaikkia nimiä, joten niitä olisi typerää alkaa opettamaan kyselyn aikana. Esimerkiksi sanaa ”agnostikko” käytetään yleisesti samalla tavalla kuin tietoteoreettisessa määritelmässä: agnostikko ei ota kantaa, joten hän ei ole teisti, mutta ei myöskään ateisti. Tällaista agnostismin muotoa monet positiiviset ateistit eivät tunnusta olevan olemassa, vaikka se on hyvin yleistä väestön keskuudessa.

Uskonnollinen vakaumus voidaan jakaa sanaa ”agnostikko” käyttämällä viiteen kategoriaan näin: **ateisti, agnostinen ateisti, agnostikko, agnostinen teisti ja teisti**. Ateisti ja teisti uskovat olevansa varmasti oikeassa, eivätkä kyseenalaista omaa uskoaan. He ovat lujia ja varmoja uskossaan, niin että luulevat tietävänsä totuuden tässä asiassa. Ne, jotka eivät ole varmoja ja pitävät erehtymistä mahdollisena, ovat agnostisia. He eivät tiedä ovatko he oikeassa, mutta kallistuvat joko teismin tai ateismin kannalle. Agnostikko on sitten henkilö, joka ei ota kantaa: hän ei usko kumpaakaan ääripään näkemystä ja pitää mahdollisena molempia. Hän on ikään kuin puolueeton, muiden valitessa oman puolensa ja tulkitessa asioita osittain puolueellisesti oman uskonsa tueksi. Agnostikko voi sen sijaan olla niin puolueeton kuin se ihmiselle mahdollista on.

Viisiportaisen jaottelun agnostikko on siinä mielessä ateisti, että hän ei usko Jumalaan tai jumaliin eikä myöskään luomiseen. Muut ateistit eivät pidä häntä kuitenkaan ateistina, koska hän pitää aidosti mahdollisena luomisen ja sen takana olevan yliluonnollisen tekijän: luoja tai luojat. Agnostikko eroaa deististä siten, että deisti uskoo johonkin korkeampaan voimaan, mutta ei pidä minkään tunnetun uskonnon Jumalaa tai jumalia luomisen takana olevana ”voimana”. Deisti voi

uskoa luojan tai luojien vaikuttaneen ja vaikuttavan maailmaan universumin alkuketken jälkeen, mutta tämä ei ole välttämätöntä. Hän uskoo näyttöön luomisen puolesta, eikä näe riittävästi näyttöä sitä vastaan. Agnostikko voi tulkita havaintoja kumpaan suuntaan tahansa: luomisen puolesta tai sitä vastaan. Tai sitten hän ei pidä mitään havaintoja näyttönä kummastakaan vaihtoehdosta.

Kokemukset osoittavat, että moni suomalainen on ”käytännön agnostikko”. He eivät tiedä, onko maailma luotu vai ei. He eivät ota kantaa tähän asiaan. He käyttävät sanaa ”agnostikko” juuri tässä merkityksessä, mikä poikkeaa useiden ateistien tavasta puhua agnostismista tietoon perustuvana arviona Jumalan tai jumalien olemassaolon todennäköisyydestä. Nämä ateistit pitävät agnostikkoja joko teisteinä tai ateisteina. Olisi kuitenkin järkevämpää käyttää sanaa ”agnostikko” samassa merkityksessä kuin väestö sitä puhekielessä käyttää, jotta vältyttäisiin virhekäsityksiltä. Jos henkilö sanoo, että hän ei tiedä, onko Jumala olemassa vai ei, ja onko maailma luotu vai ei, niin hän on silloin agnostikko sen sijaan, että olisi teisti tai ateisti. Tällöin ihmiset voidaan jakaa kolmeen ryhmään: **teisti, agnostikko ja ateisti**.

Pidämme jakoa viiteen kategoriaan parempana. Ääripäissä on vahva, luja ja varma usko. Niistä seuraava on usko, joka kyseenalaistetaan ja sen totuusarvoa epäillään. Keskellä on sitten ”uskosta vapaa” agnostikko, joka ei tiedä, kumpi ääripään näkemys on oikea ja se on syynä hänen epäuskoonsa. Agnostikko ei usko, mutta ei ole tämän jaottelun mukaan ateistikaan, vaikka häntä voitaisiin sellaisena myös pitää, eikä hän valehtele, jos sanoo olevansa ateisti. Ateisti ei usko Jumalaan tai jumaliin (eikä luomiseen) ja koska agnostikko ei niihin usko, on hän käytännössä agnostinen ateisti, mutta ei löydä riittävästi näyttöä ateismin puolesta, joten hän ei ota kantaa: hän on puolueeton. Agnostikko on puolueettomuutensa ansiosta parhaassa asemassa arvioitaessa teismä ja ateismia puoltavia argumentteja: havaintoja, näyttöä ja ”todisteita”, joiden olemassaolo on kyseenalaistettu etenkin ateistien leirissä.

Jos tutkimuksen tarkoituksena on saada selville se, kuinka suuri osuus vastaajista uskoo Raamatun kirjoitusten mukaan Jumalaan ja Jeesukseen, niin kysymykset täytyy laatia siten, että se asia tulee riittävän hyvin ilmi. Luterilaisen kirkon teettämässä kyselyssä ”Uskonnonharjoittaminen vankiloissa” ei ole selvitetty tätä asiaa juuri lainkaan. Jeesuksen kristuksen nimeä ei ole mainittu kertaakaan kysymyksissä eikä niiden pohjalta tehdyssä raportissa. Tämä on sangen outoa, jos tarkoitus oli saada selville se, kuinka suuri osa vastaajista on ”uskovia kristittyjä”. Tämän selville saamiseen totena pitämisen kautta riittää yksi ainoa kysymys: ”Oletko uskossa Jeesukseen?” Jos tätä olisi kysytty, niin ”uskovien kristittyjen” määrä vankien joukossa olisi pudonnut tulkinnoissa muutamaan prosenttiin, joka se on myös muun väestön keskuudessa.

Koska ihmiset voidaan jakaa uskon voimakkuuden mukaan kolmeen tai viiteen ryhmään, niin suosittelimme suomalaisissa tutkimuksissa käytettäväksi seuraavia kysymyksiä ja vaihtoehtoisia vastauksia vastaajan uskonnollisen vakaumuksen selvittämiseksi:

1. Uskotko Jumalan, jumalien tai korkeamman voiman olemassa oloon niin, että et epäile sitä vaan olet jokseenkin varma?
 - a. Uskon kristinuskon Jumalan olevan olemassa jonkin sen tulkinnan tai suuntauksen mukaan.
 - b. Uskon jonkin muun uskonnon jumalan tai jumalien olevan olemassa.
 - c. Uskon korkeamman voiman olevan olemassa.
 - d. En usko Jumalaan tai jumaliin enkä korkeampaan voimaan.
 - e. En tiedä tai en osaa tai halua vastata.

2. Uskotko Jumalan, jumalien tai korkeamman voiman olevan olemassa, mutta epäilet sitä etkä ole kovin varma?
- Uskon kristinuskon Jumalaan jonkin sen tulkinnan tai suuntauksen mukaan.
 - Uskon jonkin muun uskonnon jumalaan tai jumaliin.
 - Uskon korkeampaan voimaan.
 - En usko Jumalaan tai jumaliin enkä korkeampaan voimaan.
 - En tiedä tai en osaa tai halua vastata.

Näillä kysymyksillä saadaan suuntaa antavasti kartoitettua se, kuinka moni on ateisti, agnostinen ateisti, agnostikko, agnostinen teisti ja teisti. Samalla saadaan tarkasti selville se, kuinka suuri osa uskoo jollakin tavalla kristinuskon Jumalaan, johonkin muuhun jumalaan tai ei usko mihinkään näistä. Jos tahdotaan saada tämän lisäksi selville vastaajien jakautuminen eri uskontokuntiin, niin sitä voidaan kysyä erikseen. Vastausvaihtoehtojen tulisi olla niin selvät, että virhetulkintoja on vaikea tehdä ja näin karsitaan pois moniselitteisyys. Kysymys valmiine vastausvaihtoehtoineen voisi kuulua vaikka näin:

Oletko mielestäsi ”uskon perusteella” jotakin seuraavista: (valitse vain yksi vaihtoehto; sinun ei tarvitse olla täysin varma vakaumuksestasi)

- kristitty
- muslimi
- hindu
- buddhalainen
- shintolainen
- sikhi
- konfutselainen
- zarathustralainen
- juutalainen
- joku muu uskova (esim. uuspakana, taolainen, Falun Kong tai jokin muu uskonto)
- ateisti (myös agnostinen)
- agnostikko (et tiedä ja et ota kantaa tai et osaa tai halua sanoa)

Jos ei tahdota tietää uskonnollista vakaumusta vaan ainoastaan uskontokunnan jäsenyys, niin sitten kysytään sitä ja jätetään pois vakaumusta koskeva tarkennus tästä kysymyksestä (”~~uskon~~ perusteella”).

Jos tahdotaan kartoittaa uskon syvyyttä, sisältöä ja laatua tarkemmin etenkin kristinuskosta, niin silloin voidaan esittää kohdan 1. ja 2. jälkeen lisäkysymyksiä vastausvaihtoehtoineen. Tässä

esimerkki:

3. Noudatko tai pyritkö noudattamaan oman uskontosi käskyjä, ohjeita ja elämäntapaa jokapäiväisessä elämässäsi?
 - a. Kyllä.
 - b. En.
 - c. Minulla ei ole uskontoa, joten kysymys on turha.

Jos olet kristitty tai uskot korkeampaan voimaan tai enkeleihin, niin vastaa kysymyksiin 4.–10.

4. Oletko uskossa Jeesukseen?
 - a. Kyllä.
 - b. En.
 - c. En tiedä tai en osaa tai halua sanoa.
5. Oletko uudestisyntynyt Jumalan lapsi?
 - a. Kyllä.
 - b. En.
 - c. En tiedä tai en osaa tai halua sanoa.
6. Uskotko elämään ruumiin kuoleman jälkeen?
 - a. Kyllä.
 - b. En.
 - c. En tiedä tai en osaa tai halua sanoa.
7. Uskotko "taivaaseen" ja/tai "helvettiin" (ikuisen elämään ja/tai tuomioon/ rangaistukseen)?
 - a. Kyllä.
 - b. En.
 - c. En tiedä tai en osaa tai halua sanoa.
8. Uskotko Jumalan herättäneen Jeesuksen ylös kuolleista?
 - a. Kyllä.
 - b. En.
 - c. En tiedä tai en osaa tai halua sanoa.
9. Uskotko, että Jeesus on nyt Jumalan tykönä taivaassa (paratiisissa)?

- a. Kyllä.
- b. En.
- c. En tiedä tai en osaa tai halua sanoa.

10. Pidätkö totena Raamatun kirjoitukset siinä määrin, että uskot niiden kautta Jumalaan ja herraan Jeesukseen kristukseen evankeliumien mukaan?

- a. Kyllä.
- b. En.
- c. En tiedä tai en osaa tai halua sanoa.

Näillä lisäkysymyksillä saadaan selville paljon vastaajan uskonnollisesta vakaumuksesta koskien kristinuskoa, uskoa korkeampaan voimaan ja enkeliuksia. Näitä kolme eri tyyppiä esiintyy nimeltä kristittyjen joukossa sen lisäksi, että kristillisen uskontokunnan jäsenenä voi olla myös ateisteja, agnostikkoja ja muiden uskontojen edustajia. Muiden uskontojen jäsenet voivat jättää vastaamatta kohtiin 4.–10., koska niissä esitetyillä asioilla ei ole heille samanlaista merkitystä kuin kristityille. Vaikka muslimi uskoo joissakin asioissa samalla tavalla, ovat erot suuremmat kuin yhtäläisyydet, ja jos tarkoitus on selvittää kristinuskon merkitystä nimeltään kristityille vastaajille, niin silloin on järkevää antaa vain heidän vastata.

Jos tahdotaan saada lisäselvyyttä uskon sisällöstä tai laadusta koskien kristinuskoa, niin sitten voidaan kysyä sitä, kuinka usein ja paljon vastaaja rukoilee, lukee Raamattua, osallistuu jumalanpalvelukseen tai hengellisiin tilaisuuksiin muuten kuin pakollisiin sukujuhliin tai hautajaisiin, puhuu uskosta muiden uskovien tai uskosta osattomien kanssa, todistaa uskostaan muille ja niin edelleen. Tällaisten tarkentavien kysymysten perusteella saadaan paremmin tietoon, onko vastaajan uskonnollinen vakaumus luja vai ei. Kirkon selvitys ”Uskonnonharjoittaminen vankiloissa” jättää monet asiat epäselviksi tämän tyyppisistä kysymyksistä huolimatta ja se on johtanut jopa selvityksestä tehdyn raportin laatijoiden mielessä suureen vaihteluun sen suhteen, miten vastauksia tulisi tulkita.

Esimerkiksi Jumalaan uskovia katsotaan olleen 40–70 % vastaajista, mikä jättää epäselväksi sen, kuinka suuri osuus vangeista uskoo edes jollakin tavalla Jumalaan, kuinka moni ei usko ja kuinka moni epäilee, mutta uskoo silti, tai epäilee, mutta ei usko. (s. 30) Tältä hajonnalta olisi välttytty, jos kysymykset ja valmiit vastausvaihtoehdot olisi laadittu järkevästi ja siten, että eri vastaukset kumoavat toisensa. Nyt kun vastaaja voi sanoa olevansa yhtä aikaa ateisti, agnostikko, humanisti, materialisti ja uskova, niin vastaukset eivät kerro riittävän tarkasti totuutta siitä, kuinka moni on ateisti ja uskova. (s.126) Sanat ”ateistisesti ajattelevia on noin 10 %” ovat harhaan johtavat ja totuutta vääristelevät. (s.30) Niin kuin tässä tutkielmassa on osoitettu, on ateistisesti ajattelevia vähintään 45 % vastanneista ja kun tähän lisätään agnostikot, niin heitä on reilusti yli puolet vangeista. (eivät usko Jumalaan, sivut 124 ja 126)

Ateistisesti ajattelevia eivät ole vain ne, jotka ovat vastanneet olevansa ateisteja annetuista vaihtoehdoista. Muita vaihtoehtoja olivat agnostikko, humanisti, materialisti ja uskova. On selvää, että moni ateistisesti ajatteleva kuuluu agnostikoihin, humanisteihin ja materialisteihin. Viimeksi mainitut eivät voi edes teoriassa olla teistejä, koska he eivät usko aineettomaan henkeen tai henkiin. Koska vastaaja saattoi valita monen vaihtoehdon sijasta vain yhden, valitsivat monet ateistit jonkin muun vaihtoehdon, joka kuvasi ehkä paremmin heidän omaa ”heikkoa ateismiaan”. He kokivat

jonkin muun vaihtoehdon paremmaksi kuin ateismin ja valitsivat sen. Kaikki ateistit eivät tunnustaudu ateisteiksi kyselyissä, mikä selittää osaltaan sen, miksi ateismin vastaukseksi valinnoita oli niin vähän.

”Ateismin mittaaminen kyselytutkimuksilla on ongelmallista. Muun muassa kysymysten muotoilut, matalat vastausprosentit tai eri maiden poliittiset ilmapiirit aiheuttavat sen, että saadut tulokset on vaikeasti yleistettävissä koko populaatiota koskevaksi. Esimerkiksi Kiinassa jumalaan uskovallakin saattaa olla painetta vastata olevansa ateisti, kun taas uskonnollisissa maissa tilanne voi olla päinvastainen. Myös stereotyyppiset käsitykset ateisteista saattavat vaikuttaa vastauksiin, ja länsimaissa vain harva sellainenkin vastaaja, joka ei usko jumaliin, määrittelee itsensä ateistiksi. (Ks. Zuckerman 2007, 47–48; Mahlamäki 2013, 446–450.) ” (Uskonnotutkija verkkolehti. [Ateismin lähteillä. Jumalattomuuden alkuperän ja yleistymisen tarkastelua.](#) Mikko Sillfors.)

Kysymysten päällekkäisyys tekee vastauksista moniselitteisen ja tulkinnallisen. Vanki on voinut valita ja on myös valinnut monta eri vaihtoehtoa, vaikka osa vastauksista kumoaa toisensa ja osa vain täydentää toista vaihtoehtoa. Vastaaja on voinut silti valita vain yhden vaihtoehdon, mikä näkyy erityisesti ateistien osuuden pienuutena ja agnostikkojen, humanistien ja materialistien osuuden suuruutena. (s.126) Nämä muutkin ovat silti tyypillisesti ateistisesti ajattelevia ja niin etenkin tässä kyselyssä, koska jos he olisivat uskovia, niin he olisivat valinneet sen vaihtoehdon näiden muiden vaihtoehtojen sijasta. On siis varmaa, että ateisteja ja ateistisesti ajattelevia on suurin osa kaikista muista vastanneista paitsi niistä, jotka sanoivat olevansa uskovia.

Kyselyn toteuttamisen tapa on mahdollistanut monet eri tulkinnat sekä vastaajien että vastauksista selvityksen tehneen työryhmän jäsenten joukossa. Tämä ei koske vain tätä yhtä kohtaa vaan monia muitakin kohtia, joissa on kysytty vankien uskonnollisuutta. Esimerkiksi vankien arvio omasta uskonnollisuudesta voi poiketa jyrkästi muiden arviosta. Osallistuminen kerran jumalanpalvelukseen ja Raamatun lukeminen uteliaisuudesta voi tuntua vangista itsestään kovin uskonnolliselta, mutta ulkopuolisesta se ei ole mitenkään poikkeuksellista, tai päinvastoin.

Niinpä tehdyt johtopäätökset raportissa ovat kyseenalaisia ja ehkä jopa tarkoitushakuisia: on tahdottu liioitella vankien uskonnollisuutta, jotta saataisiin suuri yleisö ja veronmaksajat vakuutetuiksi vankilatyön tarpeellisuudesta. Monet ateistit puolestaan liioittelevat vankien uskonnollisuutta sen vuoksi, että tahtovat mustamaalata kristittyjä, ikään kuin rikosten tekeminen olisi tyypillisempää ”uskoville kristityille” kuin ateisteille, agnostikoille ja uskonnottomille. Totuus onkin sitten päinvastainen, kun verrataan lapsesta tai nuoruudesta asti uskossa Jeesukseen olevia ja uskonnottomassa ateistisessä vakaumuksessa kasvaneita ihmisiä toisiinsa.

Vapaa-ajattelijat vähättelevät vankien uskonnollisuutta ja uskovien vankien määrää silloin, kun tahtovat osallistua ei-uskonnolliseen vankilatyöhön, mutta kun tarkoitus on mustamaalata kristittyä kansanryhmää, niin sitten kaikki kristillisten uskontokuntien jäsenet kelpaavatkin ”uskoviksi kristityiksi” vankien joukossa vastoin totuutta ja vankien omia sanoja henkilökohtaisissa tapaamisissa. Ateistit siis valehtelevat tarkoituksella, kun vääristelevät asioita, tulkitsevat virheellisesti tilastoja ja johtavat muita harhaan. Väärän informaation jakamisella pyritään vaikuttamaan väestön mielipiteisiin ja kyse on silloin järjestelmällisestä mielenhallinnasta erilaisten tekniikoiden avulla. Tätä tapahtuu pienessä piirissä keskustelufoorumeilla, mutta maan- ja maailmanlaajuisesti mediassa.

Olisi järkevää laatia kysymykset siten, että vastaaja voi valita vain yhden vastausvaihtoehdon kuhunkin kysymykseen. Eri vaihtoehdot kumoavat toinen toisensa. Näin vältytään sekaannuksilta ja

saadaan selvä kuva siitä, miten itse kukin uskoo ja mihin. Tämän peruskyselyn lisäksi voidaan sitten tarvittaessa kysyä tarkemmin esimerkiksi vangin uskonnon harjoittamisesta ja selvittää siten hänen uskonsa laatua ja määrää. Se kertoo tutkijoille paljon uskon syvyydestä, sisällöstä ja merkityksestä, mistä on hyötyä vankeinhoidossa ja kuntoutuksessa. Samaa tekniikkaa voidaan soveltaa päihdeongelmaisiin ja mielenterveyskuntoutujiin, jos he tahtovat saada tukea ja apua itse valitsemastaan uskonnosta. Hoitotyön ja kuntoutuksen tulee perustua vapaaehtoisuuteen, jos siinä käytetään menetelmiä, jotka ovat sidotut johonkin vakaumukseen kuten vaikkapa ateismiin.

Stereotypiat ja väärä yleistäminen

Ateistien ja uskovien kristittyjen välillä käydään välillä kiivasta taistelua. Se johtaa usein ylilyönteihin. Molemmilla on tapana tehdä stereotypioita ja yleistää väärin.

Yleinen ateistien stereotypia uskovasta kristitystä on lapsesta asti uskovassa kodissa indoktrinoitu hyväuskoinen hölmö, joka ei osaa kyseenalaistaa oma uskoaan ja isiltä perittyä uskontoa. Vaikka tämä on jopa useimpien kristittyjen uskovien kohdalla totta, niin siitä ei pidä tehdä väärää yleistystä, jonka mukaan jokainen kristitty on samanlainen. Ei ole varmaa, onko edes selvä enemmistö näitä. Erilaisten ja eri taustoista tulevien uskovien osuus vaihtelee seurakunnittain.

Toinen yleinen stereotypia uskovasta kristitystä erityisesti vapaiden suuntien seurakunnissa (helluntai-, baptisti- ja vapaaseurakunnat) on aivonsa pilalle juonut entinen alkoholisti, joka on ”hurahtanut uskoon” ja ”tullut hulluksi”. Vaikka näitä entisiä laitapuolen kulkijoita ja jopa rikollisia on runsaasti etenkin helluntailiikkeessä, niin he muodostavat vähemmistön kaikista uskovista ja etenkin seurakunnan jäsenistä. Eivätkä he juoneet aivojaan pilalle uskovana ollessaan vaan sitä ennen ollessaan uskonnottomia tai ateisteja.

Kovin moni ateisti ei tiedä sitä, että monissa seurakunnissa harjoitetaan kuria ja erotetaan ne, jotka häpäisevät teoillaan Kristuksen ristin ja Jeesuksen nimen. Tähän riittää pelkkä haureus, aviorikokset ja uudelleen avioituminen, kun syyllisenä osapuolena on seurakunnan jäsen. Niinpä myös monet alkoholistit, narkomaanit ja rikoksia tehtailevat seurakunnasta apua hakeneet jäsenet on virallisesti erotettu seurakunnasta, vaikka he saavat edelleen tukea ja apua sieltä niin tahtoessaan. Kaikkia avun tarvitsijoita ei ole edes liitetty seurakunnan jäseniksi, vaikka he ilmoittavat uskontokunnakseen sen.

Näin ollen on väärin yleistää asioita ja sanoa näitä rikoskierteessä olevia narkomaaneja ja alkoholisteja jonkin vapaan kristillisyyden seurakunnan jäseneksi tai ”uskovaksi kristityksi”. Typerintä on se, kun sanotaan ”uskovien juoneen aivonsa pilalle” ja väitetään heidän tehneen sen uskovaisena sen sijaan, että ovat tehneet sen uskonnottomana ja ateistina. Usko ei ole syy alkoholismiin, huumeiden käyttöön ja rikoksiin. Se on lääke niitä vastaan ja auttaa monia raittiiseen elämään, joka lisää yhteiskunnan hyvinvointia ja onnellisuutta.

Mietipä sitä, kumpi on todennäköisempää. Se, että lapsesta tai nuoruudesta asti uskossa Jeesukseen ollut alkaa käyttää alkoholia teini-iässä, kokeilee sitten kannabista ja siirtyy lopulta koviin huumeisiin, mikä johtaa rikoksiin ja vankilatuomioon. Vai se, että lapsuudesta ja nuoruudesta asti uskonnoton tai ateisti elää tuolla tavalla. Jos olet vähänkään rehellinen, niin tunnustat tietäväsi sen, että tyyppinen juomari, narkomaani ja rikosten tekijä ei ole ollut lapsuudestaan asti uskossa Jeesukseen.

Hän voi olla uskostaan luopunut, niin että ei noudata enää omaa uskontoaan, vaikka saattaa pitää edelleen totena sen opetuksia. Ja moni riippuvainen ei ole ollut koskaan uskossa, mikä on voinut altistaa hänet alkoholismille, huumeiden käytölle ja rikoksille. Usko Jeesukseen suojaa ihmistä tältä

kaikelta. Huomaat sen niistä uskovista, jotka ovat olleet lähes koko ikänsä uskossa, lapsesta tai nuoruudesta asti. Heille ei ole tyypillistä tuollainen elämäntapa, ja he edustavat uskovien kristittyjen enemmistöä.

Monet ateistit sivuuttavat kokonaan sen, millaisia ihmisiä ovat kristityt uskovat enemmistöltään. He kaivavat esiin harvinaisia poikkeuksia ja tekevät niistä vääriä yleistyksiä, koska haluavat demonisoida ja mustamaalata koko kristityn väestön maailmassa. Näiden antiteistien pyrkimys on hävittää kaikki uskonnot, ja he taistelevat keinoja kaihtamatta erityisesti kristinuskoa vastaan. Asioiden vääristely, virheelliset tulkinnat, harhaan johtaminen ja valehtelu on tyypillistä heidän toiminnassaan.

On myös uskovia kristittyjä, jotka tekevät vääriä yleistyksiä ja käyttävät stereotyyppioita hyväkseen pyrkiessään osoittamaan kristinuskon paremmuuden ateismiin nähden. He ottavat esimerkiksi alkoholitit, narkomaanit, väkivaltaan ja tappoihin humalassa syyllistyneet, puolisoaan pettäneet, varastaneet, petoksia tehneet ja kaikki mahdollisin tavoin huonosti tai rikollisesti käyttäytyneet ateistit. Näiden sanotaan sitten edustavan ateistien enemmistöä tai syytetään ateismia siitä, että ihmisestä tulee sellainen. Tämä on vääriä yleistystä ja totuuden vastainen argumentti, josta rehellisen ihmisen tulee luopua, olipa hän sitten kristitty tai jotakin muuta uskonnolliselta vakaumukseltaan.

Uskovan kristityn tunnusmerkkejä Uudessa testamentissa

Uskovan kristityn tunnusmerkkejä ovat lainkuuliaisuuden (Jumalan tottelemisen ja yhteiskunnan lakien noudattamisen) lisäksi uskonnolliseen toimintaan osallistuminen (kristittyjen yhteys), Raamatun lukeminen ja rukoilu, ja monilla myös omasta uskosta todistaminen niille, jotka eivät ole vielä "uskossa Jeesukseen", koska "sielujen pelastaminen" henkilökohtaisen todistamisen kautta on "uskovan" velvollisuus (eihän kukaan tahdo toisten joutuvan kadotukseen epäuskon vuoksi?).

Vangeista noin 21 % sanoi rukoilevansa melko harvoin ja 26 % ei rukoile koskaan (ateistikin voi rukoilla hädässään Jumalaa, vaikka ei tähän uskoisi). 25 % lukee Raamattua melko harvoin ja peräti noin 39 % ei milloinkaan! Voidaan siis hyvin perusteluin sanoa, että vähintään noin puolet vangeista on muuta kuin "uskovia kristittyjä" ja melkein kaikki heistä ovat uskonnottomia tai ateisteja, koska muiden uskontojen jäseniä on vain kaksi prosenttia vastanneista. (Uskonnonharjoittaminen vankiloissa, ss. 124, Liitetaulukko 9. Vastajien arvio uskonnollisuudesta)

"Uskova kristitty" on Uuden testamentin mukaan sellainen, joka pitää totena Raamatun kirjoitukset ja uskoo niiden mukaan Jumalaan ja Jeesukseen kristukseen, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista. (Room 10:8-13; 1Kor 15:1-28) Totena pitäminen ei ole Raamatussa kuitenkaan ainoa tunnusmerkki "Jumalan vaikuttamasta uskosta". Usko on totena pitämisen lisäksi kuuliaisuutta (Jumalan tottelemista), luottamusta, turvaamista ja kiinni pitämistä Jumalasta.²¹ Sen tulevaisuuteen tähtäävä muoto on toivo kuolleiden ylösnousemuksesta ja ikuisesta elämästä. (Hebr 6:17-20) Tämän lisäksi ihmisen tulee olla "uudestisyntynyt". (Jumalasta syntynyt, 1Joh 3; Tiit 3:3-7; 1Piet 1:3, 23) Se näkyy "uskon tekoina" ja luonteen jaloutena (hyvänä hedelmänä): hyvän tekemisenä, pahan karttamisena ja Kristuksen kaltaisuutena. (Matt 7:12-29; 12:33-37; Gal 5:13-6:10; 2Kor 3:18; 1Joh 2-3)

²¹ Blue Letter Bible, sanan "pisteuō" (πίστευω) merkitys (uskoa, olla uskollinen, totella, luottaa, turvata jne.)
<https://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?Strongsg=G4100&t=KJV>

Blue Letter Bible, sanan "pistis" (πίστις) merkitys (usko, uskollisuus, kuuliaisuus, luottamus, vakuuttuneisuus)
<https://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?strongsg=G4102&t=KJV>

Yksi merkki "uskosta Jeesukseen" on ihmisen oma tunnustus. Jos joku ei tunnusta suullaan Jeesusta herrakseen ja todista hänestä muille ihmisille myös arkielämän keskellä eikä vain yhdessä muiden kanssa jumalanpalveluksessa Apostolisen uskontunnustuksen lausumisen kautta kirkossa ollessaan, niin hän ei todennäköisesti ole "uskossa Jeesukseen", vaikka häntä "uskovaisena kristittyinä pidettäisiin", ja hän saattaa itsekin sanoa olevansa "uskova". (Room 10:8-13) Suun tunnustus ei silti yksin riitä Uuden testamentin mukaan tunnusmerkiksi Jumalan lapseudesta. Jos teot ja elämä todistavat sitä vastaan, niin ihminen ei ole "uskossa Jeesukseen" ja "uudestisyntynyt kristitty". (Tiit 1:16-3:2; 1Kor 5:9-6:11)

Paavalin kirjeissä suljetaan Jumalan valtakunnan ulkopuolelle mm. varkaat, anastajat, huorintekijät, avionrikkoajat, homoseksuaalit, haureelliset, juomarit, väkivaltaiset ja murhaajat. (1Kor 5:11-6:11; 1Tim 1:7-16; 2Tim 3:1-7; Gal 5:13-26) Osa uuden liiton seurakuntaan kuuluvista kristityistä oli tuolloisia ennen uudestisyntymistä, mutta sen jälkeen he olivat muuttuneita miehiä ja naisia. (ks. viitteet) Tätä ilosanomaa "synneistä vapautumisesta" julistavat nykyään erityisesti vapaiden suuntien vankilalähetit rikoksista tuomituille vangeille ja kaikille "luoduille" vankiloiden ulkopuolella. Pieni osa vangeista uskoo evankeliumin ja raitistuu, niin että ei uusi rikoksia.

Kristillinen vankilatyö: onko uskosta hyötyä rikosten ehkäisyssä?

Ihmiset suhtautuvat kristilliseen vankilatyöhön ja päihde- sekä huumeriippuvaisten auttamiseen pääasiassa kahdella eri tavalla. He ovat joko sen puolella tai sitä vastaan. On myös niitä, joita tämä asia ei pätkäkään kiinnosta. Riippumatta siitä, mikä on väestön suhtautuminen tähän työhön, on sen ansioksi luettava joidenkin ihmisten raitistuminen ja vapautuminen rikoskierteestä.

Vaikka näitä entisiä alkoholisteja, narkomaaneja ja rikollisia on vain vähän, niin sekin on parempi kuin että heitä ei olisi yhtään. Arviomme mukaan korkeintaan muutama prosentti tukea ja apua pyytäneistä on vapautunut pahoista riippuvuuksista ja rikollisesta elämäntavasta kristinuskon avulla. Sekin on tyhjää parempi. Kristillistä tukea ja apua tärkeämpää on silti käytännön tuki maallisten asioiden hoidossa. Ongelmaista ihmistä tulee neuvoa käytännön elämässä, jotta hän selviäisi siitä ajan mittaan entistä paremmin omin voimin. Psykkinen, sosiaalinen ja henkinen tuki toimivat siinä taustalla, mutta tärkeintä on järkeen perustuva käytännön neuvonta ja apu.

Seurakuntien ja kristillisten yhteisöjen työ vankien parissa on yleishyödyllistä ja perustuu lainsäädäntöön (uskonnonvapautteen ja vankien oikeuteen saada harjoittaa omaa uskontoaan). Vankien vapautta harjoittaa uskontoa ei saa rajoittaa ilman päteviä syitä (sellainen syy voi olla radikaalin islamin kitkeminen pois vankiloista). Monet vangit ovat vapautuneet pahoista riippuvuuksista (päihdeet ja huumeet) ja tulleet yhteiskuntakelpoisiksi lainkuuliaisiksi kansalaisiksi uskon kautta Jeesukseen kristukseen, "meidän herraamme". Vaikka Jumalaa ja Jeesusta ei olisi olemassa, niin uskon plasebo-vaikutus on hyödyllinen monien kristittyjen elämässä.

Usko Jeesukseen ja jo pelkästään lisääntynyt uskonnollisuus lisäävät yhteiskunnan hyvinvointia ja onnellisuutta. Onkin ihmeteltävää se, miksi niin monet ateistit vastustavat kaikkia uskontoja ja niiden levittämistä yhteiskunnassa. Sanan- ja uskonnonvapaus on antiteisteille utopiaa ja siitä on osoituksena mm. se, että ateistiset kommunistivaltiot Neuvostoliitto ja itäblokin maat eivät allekirjoittaneet YK:n Ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta vuonna 1948.²² He jatkoivat ihmisoikeuksien rikkomista yhdessä muslimienemmistöisten valtioiden kanssa. Monet ateistit Suomessa ja maailmalla tahtovat rajoittaa kristittyjen sanan- ja uskonnonvapautta, missä he ovat myös onnistuneet (koulut, oppilaitokset, media/ vihapuheeksi leimatut mielipiteet, jne.).²³

²² Wikipedia. Ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Ihmisoikeuksien_yleismaailmallinen_julistus

²³ Christian Concern website. Scottish atheists target Christians for 'hate crime'? 2.10.2020.

<https://christianconcern.com/comment/scottish-atheists-target-christians-for-hate-crime/>

Suomen evankelisluterilaisen kirkon selvitys uskonnonharjoittamisesta vankiloissa vuodelta 2015 kertoo niiden vankien lisännen "osallistumista uskonnolliseen toimintaan", jotka harjoittivat sitä vähän jo ennen vankilaan joutumista. (s. 123) Kerran tai pari vuodessa osallistuvien määrä nimittäin laski selvästi. (68 %→55 %) Niiden määrä puolestaan kasvoi, jotka harjoittavat uskontoa useammin kuin kerran tai pari vuodessa. (32 %→45 %) Niiden määrä sen sijaan kasvoi vain vähän, jotka eivät osallistu koskaan. (29 %→31,5 %) Vankilaan tuomittujen uskonnollisuus siis kasvoi ja uskonnon harjoittaminen lisääntyi keskimäärin tämän datan perusteella. Ateistit pysyivät silti ateisteina eikä kovin moni ole tullut vankeuden aikana henkilökohtaisesti uskoon kyselyn perusteella. (s. 31-33)

Näemme tästä, että ihmiset ovat vähemmän uskonnollisia ja harjoittavat vähemmän uskontoa rikoksia tehdessään kuin jäätyään siitä kiinni ja jouduttua vankilaan. Uskonnollisuuden ja uskonnonharjoittamisen määrä korreloi tällä tavalla rikosten tekemisen kanssa. Vankilatyötä tekevät kristityt ovat tehneet tästä johtopäätöksen, jonka mukaan kristillinen usko vähentää rikollisuutta ja siihen liittyvää huumeiden ja päihteiden käyttöä. Tämä pätee varmasti silloin, kun joku on uskossa Jeesukseen eikä hänellä ole entuudestaan rikollista taustaa, eikä hän käytä väärin päihteitä ja huumeita. On harvinaista, että koko elämänsä uskovaisena raittiina ja lainkuuliaisena viettänyt ihminen syyllistyy sellaiseen rikokseen, josta hänet tuomitaan vankeuteen. Kun niin tapahtuu, niin on aiheellista kysyä, oliko hän oikeasti sellaisessa uskossa, josta Uusi testamentti kertoo?

Kun joku ei ole uskossa Jeesukseen ja on omaksunut rikollisen elämäntavan, johon kuuluu esimerkiksi päihteiden ja huumeiden käyttö, niin hän joutuu paljon todennäköisemmin vankilaan kuin sellainen ihminen, joka on uskossa Jeesukseen eikä tee niitä samoja tekoja kuin hän. Näiden kahden ihmistyyppin käytös, elämäntapa ja arvot poikkeavat jyrkästi toisistaan. Usko suojelee ja varjelee uskovia ajautumasta huumeiden, päihteiden ja rikosten täyttämään elämään.

Kun uskosta osaton ihminen tekee rikoksia ja joutuu vankilaan, niin hän joutuu silloin usein kosketuksiin kristinuskon ja evankeliumin kanssa. Moni kokeilee uskoa ja tekee ns. uskonratkaisun, mikä saa heidät itsekkin luulemaan, että he ovat nyt "uskossa Jeesukseen". Jos uudestisyntymistä ei kuitenkaan tapahdu, ei elämässä tapahdu pysyvää muutosta ja vanki palaa entiseen elämäntapaan vapauduttuaan. Tämä selittää sen, miksi niin monet kristinuskon kanssa tekemisiin joutuneet vangit uusivat rikoksia vapautumisen jälkeen. He eivät olleetkaan "Jumalan lapsia", vaikka niin luulivat ja muut kristityt heille sitä uskottelivat. On tietysti mahdollista, että myös uudestisyntynyt kristitty voi langeta heikkona hetkenään tekemään rikoksen, josta joutuu vankilaan, mutta tämä on harvinaista.

On tehty tutkimuksia, joiden mukaan itsensä uskovaksi kristityksi lukevat vangit uusivat rikoksia yhtä usein kuin uskonnottomat ja ateistiset vangit. Tämä selittyy yllä esitetyllä "No True Scotsman" argumentilla²⁴, jonka väite on tosi: tosi uskova kristitty ei voi käyttää jatkuvasti väärin päihteitä ja huumeita, tehdä rikoksia ja käyttäytyä Jumalan vaikuttaman uskon vastaisella tavalla. Näimme tämän jo siinä, että lapsesta ja nuoruudesta saakka uskova kristitty ei sorru koskaan tekemään samoja tekoja kuin tällainen "käännynnäinen" tai "uskontoon harhautettu" ihminen. Kiroilevan tapa- tai ammattirikollisen ja narkomaanin sanominen "uskovaksi kristityksi" on yhtä typerää kuin sanoa ateistiksi henkilöä, joka todistaa Jeesuksesta ja julistaa evankeliumia kävelykadulla ohikulkijoille.

Vankilalähetit tuntevat paljon tapauksia, joissa vapaiden suuntien kristityt ovat saaneet toisen ihmisen uskomaan, että hän on myös uudestisyntynyt kristitty, vaikka ei olekaan. Näitä surullisia tapauksia tulee sitten aina välillä julkisuuteen, kun Matti Nykänen, Tuksu (Johanna Tukiainen) tai joku muu laitapuolta kulkeva julkisuuden henkilö "tulee uskoon" ja "todistaa Jeesuksesta" uskovien kristittyjen yllytyksestä. Se koituu sitten näiden karismaattisten liikkeiden häpeäksi, mikä on niille

²⁴ Wikipedia. Ei yksikään todellinen skotti. https://fi.wikipedia.org/wiki/Yksik%C3%A4%C3%A4n_todellinen_skotti

aivan oikein, kun kalastelevat julkisuuden henkilöitä saadakseen tunnettavuutta itselleen ja valehtelevat heille heidän uskostaan niin vakuuttavalla tavalla, että nämä poloiset itsekin luulevat olevansa "tosi uskovia" vaikka eivät ole. Uskottelu ei ole "Jumalan vaikuttamaa uskoa".

Vankeja tuntevilla on paljon myös päinvastaisia kokemuksia. Moni vanki on saanut raittiuden ja tullut lainkuuliaisiksi uskottuaan evankeliumin ja synnyttyään uudesti ylhäältä Jumalan lapseksi, niin kuin Uusi testamentti asian ilmaisee.²⁵ He todistavat sankoin joukoin seurakunnissa ja julkisuudessa elämänmuutoksesta, jonka Jumala lapsilleen tarjoaa. Kristuksen omat ex-vangit ovat väkevä todiste siitä, että kristillinen vankilatyö tuottaa hyviä tuloksia. Se lisää yksilön ja yhteiskunnan hyvinvointia ja onnellisuutta. Tästä syystä viranomaiset ovat pitäneet kristillistä vankilatyötä tärkeänä osana vankien kuntoutusta ja kotiuttamista, kun se perustuu vapaaehtoisuuteen ja toteutetaan asiallisella tavalla.

Tutkimuksia tältä alueelta on tehty vähän, joten näyttöä on vaikea löytää.²⁶ Ennen kuin paneudumme siihen, on hyvä esittää muutama kysymys ja pohtia niihin vastauksia. Mieti erityisesti sitä, altistaako nykyaikainen rauhallinen ja maltillinen kristinuskon muoto ihmisen päihteille, huumeille, väkivallalle ja henkirikoksille? Tekeekö ihminen luonnostaan sitä, mikä on kiellettyä? Vuosikymmenten elämäkokemukset uskovien kristittyjen parissa todistavat siitä, että "usko Jeesukseen" ei altista alkoholismille, huumeille tai rikoksille. Se pikemmin suojelee niitä vastaan. Kun nämä asiat ovat kiellettyjä "tosi kristityltä", niin se ei johda niiden tekemiseen kuin harvojen poikkeusten kohdalla, joita kutsutaan "uskosta luopuneiksi" ja "harhaan menneiksi" (totuudesta pois eksyneiksi).

Mieti siis näitä kysymyksiä niiden kohdalla, jotka syyllistyvät ensimmäisen kerran rikoksiin. Unohda hetkeksi tutkimukset, joiden mukaan uskonnon kanssa tekemisiin joutunut nimikristitty saattaa uusia rikoksen yhtä usein kuin uskonnoton ja ateisti. Miksi rikoksia yleensä tehtiin alun alkaenkaan? Olivatko rikoksen tekijät uskossa jo silloin? Eivät olleet, sanoo Byron Johnson²⁷, joka tunnustaa, että myös kristinuskoon vankilassa sitoutuneet ihmiset voivat uusia rikoksia ja tätä on tapahtunut jopa yhtä paljon kuin muiden vankien kohdalla. Onkin aiheellista kysyä, oliko käännyminen ensimmäisellä kerralla aito vai ei? Entä toisella ja kolmannella kerralla? Miksi vasta neljännen tai viidennen tuomion jälkeen rikokset ja samalla myös päihteet ja huumeet jäivät taakse?

On siis tutkimuksia, jotka osoittavat, että uskovat kristityt uusivat rikoksia yhtä usein kuin muut

25 Kun rikosten maailma vaihtui Jeesuksen tiehen - entiset rikolliset kertoivat elämänmuutoksesta Torniossa. Yle 1.7.2017.

<https://yle.fi/uutiset/3-9701022>

Entiset kriminaalit kertovat, miten rikos vaihtui Jeesukseen. Kirkko ja kaupunki, 18.7.2016.

<https://www.kirkkojakaupunki.fi/-/entiset-kriminaalit-kertovat-miten-rikos-vaihtui-jeesukse-1#16a944ef>

Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisuja. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä. Työryhmän raportti 30.4.2015. ss.28-47.
<https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

Tuulimaria Bützow, Kirkkososiologian pro gradu -tutkielma, Huhtikuu 2019. Ku käet ristiin laitetaan nii joku pittää miusta huolen” Uskonollisuuden merkitys vapautuneille naisvangeille.

https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/305058/Butzow_Tuulimaria_Pro_gradu_2019.pdf?sequence=2&isAllowed=y

26 Do religious programs in prison work? A quasi-experimental evaluation in the Israeli prison service. Haviv, N., Weisburd, D., Hasisi, B. et al. Do religious programs in prison work? A quasi-experimental evaluation in the Israeli prison service. J Exp Criminol 16, 505–533 (2020).

<https://link.springer.com/article/10.1007/s11292-019-09375-0>

27 Sagamore Institute. Jailhouse Religion, Spiritual Transformation, and Long-Term Change. Byron Johnson.

<https://sagamoreinstitute.org/jailhouse-religion-spiritual-transformation-and-long-term-change/>

vangit. Tämä selittyy sillä, että he "eksyivät totuudesta ja hylkäsivät kutsumuksensa (sitoutumisen Kristukseen), jonka olivat vankilassa saaneet ja aikoneet pitää vapaudessa." Kyse ei ole siitä, että he olisivat tehneet rikoksia ollessaan uskollisia Jumalalle vaan siitä, että he olivat uskottomia rikosten tekemisen aikoina. Kun tällaisia ihmisiä tutkitaan Uuden testamentin valossa, niin voidaan kyseenalaistaa se, olivatko he edes uudestisyntyneitä silloin, kun "antoivat elämänsä Jeesukselle" ensimmäisen kerran. Vai olivatko he niin kuin julkkisflopit: Nykänen ja Tuksu.

Raamatun mukaan on kyseenalaista ovatko ne olleet Jumalan lapsia, jotka syyllistyvät vakaviin rikoksiin ns. uskovina kristittyinä. Me emme ota kantaa tähän asiaan. Toteamme vain sen, että jokainen päihkeitä ja huumeita väärin käyttävä tai rikoksia tekevä ihminen elää vastoin Uuden testamentin ohjeita ja käskyjä Jumalan seurakunnalle. Kristinusko on joka tapauksessa hyvä vaihtoehto huumeharhaiselle rikolliselle elämälle, ja monet ovat saaneet sitä kautta vapauden pahoista riippuvuuksista. Ateismi ja uskonnottomuus eivät ole havaintojemme mukaan tuottaneet vastaavaa vapautta yhtä monelle.

Niissä harvoissa tapauksissa, jotka tiedämme, muutoksen takana ei voida katsoa olevan niinkään ateistinen tai uskonnon vakaumus, kuin ihmisen oma tahto ja ponnistukset. Kristityt sen sijaan antavat kunnian muutoksesta Jumalalle, vaikka heidänkin kohdallansa kyse voi olla pelkämästä lumevaikutuksesta. Usko Jumalaan vaikuttaa mielenmuutosta, ajattelua, sanoja, tahtoa ja tekemistä, vaikka Jumala ei olisi olemassa. Usko antaa voimaa elää "pyhää elämää" ja vaeltaa Kristuksen jalanjäljissä. "Mielikuvitusystävä" on näiden ihmisten sankari ja se on hyvä niin kauan, kun he pysyvät pois pahanteosta: päihkeitä, huumeista, rikoksista ja muusta sellaisesta, joka "saastuttaa ihmisen" Jeesuksen sanojen mukaan. (Mark 7:14-16)

Tässä tutkielmassa viitataan tutkimuksiin, jotka kyseenalaistavat uskon tai uskonnon hyödyn vangeille heidän pyrkiessään raitistumaan ja vapautumaan rikoskierteestä.²⁸ Byron Johnson on esittänyt myös hyötyjä uskosta samoin kuin tämän tutkielman kirjoittajat ovat aivan oikein todenneet siitä hyötyä monien kohdalla olleen. Johnson ja muut (Dye, Aday, Farney, & Raley, 2014; Hallett, Hays, Johnson, Jang, & Duwe, 2016; Johnson, 2011; Levitt & Loper, 2009, Clear, 2000; Stansfield, O'Connor, Duncan, 2018; etc.) ovat julkaisseet tutkimustuloksia, jotka osoittavat kristinuskosta olevan hyötyä vangeille vielä vapautumisen jälkeen eikä vain vankilan sisällä. Jos et ole ymmärtänyt tätä asiaa tai et tunnusta todellisuutta, niin voit tietysti yrittää kumota tutkimusten tuloksia tutustumalla niihin.²⁹

28 Do religious programs in prison work? A quasi-experimental evaluation in the Israeli prison service. Haviv, N., Weisburd, D., Hasisi, B. et al. Do religious programs in prison work? A quasi-experimental evaluation in the Israeli prison service. *J Exp Criminol* 16, 505–533 (2020). <https://doi.org/10.1007/s11292-019-09375-09.8.2019>
<https://link.springer.com/article/10.1007/s11292-019-09375-0>

With God on my side: The paradoxical relationship between religious belief and criminality among hardcore street offenders. Volkan Topalli, Timothy Brezina, Mindy Bernhardt. First Published October 15, 2012.
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1362480612463114>

How criminals use religion to justify their crimes. Nicholas C. DiDonato 3.6.2013.(Ateistin vääristelyä em. tutkimuksen tuloksista)
<https://www.patheos.com/blogs/scienceonreligion/2013/06/how-criminals-use-religion-to-justify-their-crimes/>

Does Belief In God Encourage Criminal Behavior? J. WarnerWallace 5.12.2017. (entinen ateisti ja poliisi tulkitsee oikein em. tutkimusta)
<https://coldcasechristianity.com/j-warner-wallace-christian-apologist-and-author/>

29 Estimating the Benefits of a Faith-Based Correctional Program. *International Journal of Criminology and Sociology*, 2013, 2, pp. 227-239. Grant Duwe and Byron R. Johnson.
http://www.baylorisr.org/wp-content/uploads/benefits_faith-based_correctional_program.pdf

Mitä mieltä olet siitä, että suurin osa tai miltei kaikki tutkimukset, jotka puoltavat kristinuskon hyötyä rikosten ehkäisyssä, ovat uskovien kristittyjen tekemiä? Voidaanko heidän johtopäätöksinsä ja yleensä vankien kanssa työtä tekevien vankilälähettiläiden, -diakonien ja -pappien näkemyksiin luottaa? Eivätkö ne ole vain puolueellisia mielipiteitä, kun kova tieteellinen näyttö ja fakta puuttuvat tai osoittavat jopa päinvastaista kuin mitä kristityt väittävät?

Unohdat tässä sen, että tieteen tulee olla objektiivista. Tiedemies – olipa uskovainen kristitty tai ateisti – ei saa olla puolueellinen ja väärentää tutkimuksen tuloksia: vääristellä asioita, tulkita näyttöä virheellisesti, johtaa harhaan ja valehdella. Jos tutkimukset on tehty huolellisesti tieteellisellä menetelmällä, niin ne kestävät tiedeyhteisön kriittisen tutkistelun ja koettelun. Rehellinen ihminen tunnustaa selvät löydöt ja havainnot, mutta kyseenalaistaa epäselvät ja tulkinnalliset kohdat. Tämän tutkielman kirjoittajat ovat agnostikkoja, joten meidän havaintomme ja kokemukset tulevat molemmilta puolin: kenen hyväksi me olisimme puolueelliset ja keitä vastaan?

Olemme tutustuneet vankilatyötä tekeviin ihmisiin vartijoista pappeihin asti ja tunnemme henkilökohtaisesti vankeja ja heidän läheisiään. Osa tässä todetusta on peräisin uskonnottomien ja ateistien suusta, eivätkä havainnot ja aineisto lopu suinkaan tähän. Esitämme jatkossa alan parhaiden suomalaisten ja ulkomaistenkin asiantuntijoiden lausuntoja ja viittaamme tehtyihin tutkimuksiin ja julkaisuihin Suomessa ja maailmalla. Koska tämän tutkielman ei ole tarkoitus olla tieteellinen julkaisu ja se julkaistaan uskonnollisella sivustolla, pidämme nimenme salassa.

Olemme lähestyneet asiaa ateisteja vähemmän mairittelevalla tavalla, koska nimenomaan ateisteilla on ollut tapana vääristellä asioita, tulkita virheellisesti näyttöä (tilastot, kyselyt, jne.), johtaa harhaan ja valehdella, kun he puhuvat näistä asioista keskustelufoorumeilla. Tämä ei tarkoita sitä, että me olisimme uskovien kristittyjen puolella tai että me kaikki olisimme kristittyjä. Ei suinkaan. Tässä tutkielmassa tulee ilmi myös uskonnoton ja ateismia puoltava näkemys, koska se on objektiivinen tapa kertoa asioista. Me paheksomme joidenkin positiivisten ateistien jatkuvaa valehtelua ja olemme olleet siksi mukana tämän tutkielman työstämisessä uskovien sivustolle.

Pyydämme lukijoita seuraavaksi miettimään sitä, miksi vain uskovaiset kristityt olisivat puolueellisia ja esittäisivät asiat heille suotuisassa valossa. Eivätkö ateistit ja uskonnottomat voi niin tehdä? Kyllä he voivat ja mitä uskontojen vastaisempi ateisti on, sitä enemmän hän vääristelee asioita ja johtaa muita harhaan tietoisena siitä, mitä tekee. Sellainen osoittaa alhaista moraaliala ja vääristynyttä oikeustajua, emmekä me voi hyväksyä sitä. Näyttö ja havainnot tukevat väitettä, jonka mukaan kristinuskosta on hyötyä rikosten ehkäisyssä, joten pitäydymme arkitodellisuudessa ja johdonmukaisissa tulkinnoissa. Jätämme vastaväitteet denialismissa rypevien omaksi häpeäksi.

The Value of Religion in Prison. An Inmate Perspective. Todd R. Clear and others. 2/2000.

https://www.researchgate.net/publication/249713505_The_Value_of_Religion_in_PrisonAn_Inmate_Perspective

Religious Identity and the Long-Term Effects of Religious Involvement, Orientation, and Coping in Prison. Richard Stansfield, Thomas O'Connor, Jeff Duncan. First Published September 28, 2018.

<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0093854818801410>

ibid. Posted by Samantha Collins 3.10.2018.

<https://transformingcorrections.com/religious-identity-and-the-long-term-effects-of-religious-involvement-orientation-and-coping-in-prison/>

Humaanin ateistin kanta kristilliseen päihde-, vankila-, ja mielenterveystyöhön

Monet ateistit vastustavat uskontoja ja kristillistä päihde- ja vankilatyötä siinä ohessa. He eivät pidä hyvänä sitä, että huume- ja päihderiippuvaisille sekä taparikollisille kerrotaan satuolentoista ja yritetään saada heitä uskomaan niihin Raamatun kirjoitusten kautta. Mutta onko sillä loppujen lopuksi suurta merkitystä, mitä ihminen pitää totena ja mitä ei, jos se kuitenkin vapauttaa hänet pahoista riippuvuuksista ja rikoskierteestä? Uskokoon vaikka joulupukkiin tai saunatonttuun, mutta se on yksilön ja yhteisön kannalta hyvä, jos hänestä tulee lainkuuliainen ja raitis kansalainen.

Tämän kirjoituksen taustalla on agnostikkojen lisäksi joukko kristittyjä ja ateistisia työntekijöitä ja asian tuntevia maallikkoja tältä alueelta. Me kaikki tuemme yhteisesti kristillistä ja ei-uskonnollista vankien ja mielenterveyspotilaiden kuntoutumiseen tähtääviä toimenpiteitä. Pidämme huonona antiteistiset pyrkimykset rajoittaa ihmisten sanan- ja uskonnonvapautta. Se on moraalisesti tuomittavaa ja YK:n yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen vastaista.

Tuomitsemme kaikki pyrkimykset yhden uskonnon ylivaltaan ja muiden uskontojen rajoittamiseen. Hyväksymme kuitenkin sellaisten uskontojen ja ideologioiden rajoittamisen, jotka ovat uhka länsimaiselle demokratialle, oikeusvaltiolle, tieteelle ja hyvinvoinnille. Näitä ovat mm. kristillinen terrorismi ja fundamentalistinen islam, jossa pidetään oikeutettuna aseellista taistelua vääräuskoisia vastaan ja pyritään alistamaan koko maailma islamin sharia-lain alle. Pidämme yksilöä ja yhteiskuntaa vahingoittavana tai ainakin vaarallisena Raamatun ja Koraanin kirjaimellisen tulkinnan.

Tuomitsemme antiteistiset pyrkimykset uskontojen hävittämiseksi YK:n ihmisoikeuksien julistuksen vastaisina. Monet ateistit toimivat tarkoituksellisesti siten, että yleinen mielipide kääntyisi kaikkien uskontojen vastaiseksi. Heidän tavoitteensa on rajoittaa sanan- ja uskonnonvapautta vähän kerrassaan. Ensin rajoitetaan uskontojen opetusta koulussa, sitten mediassa ja lopulta kaikkialla yhteiskunnassa. Säädetään lakeja, joissa tuomitaan viharikoksina tai syrjintänä uskonnolliset mielipiteet elämän eri alueilta ja kielletään niiden esittäminen julkisuudessa. Tämä on jo hyvin pitkälle onnistunut etenkin antikristillisiltä voimilta.³⁰

Pyrkimyksenä on uusi maailma, jossa ei ole uskontoja ja jumalat on unohdettu. Silloin ateismikin käy tarpeettomaksi ja ihmiset voivat elää rauhassa keskenään humanin ateismin periaatteiden mukaan. Vapaa demokratia tämä uusi maailmanjärjestys ei ole, sillä uskonnollinen toiminta ja ”jumalien henkiin herättäminen” on siinä kiellettyä. Sanan- ja uskonnonvapautta on silloin pysyvästi rajoitettu: vain ateistiset näkemykset hyväksytään ja teististen levittäminen kielletään rangaistuksen uhalla. Pidämme tällaista pyrkimystä moraalisesti tuomittavana, vaikka tunnustamme uskontojen sisältävän moraalin ja oikeustajun kannalta ongelmia. Niitä ei pidä kuitenkaan ratkaista sanelupolitiikalla, tyrannialla ja diktatuurilla.

On kiistaton fakta, että mm. kristinusko on vaikuttanut monien ihmisten mielenterveyteen negatiivisella tavalla: on toki myös positiivisia vaikutuksia. Vaikka jotkut ihmiset sairastuvat mieleltään uskonnon vaikutuksesta, niin siihen on olemassa myös muita syitä. Uskonto ei yksin vaikuta mielen terveyteen, mutta yhdistettynä ihmisen perusluonteeseen ja elämäkokemuksiin voi se altistaa psyykkisille häiriöille ja mielisairaudelle, tai jopa laukaista psykoosin. Perusterveelle ja "normaalille" ihmiselle uskonto ja erikseen kristinusko ei ole kuitenkaan haitallista vaan voi jopa edistää mielenterveyttä. Uskovan kristityn mieli on usein tasapainoinen ja rauhallinen. Hän on

³⁰Christian Concern website. Scottish atheists target Christians for 'hate crime'? 2.10.2020.
<https://christianconcern.com/comment/scottish-atheists-target-christians-for-hate-crime/>

iloinen ja onnellinen, mikä lisää myös hänen lähellään olevien ihmisten hyvinvointia.

Monet ateistit ja uskonnoton ihmiset pitävät Jumalaa ja Jeesukseen uskovia ihmisiä mielisairaina: he ovat heidän mielestään hulluja ja vaarallisia. Tällainen kokonaisen kansanryhmän demonisointi ja syyllistäminen ilman oikeutettuja perusteita on vihapuhetta ja kiihotusta kansanryhmää kohtaan. Se pitäisi olla rangaistava teko Suomen lakien ja asetusten mukaan, mutta jostakin syystä yhtäkään tällaisten puheiden pitäjää ei ole koskaan syytetty. Valtamedia ei ole tuominnut sellaista käytöstä rikollisena. Sen sijaan islamiin ja sen pyhiin arvoihin kohdistuva asiallinenkin arvostelu tuomitaan yleisesti ja kaikenlainen pilkka profeetta Muhammedia ja Allahia kohtaan on jyrkästi kiellettyä.

On tietysti totta, että Raamatun ilmiselvästi epätosien tarujen totena pitäminen ei ole järkevää, mutta ei se tee ihmisestä hullua ja mielisairasta, että hän uskoo niihin kirjaimellisesti. Hänet on vain aivopesty ja saatu uskomaan kirjaimellisen Raamatun tulkinnan olevan oikea tapa "lukea Raamattua". Kun nämä usein opetuksesta osattomat ja huonosti koulutetut ihmiset sitten pitävät kirjaimellisesti totena kaiken Raamatussa, niin he eivät ole mielisairaita: he ovat hyväuskoisia hölmöjä, joita on huijattu ja petetty, niin että he uskovat myös kristinuskon Jumalan ja Jeesuksen nimessä esitettyjä valheita. Ihmeeparantajat ja menestysteologit ovat ammattimaisia huijareita. Heidän kauttaan ei kukaan parane, mutta raha vaihtaa omistajaa; valehtelijat saavat mainetta ja korkean aseman yhteisöissään (kunniaa).

On myös korkeasti koulutettuja teologeja ja Raamatun tutkijoita, jotka pitävät Raamatun monia kertomuksia kirjaimellisesti totena, vaikka ne eivät sitä ole. Tähän on johtanut vilpittön usko ja sen valheen totena pitäminen, että Raamattu on kokonaan virheetöntä ja erehtymätöntä Jumalan sanaa. Näin uskova ihminen ei osaa kyseenalaistaa omaa uskoaan ja vaikka hän huomaa Raamatun sisältävän joitakin virheitä tai ristiriitoja, niin hän pitää niitä merkitykseltään vähäisinä ja uskoo kirjoitusten olevan suurimmaksi osaksi kirjaimellisesti totta. Tämä johtaa omituisiin selityksiin hänen yrittäessään tuoda Raamatun historiaa ja maailmankuvaa sisälle luonnontieteisiin ja historian tutkimukseen.

Raamatun kirjoittajien ja heidän kuvaamansa Jumalan oikeustaju ja moraalit joutuvat myös toivottavasti koetukselle, kun kristitty uskova joutuu vertaamaan sitä omaan oikeustajuunsa ja moraalisiin. Kovin monet eivät olisi suinpäin valmiit noudattamaan kaikkia Jahven antamia tappokäskyjä Vanhassa testamentissa ja Mooseksen laissa, mutta koska niitä ei ole lupa uudessa liitossa edes noudattaa, ei se tuota heille kovin paljon päänvaivaa. He kieltäytyvät tutkimasta asiaa pintaa syvemältä ja hyväksyvät kaikki Jumalan teot oikeamielisiksi, oikeudenmukaisiksi ja hyviksi, koska heidät on saatu uskomaan, että tekivät Jumala mitä tahansa Raamatussa ja sen ulkopuolella, niin se on hyvää ja oikein.

Vaikka kristitty ajattelee uskontonsa vuoksi tällä tavalla, niin hän ei ole uhkaksi yhteiskunnalle, koska ei ole valmis toteuttamaan mitään sellaista käskyä, jossa käsketään vahingoittaa muita ihmisiä tai tappaa heitä oikeudettomasti. Uskova kristitty saattaa hyväksyä demokraattisesti valittujen kansanedustajien säätämät lait ja asetukset rangaistuksineen, mutta ei välttämättä itse rankaisisi yhtä ankarasti kuin laki määrää. Uskonnoton ja ateistit eivät ole Yhdysvalloissa ainoat ihmiset, jotka vastustavat kuolemanrangaistusta ja tahtoisivat lyhentää vankeustuomioita. Myös kristittyjen joukossa on tätä kannattavia, mutta aivan niin kuin ateistit ja uskonnottomatkaan eivät ole yhtä mieltä näistä asioista, eivät kristitytkään ole. Miksi pitäisi olla?

Demokratiassa lait ja asetukset säädetään kansan tuella, koska kansan enemmistö on lainsäätäjien takana. Se, että jotkut kristityt pitävät Jumalan pahoja tekoja hyvinä ja oikeamielisinä, ei tee heistä

itsestään välttämättä yhtä pahoja ja huonosti käyttäytyviä ihmisiä. Vaikka joku pitää hyvinä Mooseksen lain huonoja käskyjä ja uskoo niiden olevan hyvän ja rakastavan Jumalan iankaikkinen moraalilaki, niin ei hän ole itse välttämättä valmis noudattamaan niitä käytännössä. Suuri osa kristityistä ei itse asiassa usko, että Mooseksen laki olisi "ikuinen moraalilaki". He pitävät sellaisena rakkauden kaksoiskäskyä ja jotkut vielä kymmentä käskyä niihin sisältyvänä kokonaisuudessaan. Osa jättää sapatin käskyn pois, mutta vain ani harvat hyväksyvät nykyään Mooseksen lain tappamiseen, eriarvoistamiseen, syrjintään, sortamiseen ja toisten alistamiseen kehottavat käskyt. He pitävät näiden käskyjen noudattamista rakkauden käskyn rikkomisena, mikä johtaa alituisen ristiriitaan oman ja Raamatun kirjoittajien oikeustajun kanssa.

Vaikka monet ateistit pitävät uskovia kristittyjä uhkana yhteiskunnan järjestykselle ja ihmisten turvallisuudelle, niin se on useimmiten täysin aiheeton pelko. Evankeliumia ei tarvitse pelätä, sillä se ei käske vahingoittaa tai tappaa ketään ihmistä. Uuden testamentin käskyt ja ohjeet kehottavat rakastamaan lähimmäistä niin kuin itseään ja Jumalaa yli kaiken: mikä laki on tätä vastaan? Jos kristityt noudattaisivat näitä kahta käskyä, niin kenelläkään ei olisi paha olla sen vuoksi, että toinen toista vahingoittaa. Tämän vuoksi on pidettävä kristillistä päihde-, mielenterveys- ja vankilatyötä hyvänä asiana, jonka avulla pyritään kuntouttamaan ongelmaiset ihmiset raittiiksi, terveiksi ja lainkuuliaisiksi yhteisön jäseniksi. Uskonnollisen työn rinnalla voidaan pitää ei-uskonnollista työtä, jotta kaikki saavat oman vakaumuksensa mukaista tukea ja apua.

Olipa päihde-, mielenterveys- tai vankilatyö sitten uskonnollista tai ei-uskonnollista, niin se pyrkii parantamaan yhteiskunnan ja yksilön hyvinvointia ja onnellisuutta. Me tuemme kaikkia tällaisia pyrkimyksiä ja tuomitsemme jyrkästi antiteistien pyrkimykset rajoittaa tätä hyvää työtä kristittyjen kohdalla. Nämä eniten äänessä olevat tuomitsijat ja suun soittajat eivät usein laita itse tikkua ristiin ongelmaisten hyväksi, joten eikö olisi parempi olla hiljaa ja puhua vasta sitten, kun on itse tehty jotakin asian eteen: osallistutaan siihen työhön, jonka kautta pyritään parantamaan maailmaa ihan konkreettisesti. Se tapahtuu auttamalla ja tukemalla ongelmaisia ihmisiä raittiiseen, terveeseen ja lainkuuliaiseseen elämäntapaan.

Antiteistit ja jotkut muutkin ateistit tapaavat sanoa, että on mielisairautta pitää totena satuolentoja ja uskoa niihin: totella niiden käskyjä ja ohjeita. Vaikka Raamatun Jumala, Jeesus ja enkelit olisivat satuolentoja – niin kuin Jumala ja enkelit myös monien teistien mielestä ovatkin – niin Raamatun kirjoitukset ovat silti todellisia. Niiden hyviin elämän ohjeisiin uskomisen ja hyvien käskyjen noudattaminen ei vahingoita ketään vaan on pikemmin hyödyksi kaikille, joita ne koskettavat. Mielen terveyteen satuolentoihin uskomisen ei pitäisi vaikuttaa haitallisesti. Jos vaikuttaa, niin miksi sitten lapsille kerrotaan satuja, joissa eläimet puhuvat ja supersankarit tekevät ihmeitä ja voimallisia tekoja?

Jos vaikka Jumala, Jeesus ja enkelit olisivatkin satua, niin Raamatun hyvät käskyt ja ohjeet edistävät terveyttä ja hyvinvointia yhteiskunnassa ja yksilöiden elämässä, kun niitä käskyjä ja ohjeita noudatetaan. Jos niitä rikotaan, niin se vahingoittaa ihmisiä ja vähentää hyvinvointia ja onnellisuutta. Kuka tätä tahtoo? Antiteistit? Ateistit? Teistit? Vai onko niin, että vain pahat ihmiset tahtovat pahaa, mutta hyvät tahtovat hyvää olivatpa he sitten teistejä tai ateisteja? Jos Raamatun sadut toimivat opetuksina hyvään ja lainkuuliaiseseen elämään, niin ketä se haittaa, jos joku pitää niitä kirjaimellisesti totena, mutta ei ole uhka tai vaara kenellekään?

Pilkaaajille ja tietämättömille ihmisille on syytä esittää muutama kysymys, jotka toivottavasti saavat heidät miettimään suhtautumistaan näihin asioihin ja korjaamaan omaa käytöstään.

Onko se mielisairautta, että uskoo satuolentojen olevan oikeasti olemassa?

Jos satuolentoon uskomisen vähentää rikollisuutta ja edistää raittiutta, niin onko se hyvä vai paha asia?

Lisääkö se yksilön ja yhteisön hyvinvointia ja onnellisuutta vai vähentää sitä?

Miksi niin monet ateistit vastustavat kristillistä vankilatyötä ja tukea päihde- ja huumeongelmaisten kuntouttamiseksi ja sopeuttamiseksi yhteiskuntaan?

Mitä hyötyä uskonnosta on vangeille Yhdysvalloissa?

Totesimme aiemmin sen, että kaikki uskontoa harjoittavat ja uskoaan tunnustavat vangit eivät ole "tosi uskovia kristittyjä": aitoja Jumalan lapsia. Toimme esille Uuden testamentin tunnusmerkkejä "elävästä uskosta" ja "Jumalan lapseudesta". Kun uskoa arvioidaan, niin se tulee tehdä uskovien korkeimman auktoriteetin pohjalta: kristittyjen ollessa kyseessä se on Uusi testamentti. Osoitimme "pyhistä kirjoituksista" tunnusmerkit "Jumalan vaikuttamalle uskolle" ja "Jeesuksen kristuksen todistajalle" – hänen seuraajalleen – jonka tulee elää niin kuin hän. (1Joh 2-3) Toistamme ne nyt luettelon muodossa.

Jumalan lapsen ja tosi uskovan kristityn tunnusmerkkejä Uudessa testamentissa:

- Tulee olla uudestisyntynyt. (Joh 3:3-8; 1Piet 3:3, 23; Tiit 3:3-7)
- Pitää tuottaa "hyvää hedelmää": tehdä hyvää ja karttaa paha. (Matt 7:12-20; Gal 5:19-26)
- Pitää totella Jumalaa ja olla kuuliainen Pojalle: noudattaa uuden liiton kirjoitusten käskyjä ja ohjeita, jotka Jeesus ja apostolit ovat antaneet. (Joh 3:36; Matt 7:21-29; Apt 15:28-29; 1Tess 4:1-12; 1Joh 2:15-17)
- Täytyy totella esivaltaa ja olla sille alamainen, kun sen käskyt ja lait eivät ole ristiriidassa uuden liiton käskyjen ja ohjeiden kanssa. (Room 12:18-13:11; 1Piet 2:11-20; Apt 5:29-32)
- Tulee pysyä totuuden sanassa ja pitää totena Jeesuksen kristuksen evankeliumi: uskoa, että Jumala on herättänyt poikansa Jeesuksen kuolleista ja korottanut hänet kaikkien luotujen herraksi taivaissa. (Kol 1:3-8; 1Kor 15:1-28; Efe 1:3-23)
- On tunnustettava isän Jumalan kunniaksi hänen poikansa Jeesus Kristus Herraksi ihmisten edessä ja todistettava hänestä samalla kun pidetään hänen käskynsä uuteen liittoon. (Room 10:8-13; Fil 2:5-16; Ilm 12:17; 19:10)

Niin kuin listasta näimme, ei "usko" ole pelkästään totena pitämistä. Se on myös uskollisuutta, Jumalan sanan noudattamista, tottelemista (kuuliaisuutta), luottamista, turvaamista, kiinni riippumista ja toivoa kuolleiden ylösnousemuksen kautta saatavaan iankaikkiseen elämään. Ilman tätä viimeistä on usko hyödytöntä Paavalin mukaan ja poisnukkuneet pyhät olisivat kadotetut. (1Kor 15:18) Uuden testamentin mukaan Jeesuksen kristuksen kuolleista heräämisen uskomisen (totena pitäminen) on tärkeä merkki Jumalan vaikuttamasta uskosta. Sen lisäksi tulee uskoa muutkin asiat Kristuksesta ja uskon elämään liittyen "Raamatun kirjoitusten mukaan".

Jos joku sanoo olevansa "uskova kristitty", mutta ei pidä totena Raamatun kirjoituksia edes pääkohdiltaan koskien Jumalaa ja Jeesusta, niin hän ei ole Uuden testamentin mukaan "tosi uskova kristitty" ja "uudestisyntynyt Jumalan lapsi". Vaikka joku tunnustaisi suullaan Jeesuksen kristuksen herrakseen ja pitäisi totena kaikki pyhät kirjoitukset (Raamatun), mutta tekisi jatkuvasti syntiä ja vieläpä sellaista syntiä, josta sanotaan, että sellaisessa ihmisessä ei voi olla iankaikkista elämää (murhat 1Joh 3:14-15), niin hän ei todennäköisesti ole "tosi uskova kristitty" ja "Jumalan lapsi".

Jotkut "valituista ja pyhistä" olivat ennen uskon tulemista ja uudestisyntymistä väkivaltaisia, juomareita, avionrikkojia, haureellisia, homoseksuaaleja, varastajia, anastajia, valehtelijoita, jne., mutta eivät olleet enää "uskon ilmaannuttua". (1Kor 5:9-6:11; Tiit 3:1-2) He olivat muuttuneita miehiä ja naisia, koska Jumala muutti heitä heidän uskonsa mukaan ja niin he muistuttavat nyt yhä enemmän Kristusta hyvän vaelluksensa puolesta. Kukaan ei ole vielä "täydellinen", mutta jokainen Jumalan lapsi kasvaa jo tässä ajassa täydellisyyttä kohti, joka saavutetaan ylönousemuksessa. (1Kor 9:24-27; 2Kor 3:18; 5:17; Efe 2:10; 3:14-21; 4:17-6:24; Fil 3:12-14; Tiit 2:7-15; 1Joh 3:2)

Tässä tuli paljon Uuden testamentin "todistusta" siitä, millainen on "tosi uskova kristitty" tai millainen hänen tulisi olla. Jos joku ei täytä edes vähäisessä määrin uuden liiton kirjoitusten Jumalan lapselle asettamia tunnusmerkkejä, niin hän ei todennäköisesti ole "aito kristitty". Sana "kristitty" on tässä mielessä ehkä huono käytettäväksi, koska ihmiset tarkoittavat sillä niin monia eri asioita. Toisten mielestä kristittyjä ovat kaikki nimeltään kristityn kirkon jäsenet, toiset pitävät vain kastettuja uskovia kristittyinä ja joku voi pitää jopa hindua kristittyinä, koska [Mahatma Gandhi sanoi olevansa kristitty](#). Kaikkea ei pidä uskoa, mitä ihmiset sanovat.

Kun arvioit sitä, kuka todennäköisesti on kristitty ja kuka ei ole, niin tutki hänen käytöstään: sanoja, tekoja ja tekemättä jättämistä. Jos uskovan kristityn tunnusmerkit täyttyvät, niin tutkimuksen kohde on todennäköisesti kristitty. Jos merkit eivät täyty, niin kyseessä ei todennäköisesti ole kristitty ja vaikka olisi, niin jos joku käyttäytyy vastoin oman uskontonsa opetuksia ja käskyjä, ei häntä tule ottaa esikuvaksi ja merkiksi siitä, millainen kristitty ihminen Raamatun mukaan on. Jos harvinaisia poikkeuksia uskovien yhteydestä nostetaan esille "tyypillisestä kristitystä", niin se on harhaan johtamista ja väärän todistuksen antamista. Se on valehtelua.

Jos se siis "näyttää ankalta, ui niin kuin ankka ja vaakkuu kuin ankka, niin se todennäköisesti on ankka." Jos ei, niin se ei todennäköisesti ole ankka. Ankkatesti toimii hyvin myös arvioitaessa sitä, millaiset ihmiset todennäköisesti ovat "uskovia kristittyjä" ja millaiset eivät sitä melko varmasti ole. Vaikka joku sanoisi olevansa "uskova kristitty", mutta murhaa tai käskee tappaa muita ihmisiä ja erityisesti kristittyjä rauhan aikana ilman oikeutettua syytä³¹, niin hän ei todennäköisesti ole kristitty. Tämä pitää paikkansa, vaikka kyse olisi nimeltään kristityn kirkon johtajista: paavit, Luther, Calvin ja Zwingli eivät läpäise ankkatestiä, koska käskivät tappaa Jeesukseen kristukseen uskovia kastajaliikkeen jäseniä ja antitrinitaareja.³²

Miksi toimme tämän asian taas esille juurta jaksain? Sen vuoksi, että Amerikan Yhdysvalloissa monilla vangeilla on tapana tekeytyä uskoviksi kristityiksi tai muiden uskontojen kannattajaksi, sillä siitä on heille hyötyä vankeuden aikana. Taustalla voi olla myös oikeaa uskonnon etsintää, mutta monet käyttävät uskontoa hyödyksi etuuskien saamiseksi. Tämä ilmiö tunnetaan nimellä "Jailhouse Jesus" ja "Jailhouse Religion".³³ Sitä on tutkittu jonkin verran, niin että teeskentely on havaittu

31 Jumalan valtakunta blogi. "Älä tapa!" käskyn tulkintaa.

<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2021/01/13/ala-tapa/>

32 Wikipedia. Anabaptism. <https://en.wikipedia.org/wiki/Anabaptism>

Katolisen kirkon ja sen tyttären eli Ilmestyskirjan porton säätämistä rangaistuksista harhaoppisille.

<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2021/01/10/katolisen-kirkon-ja-sen-tyttarien-eli-ilmestyskirjan-porton-saatamista-rangaistuksista-harhaoppisille/>

33 Wikipedia. Jailhouse Jesus. (USA)

https://en.wikipedia.org/wiki/Jailhouse_Jesus

Moral Communities And Jailhouse Religion. Religiosity And Prison Misconduct. Benjamin Meade 2014.

<http://clcjbooks.rutgers.edu/books/moral-communities-and-jailhouse-religion/>

Prison Fellowship. The Dangers of Jailhouse Religion.

fakta, mutta eivät tietenkään kaikki uskovaksi kristityksi itseään kutsuvat vangit ole ns. "feikkejä". On myös niitä, jotka ovat tulleet aidosti uskoon ja se näkyy kestävässä elämän muutoksena vielä vapautumisen jälkeen.

Tästä olikin edellisessä luvussa viitteenä jopa tieteellisiä tutkimuksia sen lisäksi, että todettiin vankeja tuntevien tietävän tämän asian ja vangit todistavat siitä itsekin. Lähinnä vain ateistien ja uskonnottomien vankien todistukset puuttuvat julkisuudesta ja tutkimuksista "parannuksen tehneiden" joukosta, koska heitä on niin vähän. Ateistit ovat silti jopa yliedustettuina vankien joukossa, niin kuin tutkielman alkuosassa osoitettiin Suomen osalta. Samaa voidaan sanoa USA:n liittovaltion vankiloissa olevista vangeista ja miksei se pätsisi myös osavaltioiden vankiloihin?

Netissä esiintyvillä muutamalla ateistilla on tapana valehdella ateistien muodostavan paljon pienemmän osuuden USA:n vangeista kuin mikä on totta. Perusteluna käytetään käytännössä vain yhden yksittäisen ateistin "tutkimusta", joka ei ole mikään tieteellinen tutkimus vaan henkilökohtainen tulkinta hänen käsiinsä saamista tilastoista koskien vankien uskontoa.³⁴ Siinä on ilmoitettu vankien kuuluminen uskontokuntiin vuoden 2013 tilanteen perusteella (päivitetty versio 21.8.2015 kertoo tilanteen vuonna 2015). Tilastot eivät kerro sitä, mikä oli vankilaan tuomittujen uskonnollinen vakaumus rikosten tekemisen hetkellä, ja mikä se on ollut kyselyn aikana. Siinä sanotaan vain se, mihin uskontokuntaan vangit ovat ilmoittaneet kuuluvansa. Se, että joku on kirkon jäsen, ei tee hänestä vielä "uskovaa kristittyä", mikä on jo moneen kertaan osoitettu tässä tutkielmassa.

Hemant Mehta ei ole huomionut riittävän painokkaasti sitä, että vankien oman vastauksen perusteella 17 % on ilmoittanut, että he eivät kuulu mihinkään uskontokuntaan. Koska kaikki kristityt ja muut uskontokunnat on huomioitu valmiina annetuissa vastausvaihtoehdoissa (vastaus vaihtoehto niille teisteille, joita ei ole erikseen nimetty, on "Muu" tai "Tuntematon"), niin nämä 17 % ovat varmuudella "uskonnottomia" tai "agnostikkoja". Suuri osa heistä on agnostisia ateisteja sen sijaan, että he olisivat kaikki "korkeampaan voimaan" uskovia teistejä. "Tilastoista" ei käy ilmi se, miten tuo luku jakautuu näiden kahden ryhmän välillä, mutta ei liene kovin pieleen mennyt arvaus se, että ateisteja on tämä huomioituna vankien joukossa ainakin saman verran kuin oli vuonna 2015 muun väestön joukossa Mehtan itsensä mukaan ja saman luvun antaa Wikipedia.³⁵ (3,1 %)

Mehta tuo aivan oikein ilmi päivitettyssä versiossaan epävarmuustekijöitä, mutta ei huomioi niitä riittävästi, niin että olisi valmis nostamaan tuntuvasti ateistien osuutta vangeista. Näitä epävarmuustekijöitä ja virheellisiä johtopäätöksiä ovat seuraavat:

- Tilastoista ei tule tehdä johtopäätöstä, jonka mukaan ateistit olisivat teistejä parempia moraaliseltaan. Me emme tiedä sitä, miksi kaikki ne ihmiset joutuivat vankilaan. Syyt ovat

<https://www.prisonfellowship.org/story/the-hazards-of-jailhouse-religion/>

Sagamore Institute. Jailhouse Religion, Spiritual Transformation, and Long-Term Change. Byron Johnson.
<https://sagamoreinstitute.org/jailhouse-religion-spiritual-transformation-and-long-term-change/>

Why God Is Often Found Behind Bars: Prison Conversions and the Crisis of Self-Narrative. Shadd Maruna Queen's University Belfast, Louise Wilson University of Sheffield, Kathryn Curran King's College London, 2006.

<https://www.capitalmass.org.uk/perch/resources/files/why-god-is-often-found-behind-bars.pdf>

34 Friendly Atheist. Hemant Mehta. Atheists now make up 0,1 % of the federal prison population.

<https://friendlyatheist.patheos.com/2015/08/21/atheists-now-make-up-0-1-of-the-federal-prison-population/>

Mona Chalabi. Are The Prisoners Less Likely To Be Atheists. (perustuu Hemant Mehtan "tulkintoihin" kyselyistä)

<https://fivethirtyeight.com/features/are-prisoners-less-likely-to-be-atheists/>

35 Wikipedia. Jailhouse Jesus. Joining Religions While Incarcerated.

https://en.wikipedia.org/wiki/Jailhouse_Jesus#Joining_Religions_While_Incarcerated

usein paljon monimutkaisempia kuin mitä ajattelemme. Kun otat huomioon korkeat luvut köyhyydestä ja huonosta koulutuksesta – mikä korreloi uskontojen kanssa – niin ei ole järkevää väittää, että ateistit olisivat *parempia* näiden lukujen johdosta.

- Muista, että nämä luvut ovat vankien itsensä ilmoittamat. Me emme tiedä sitä, kuinka moni ateisti sisältyy kategoriaan "Ei mikään (uskontokunta)", "Muu" ja "Tuntematon". Hitto, voihan se olla niin, että jotkut heistä ovat sanoneet olevansa "katolisia" sen vuoksi, että se on uskonto, johon heidät kasvatettiin. Jotkut vankilaan joutumista häpeävät teistit ovat voineet sanoa myös olevansa "ateisteja", ikään kuin se selittäisi heidän rikoksensa. Niinpä otamme vastaan tämän informaation sellaisena kuin se on meille annettu.
- Datassa on huomioitu vain liittovaltion vankiloiden tieto väestön jakaumasta. Näiden lisäksi on paljon osavaltioiden vankiloita. Meillä ei ole vielä tietoa niistä juuri nyt.
- Ei ole selvää, milloin nämä tiedot ovat saadut. Tapahtuiko se silloin, kun vangit astuivat sisään vankilaan? Mitä jos he muuttivat mieltään vankilassa ollessaan? Kuinka tarkkoja nämä luvut ovat? Me emme tiedä.

Vaikka Mehta tunnustaa nämä tosiasiat, eikä tiedä miten tarkkoja nämä luvut ovat, niin hän pitää niitä silti esillä ”sellaisenaan” ja ilmoittaa ne sellaisina kuin ne on "meille annettu" ("Face Value"). Ikään kuin luvuissa ei voisi olla merkittäväkään heittoa nimenomaan kategorian "Ei mikään uskontokunta" ("No preference") kohdalla, sillä sen täytyy sisältää agnostikkoja ja ateisteja, koska kaikki mahdolliset uskontokunnat on mainittu vaihtoehtoina, jos ei muuten niin kategoriat "Muu" ja "Tuntematon" kautta.

Tämä muuttaa "tilastoja" merkittävästi ja ateisteja on sittenkin vankiloissa vankien oman ilmoituksen mukaan ainakin saman verran kuin heitä on vankilan ulkopuolella keskimäärin väestöstä. Ateismi ei poikkea siten edukseen muista vakaumuksista rikoksen tekijöiden joukossa. Ja totta on sekin, että tässä kyselyssä ei ole huomioitu lainkaan sitä, mikä oli vankien uskonnollinen vakaumus rikosten tekemisen hetkellä. Vain sillä on merkitystä, kun tutkitaan rikollisuuden, rikosten tekemisen ja uskonnollisen vakaumuksen välistä korrelaatiota (suhdetta).

Mehta ottaa ensimmäisessä artikkeliversiossa huomioon myös sen, että vangeille voi olla todellista hyötyä siitä, kun he ilmoittavat olevansa jonkin uskontokunnan jäseniä tai kannattajia. Hän kirjoittaa:

"There are lots of actual (or perceived) *benefits* to claiming a *religion*".

Toisesta versiosta tämä on jätetty pois, mutta niin omituiselta kuin se ehkä suomalaisen suussa kalskahtaa, on ateistisilla vangeilla USA:ssa tapana ilmoittaa kuuluvansa johonkin uskontoon ja jopa tekeytyä uskovaiseksi, koska siitä saa tuntuja etuuksia vankeuden aikana. Tällaisia etuja on mainittu monessa eri lähteessä ja niistä sanotaan mm. seuraavaa:

"Näiden etujen joukossa on lupa kokoontua yhteen jumalanpalveluksiin, osallistua moniin eri tunnustuksen mukaisiin tilaisuuksiin, saada ottaa vastaan pappeja, pitää yhteyttä uskonnollisiin johtajiin, noudattaa ruokavaliota, saada vaihtaa nimeään, ja saada, pitää yllään ja käyttää uskonnollisia esineitä vaatetuksessa. Mitkään näistä oikeuksista eivät saa ylittää laitoksen turvallisuuden näkökohtia."³⁶

Vangit ovat vaatineet tai pyytäneet perustuslailliseen oikeuteensa vedoten mitä eriskummallisempia

36 The University of Scranton. Religion In Corrections. Published in The Encyclopedia of Crime and Punishment, Vol. 3. Pg. 1375. 2002

<https://www.scranton.edu/faculty/dammer/ency-religion.shtml>

asioita liittyen omaan usein keksittyyn uskontoon ja vakaumukseen. Se, mitä hyväksytään, vaihtelee osavaltioittain ja rangastuslaitoksittain. Viime aikoina keskustelun aiheena ovat olleet mm. erilaiset ruokavaliot, vaatetus lisävarusteineen, hiusten pituus ja tyyli ja uskonnollisten symbolien omistaminen.³⁷ Onpa vaadittu jopa alkoholia sakramentin suorittamista varten.³⁸

Jo pelkästään tämä syy olla ilmoittamatta ateistista vakaumusta vankilan kyselyssä on saattanut vääristää "tilastoa" huomattavan paljon. Yhdistettynä siihen, että suuri osa etenkin agnostisista ateisteista on ilmoittanut uskontokunnakseen "Ei mikään", nostaa liittovaltion vankiloiden ateististen vankien määrän samalle tasolle ja jopa yli sen, mikä oli ateistien osuus väestöstä kyselyn aikaan. Ja niin kuin todettu on, ei tässä kysytty vankien "uskonnollista vakaumusta" vaan kuulumista uskontokuntaan. Se, mihin uskontokuntaan joku sanoo kuuluvansa, ei tee hänestä välttämättä "uskovaa kristittyä" eikä edes teistiä, koska on fakta, että monet uskontokuntien jäsenistä ovat uskonnottomia korkeampaan voimaan uskovia, agnostikkoja tai ateisteja.

Ihmisen uskonto ja sen harjoittaminen ei ole vakio

Ihmiset voivat vaihtaa uskontoa elämänsä aikana monta kertaa. Heidän uskonnollisuutensa taso vaihtelee elämän eri tilanteissa. Tutkimukset ja elämän kokemukset osoittavat sen, että rikokseen syyllistyneet ja siitä kiinni jääneet vangit ovat olleet vähemmän uskonnollisia rikosten tekemisen hetkellä kuin mitä he ovat vankilassa. Tämä selittyy akuutilla kriisillä ja lisääntyneellä ajalla, joka voidaan käyttää uskonnon harjoittamiseen. Vangeilla on usein aito hätä sielustaan ja siitä, mitä tulevaisuus tuo heidän eteensä. He tahtovat vilpittömästi eroon päihde- ja huumeriippuvuudesta sekä rikollisesta elämäntavasta.

Tässä tulee avuksi aivan erityisellä tavalla kristinusko. Suomessa ja länsimaissa vangit etsivät apua sieltä, mistä tietävät monen muun rikoksia tehneen ja päihdeongelmaisen sitä saaneen. Kun vankilaan tulee kirkon ja kristillisen yhteisön lähetti, pappi tai diakoni, niin aiemmin uskonnosta vähät välittänyt vanki saattaa hyvinkin osallistua jumalanpalvelukseen tai hengelliseen tilaisuuteen. Osa vangeista tahtoo keskustella "auttajan" kanssa kahden kesken. Tämä on tärkeää sielunhoidollista työtä ja tähtää vangin kuntoutumiseen ja kotiuttamiseen yhteiskuntaan sopeutuvana "parantuneena" raittiina jäsenenä, joka ei tee enää rikoksia.

Ateismi ja uskonnottomuus eivät ole perinteisesti vastaavaa "apua" tarjonneet, mutta kristillinen vankien auttaminen on tunnettua jo vuosisatojen ajan. Se juontaa juurensa aina Konstantinus Suuren valtakautteen 300-luvulle asti ja sitäkin kauemmaksi, Raamatun uskoviin vankeihin asti.³⁹ Kristityt ovat pyytäneet vangeille lievennystä rangaistukseen ja vankien vapauttamista pääsiäisenä. Jo alusta asti on mukana kulkenut evankeliumi, jonka vastaanottanut rikoksenteijä sai mahdollisuuden

³⁷ Wikipedia. Jailhouse Jesus. Incarceration Accommodations.

https://en.wikipedia.org/wiki/Jailhouse_Jesus#Incarceration_Accommodations

³⁸ National Institute For Jail Operations. Free Exercise of Religion (Part 1): Evolution of Prisoner Rights. By Gary W. DeLand.

<https://jailtraining.org/free-exercise-of-religion-part-1-evolution-of-prisoner-rights/>

³⁹ Harry R. Dammer. Religion in Corrections. Published in The Encyclopedia of Crime and Punishment, Vol. 3. Pg. 1375. 2002

<https://www.scranton.edu/faculty/dammerh2/ency-religion.shtml>

The Howard League, History of the Penal System.

<https://howardleague.org/history-of-the-penal-system/>

Wikipedia. Prison religion. History.

https://en.wikipedia.org/wiki/Prison_religion#History

uuteen elämään armahdettuna syntisenä.⁴⁰ Vaikka hän ei vapautuisi, olisi hän silti muuttunut mies (ja nainen), niin että ei enää pahaa tehnyt olipa sitten vankilassa tai vapaana.

Kirkon tekemän selvityksen mukaan vankien uskonnon harjoittaminen lisääntyy keskimäärin siitä, mitä se oli ennen vankeutta.⁴¹ Muutos ei johda tyypillisesti henkilökohtaiseen uskoon tulemiseen (uskon ratkaisu) vaan on pikemmin "kokonaisvaltainen kokemus. Se liitetään elämän muihin alueisiin kuten ihmissuhteisiin, oman elämän hallintaan, päihteisiin, oman mielentilan ja olemassaolon merkityksen kysymyksiin ynnä muuhun." (s.29) Vanki pyrkii uskonnon avulla eroon pahoista riippuvuuksista (huumeet, alkoholi) ja rikollisesta elämäntavasta. Jos uskonnon harjoittaminen vähenee tai loppuu kokonaan vapautumisen jälkeen, on rikoksen uusiminen todennäköisempää kuin siinä tapauksessa, että muutos on pysyvä.

Vähiten rikoksien uusimiseen syyllistyvät ne vangit, joiden sitoutuminen kristinuskoon ja Jeesukseen on luja vielä vapautumisen jälkeen. Tämä edellyttää tyypillisesti voimakasta herätystä ja mielenmuutosta. Se ei edellytä ns. uskonratkaisua rituaalin kautta (elämän antaminen Jeesukselle) vaan voi tapahtua hiljaisuudessa ja vangin ollessa yksin vaikkapa sellissään. Kyse on silti siinä mielessä "ratkaisusta", että vanki päättää omassa mielessään ja ajatuksissaan alistua Jumalan tahtoon ja luopua vanhasta elämästään uuden astuessa tilalle evankeliumin uskomisen kautta ja Jeesuksen kristuksen tähden. (Mark 35-38) Hän "antaa tiensä Herran haltuun ja turvaa häneen." (Psa 37:5) Tämä edellyttää oman voimattomuuden tunnustamista Korkeimman edessä ja Herran pyytämistä avuksi omassa elämässä. Omin voimin vapautuminen riippuvuuksista ja pysyvä mielenmuutos pois pahuudesta ei onnistu.

Olipa tämä uskonnollinen kokemus sitten Jumalan vaikutusta tai ei (plasebo-efekti), niin tällä tavalla kääntymisen ja "uudestisyntymisen" kokeneet vangit raitistuvat keskimäärin muita tehokkaammin ja vapautuvat rikoskierteestä. Koko elämä muuttuu samalla kuin ihminen on muuttunut sisäisen uudistuksen kautta. Uskova ajattelee, tahtoo, tuntee, puhuu ja elää eri tavalla kuin ennen uskoontuloa. Arvomaailma on muuttunut, samoin käytöstavat. Vaikka rikokseen syyllistynyt on saattanut olla hyvin itsekäs ja välinpitämätön muita ihmisiä kohtaan ennen kääntymistään Jumalan tykö, niin uskovana kristittynä hän on kykenevä empatiaan ja kantaa vastuun omista teoistaan: hoitaa velvollisuutensa muita kohtaan. Muutos on ilmeinen myös hänen läheisilleen ja he hyötyvät siitä: uskoontulo lisää yksilön ja yhteisön hyvinvointia ja onnellisuutta.

On myös tapauksia, joissa uskovan läheiset ihmiset ovat hyvin uskonnon vastaisia. Se voi johtaa näiden riitaantumiseen ja vihaan uskovaa kohtaan: lopulta jopa eroon. Osa uskovista päättää itse erota sellaisista läheisistä (perheenjäsenistä ja suvusta), jotka eivät hyväksy hänen uskovaisuuttaan ja ovat kykenemättömiä elämään sovussa hänen kanssaan. Jotkut äsken kääntyneet pilaavat pari- ja perhesuhteet tai ajautuvat eroon suvusta ja ystävistään myös omasta syystään. He tuputtavat muille uskontoaan ja evankelioivat itsensä yksinäisyyteen, jossa seurakunnan tuki ei voi ikinä korvata menetettyjä ihmissuhteita "Jeesuksen lupauksista" huolimatta. (Mark 10:29-30) Veljet ja sisaret eivät muuta luoksesi asumaan ja täytä tyhjiötä, jonka itse aiheutit. Apua annetaan vain "virka-aikana" tai silloin kun se muille sopii.

Jos vanki tai rikokseen syyllistynyt ei koe voimakasta herätystä ja henkilökohtaista uskoontuloa, joka johtaa kokonaisvaltaiseen elämän ja ajatusmaailman muutokseen arvoineen ja käytöstapoineen, niin hän palaa todennäköisemmin entiseen elämään vapauduttuaan vankilasta kuin uskova ex-vanki. Hän harjoittaa vapaana vähemmän uskontoa kuin vankilassa ja uskonnollisuus voi karista kokonaan

⁴⁰Ristin ryöväri. Luuk. 23:33-43.

⁴¹ Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisuja. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä. Työryhmän raportti 30.4.2015. Sivut 28-47 ja 121-134. <https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

pois. Tilalle tulevat päihteiden ja huumeiden käyttö, holtiton edesvastuuton elämä, varkaudet ja omaisuusrikokset, mahdollisesti väkivalta ja henkirikokset. Mitä tahansa ihminen on tehnyt ennen aktivoitumistaan uskonnolliseksi, niin se sama elämäntapa palaa hänen luovuttuaan uskosta tai uskonnon harjoittamisesta. Olemme päätelleet tästä, että syvä uskonnollisuus ja henkilökohtainen usko nimenomaan Jeesukseen auttaa vankeja elämään kunniallista elämää raittiina.

Tähän samaan pyrkivät kirkon työntekijät tukiessaan ja auttaessaan vankeja kristilliseltä pohjalta. Kirkon työryhmä on tehnyt kuitenkin virheen liioitellessaan vankien uskonnollisuutta: he antavat harhaanjohtavan kuvan vankien "uskosta" tai "uskovaisuudesta". Uskontojen ja erityisesti kristinuskon vastaiset tahot tarttuvat kiinni tähän vääristymään ja käyttävät hyväkseen tietoa niistä vangeista, jotka eivät ole raitistuneet tai päässeet eroon rikollisesta elämäntavasta ja uusivat rikoksensa "uskosta" tai "uskovaisuudestaan" huolimatta. Kun ei tehdä mitään eroa "tosi uskovien" ja "käännynnäisten uskonnollisten ihmisten välillä", niin vahingoitetaan samalla muuten hyvää vankilatyötä, koska sen tehokkuus ja välittämä apu vangeille tulee kyseenalaiseksi.

Jumalan vaikuttaman uskon tulee näkyä hyvinä tekoina ja pahan karttamisena: pyhityksenä. (Room 6:13-23; 2Kor 7:1; 1Tess 4:1-12; 5:23; 2Tim 2:21; Hebr 12:14) Muutoin usko ei ole Jumalasta niin kuin ei se ihmisenkään, joka rikkoo tahallaan ja jatkuvasti Jumalan käskyjä ja ohjeita vastaan, jotka hän on antanut palvelijoidensa apostolien ja poikansa Jeesuksen kautta uuden liiton seurakunnalle. (1Joh 2-3; Jaak 1:17-22) Yhteiskunnan lakien ja sääntöjen noudattaminen ovat kiinteä osa vakaan kristityn elämää. Poikkeuksen tästä tekevät vain sellaiset lait ja käskyt, jotka ovat ristiriidassa Jeesuksen ja apostolien sanojen kanssa uuden liiton järjestyksen mukaan tulkittuna. Niitä ei tule noudattaa, koska ”enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.” (Apt 5:29-32)

Jos yhteiskunta tuomitsee rikollisena evankeliumin levittämisen, Raamatun sanoman, uskon harjoittamisen tai uskovien mielipiteen sanomisen, niin silloin myös uudestisyntynyt kristitty voi joutua vankilaan "rikosten tekemisestä", mutta muutoin tämän pitäisi olla harvinaista. Tästä ovat esimerkkinä monet Vanhan testamentin profeetat, (Joosef, Jeremia, Daniel,..) Jeesus ja apostoleista Pietari, Paavali ja Johannes. Kun opetuslapselle käy samoin kuin opettajalle, niin syynä siihen ei ole opetuslapsen pahuus vaan yhteisön uskonnon vastaisuus ja löystynyt moraalit. Siveettömät ja haureelliset ihmiset tuomitsevat mielellään siveät ja hurskaat uskovaiset, etenkin jos nämä saarnaavat muille parannusta ja kääntymistä pois pahasta Jumalan tykö.

Se, että itseään uskovaksi kristityksi sanovien joukossa on nykyään sellaisia, jotka syyllistyvät pedofiliaan tai haureellisiin tekoihin, ei johdu Raamatun sanomasta ja Uuden testamentin opetuksesta. Se johtuu näistä ihmisistä itsestään. Raamatun kirjoitukset eivät ole altistaneet heitä rikoksille tai johdattaneet heitä moraalisesti tuomittavaan elämään. Jos uskovien oikeustaju ei ole vääristynyt, niin hän pitää kiinni YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen sanomasta ainakin pääpiirteissään ja kunnioittaa eri tavalla uskovien ihmisten vakaumusta samalla kun noudattaa parhaan kykynsä mukaan oman maansa lakeja. Näitä rikkova tekee yleensä samalla "syntiä Jumalaa vastaan" ja "lähimmäistä vastaan", mikä on vastoin "Kristuksen terveiden sanojen" mukaista opetusta.

Ei-uskonnollisen ja kristillisen vankilatyön hyödyllisyys ja pyrkimykset

Kirkon raportissa painotetaan siis vankien uskonnollisuutta ja etenkin kristillisen uskonnon harjoittamista, koska sitä pidetään tärkeänä vankilatyön jatkumisen kannalta. Yhteiskunnassa esiintyy lisääntyvässä määrin pyrkimyksiä rajoittaa erityisesti kristinuskon harjoittamista ja sen levittämistä päiväkodeista ja alakoulusta lähtien. Uskonnon vastainen propaganda saa paljon palstatilaa ja näkyy mediassa. Uskovia kristittyjä demonisoidaan äärioikeiston harjoittaman

terrorismin ja sen pahoihin tekoihin syyllistyneiden muutamien nimikristittyjen vuoksi ikään kuin he edustaisivat kristinuskoa tyypillisimmillään, mikä ei tietenkään pidä paikkaansa.

Kristityt uskovaiset ovat nykyään rauhaa rakastavia ja maltillisia, niin että kannattavat sanan- ja uskonnonvapautta. Baptistit ovat kannattaneet sitä siitä lähtien, kun heistä tuli yhteiskunnallisesti merkittävä tekijä ja he vaikuttivat monien ihmisten elämään saamalla heidät eroamaan valtion tukemista kansankirkoista.⁴² Baptistit kannattavat valtion ja uskonnon erottamista toisistaan. Nykyiset vapaan kristillisyyden suunnat ovat enimmäkseen baptistisia: he kastavat vain henkilökohtaisesti uskonsa Jeesukseen tunnustavia ihmisiä (ei sylilapsia ja vauvoja) ja puoltavat samoja kristillisiä arvoja kuin mitä tässä kirjoituksessa ja Uudessa testamentissa on sanottu.

Me pidämme kaikkien kristillisten yhteisöjen työtä vankien parissa yleishyödyllisenä ja onnellisuutta lisäävänä. Se kristinuskon muoto, jota vankiloissa on lupa harjoittaa ja opettaa, on raittiuteen ja lainkuuliaiseen elämäntapaan kehottavaa. Se ei kehota väkivaltaisuuksiin ja äärimmäisiin tekoihin kuten tappamiseen, terrorismiin ja kansanmurhiin. Tuo kaikki on Uuden testamentin käskyjen ja ohjeiden vastaista toimintaa eivätkä seurakunnat sitä nykyään hyväksy, vaikka kansankirkkojen historia on tältä osin verinen ja kristittyjen uskovien veri huutaa maasta.⁴³

Tuemme myös Vapaa-ajattelijat ry:n ja muiden ateististen tahojen pyrkimystä kehittää ei-uskonnollista vankilatyötä.⁴⁴ Ateistit ovat kuitenkin hajanainen ryhmä ja uusi tekijä vankilatyössä: näyttöä työn tuloksista ei ole samassa määrin kuin kristillisellä puolella. Olemme lisäksi epätietoisia siitä, millä tavalla ateistit keskimäärin suhtautuvat rikoksia tehneisiin ja vankeihin. Keskustelupalstoilla heihin suhtaudutaan avoimen vihamielisesti ja leimataan heidät "uskoviksi kristityiksi", joten miksi ihmeessä sellaiset ateistit osallistuisivat vankilatyöhön?

Onko vapaa-ajattelijoiden tavoitteena "käännöyttää" vangit ja saada heidät hylkäämään kristinuskon? "Heidän mielestään" vain 56 % vangeista haluaa olla yhteydessä kristinuskoon ja 36 % ei tahdo yhteyttä mihinkään uskontoon (vertaa tätä yleisiin väitteisiin siitä, että "suurin osa vangeista – jopa liki 90 % – on "uskovia kristittyjä!) ja tavoitteena on tarjota "ei-uskonnollista sosiaalista, henkistä ja psyykkistä tukea" ei-uskoville vangeille, joita heidän mielestään on ehkä liki puolet kaikista vangeista Suomessa. Kun kirkon selvitystä vankien uskonnon harjoittamisesta tulkitaan oikein, niin saadaan ei-uskovien luvuksi vielä suurempi.

Huomaa, että vapaa-ajattelijat antavat virheellisen luvun viitatessaan kirkon selvitykseen.⁴⁵ Naisvangit on jätetty "laskuista pois" ja huomioitu vain miesvankien määrä. Kun naisvangit lasketaan mukaan, niin luku on hieman suurempi kristinuskoon yhteyttä tahtovien (59 %) ja pienempi ei mihinkään uskontoon yhteyttä tahtovien osalta (33 %). Monet ateistit tulkitsevat tarkoituksella virheellisesti kaikkea ja johtavat harhaan: vääristelevät asioita ja valehtelevat. Tämä

42 Monien uskontojen ja katsomusten Suomi, Kirkon tutkimuskeskuksen verkkojulkaisuja 48, 2017 s. 78.

<https://evl.fi/documents/1327140/45386794/Ktk+-+Monien+uskontojen+ja+katsomusten+Suomi/c8c8d8be-e49b-5998-3539-6b2a29a4903d>

43 Wikipedia. Anabaptism.

<https://en.wikipedia.org/wiki/Anabaptism>

Jumalan valtakunta blogi. Katolisen kirkon ja sen tyttären... säätämistä rangaistuksista harhaoppisille.

<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2021/01/10/katolisen-kirkon-ja-sen-tyttarien-eli-ilmestyskirjan-porton-saatamista-rangaistuksista-harhaoppisille/>

44 Vapaa-ajattelijat: Ei uskonnollista vankilatyötä on kehitettävä. Esa Ylikoski, 29.9.2015.

<https://vapaa-ajattelijat.fi/blog/2015/09/29/vapaa-ajattelijat-ei-uskonnollista-vankilatyota-kehitettava/>

45 Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisuja. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä, s.121 Taulukko 6. Työryhmän raportti 30.4.2015.

<https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

näky siinä, miten "tilastoja" tulkitaan ja sanotaan jopa yksittäisen ateistin tekemää tilastovertailua "(tieteelliseksi) tutkimukseksi".⁴⁶ Mitään tieteellistä siinä ei ole ja tulkinnat tukevat antiteistisiä pyrkimyksiä taistelussa kaikkia uskontoja ja erityisesti kristinuskoa vastaan. Tämä siis USA:n tilanteesta.

Tulkinnoissa ei ole luettu ateistien joukkoon agnostikkoja, joita sisältyy vankien oman ilmoituksen mukaan joukkoon "ei mikään (uskontokunta)" annetuista vaihtoehtoista (vaihtoehdot sisältävät kaikki uskonnot nimeltä tai "Muu" ja "Tuntematon" vaihtoehtojen kautta). Lisäksi on jätetty huomiotta se, että Yhdysvalloissa vangit saavat etuuksia kuullessaan uskontokuntaan ja tästä johtuen monet vangit eivät ole ilmoittaneet olevansa ateisteja. Kun 17 % sanoo uskontokunnakseen "ei mikään", niin he ovat vähintään uskonnottomia ja suuri osa on agnostisia ateisteja. Agnostikko on ateisti, kun ei usko Jumalaan tai jumaliin. Ateistien määrä vankien joukossa on täten ollut vähintään sama kuin muun väestön joukossa (3,1 %) ja todennäköisesti suurempi, koska uskontokuntien jäsenenä on paljon ei-uskovia agnostikkoja ja ateisteja.

Suomessa (positiivisten) ateistien määrä vankien joukossa on 18 % (ja noin 14 % ei osaa sanoa onko ateisti vai ei). (Uskonnon harjoittaminen vankiloissa, Liitetaulukko 11: Katsotko olevasi ateisti, agnostikko, humanisti, materialisti, uskova" s. 126) Kun tähän lisätään agnostikkojen määrästä (noin 44 %) agnostiset ateistit (kaikki agnostikot eivät ole teistejä eivätkä kaikki ole ateisteja), niin saadaan ateistien määräksi jopa enemmän kuin kansasta tunnustautuu ateisteiksi kyselyissä (enintään noin 27 % vuonna 2016).⁴⁷ Tämä siitä syystä, että "uskovat kristityt" eivät tyypillisesti käytä huumeita tai juopottele, mikä johtaa usein henki-, väkivalta- ja huumerikoksiin. Nämä muodostavat suuren osan vankilaan tuomittujen rikoksista: liki 54 % otannasta. (ibid. s. 120)

Monet vangit sanovat itsekin, että eivät usko Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen, vaikka heidät luetaan "tilastoissa" uskoviksi kristityiksi. Ei-uskonnolliselle vankilatyölle olisi siten suuri tilaus, mutta tekijät puuttuvat eivätkä vangit jostakin syystä etsi ateismista apua pyrkiessään vapautumaan huume- ja päihderiippuvuudesta ja rikoskierteestä. Mistä se mahtaa johtua? Olisiko syynä se, että vangit ovat jo valmiiksi ateistisia – niin kuin tilastotkin näyttävät oikeassa valossa osoittavan – eivätkä ole saaneet vapaudessa ja rikoksia tehdessään apua siitä vakaumuksesta ja katsomuksesta. Tieteellinen maailmankuva ja materialismi eivät ole heitä auttaneet...

Mikä on syynä nuorten henki- ja väkivaltarikosten kasvulle?

"Mistä nuorten väkivaltainen käytös johtuu? Psykiatrian ja oikeuspsykiatrian erikoislääkäri ja psykoterapeutti [Hannu Lauerman](#) mukaan kaikesta asosiaalisuudesta noin puolet määräytyy geneettisesti ja puolet kasvuympäristöllä.

Asosiaalinen persoona määritellään sellaiseksi epäsosiaaliseksi henkilöksi, joka ei sopeudu yhteiskuntaan sekä jatkuvasti ja katumatta loukkaa toisten oikeuksia.

⁴⁶ Jumalan valtakunta blogi. Ateismi ja moraali.

<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2017/07/21/ateismi-ja-moraali/>

Friendly Atheist. Hemant Mehta. Atheists now make up 0,1 % of the federal prison population.

<https://friendlyatheist.patheos.com/2015/08/21/atheists-now-make-up-0-1-of-the-federal-prison-population/>

Mona Chalabi. Are The Prisoners Less Likely To Be Atheists. (perustuu Hemant Mehtan "tulkintoihin" kyselyistä)

<https://fivethirtyeight.com/features/are-prisoners-less-likely-to-be-atheists/>

⁴⁷ Alma-tutkimus: Jumalaan uskovia ei ollut missään päin Suomea yli 50 prosenttia. Iltalehti. Miila Kankaanranta 23.12.2016.

<https://www.iltalehti.fi/uutiset/a/201612232200045033>

– Tiedetään, että on olemassa temperamenttiin vaikuttavia geenejä, jotka vaikuttavat todennäköisyyteen käyttäytyä väkivaltaisesti. Mutta erittäin suuri osuus eli noin puolet on siitä, millaisessa perhehelvetissä lapsi kasvaa, Lauerma toteaa.

– Jos kasvetaan sellaisessa perheessä, jossa ei ole minkäänlaista tukea tai ohjausta, vanhemmilla on asosiaalinen tausta, perheessä ei välttämättä ole vuorokausirytmisiä tai ruokaa, hampaita ei opeteta harjaamaan, koulunkäyntiä ja harrastuksia ei tueta ja lasta häväistään ja ehkä nolataan tunneilmaisusta, jopa pahoinpidellään. Sieltä on kyllä vaikea nousta vahvaan ja normaaliin ihmisyyteen, Lauerma sanoo."

Lähde: Henkirikoksista ja niiden yrityksistä epäiltyjen alle 18-vuotiaiden määrä rajussa nousussa – psykiatri Hannu Lauerma arvioi, mitkä ovat syyt väkivaltaisuuteen. Iltasanomat, Anttijuksi Ripaoja, 19.11.2020.

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000007627535.html>

Tästä lainauksesta käy itse asiassa ilmi myös se, mistä asiantuntijan mukaan myös aikuisten rikollisuus johtuu. Syynä ei ole sen koommin uskonto kuin uskonnottomuus ja ateismi. Syyt ovat lapsen kehityksessä ja perinnöllisyydessä. Tämä ei tarkoita kuitenkaan sitä, että ateismi tai uskonto eivät voisi vaikuttaa millään tavalla rikollisuuteen. Kyllä ne voivat. Näemme tämän ateistien kohdistamasta vainosta kristittyjä kohtaan kommunistisissa diktatuureissa ja nykyajan näennäisesti kristinuskoon ja islamiin perustuvasta terrorismista.⁴⁸

On ateisteja, jotka ovat tehneet ihmisvihassaan joukkomurhia, eikä sovi unohtaa ateististen diktatuurien massamurhia, joista suuri osa kohdistui kristittyihin: motiivi näille on ollut uskonnon vastaisuus eli antiteismi ja murhaajina ovat olleet ateistit uskontojen vastaisessa vihassaan.^{49 50} Huomaa, että jokainen joukko- ja massamurhaaja on toiminut Uuden testamentin käskyjä ja ohjeita vastaan, mutta koska ateisteilla ei ole yhteistä moraalikoodistoa, eivät he riko omaa vakaumustaan vaan ainoastaan oman maansa lakeja ja ihmisoikeuksia vastaan tehdessään vakavia rikoksia.

Yksi merkittävä syy nuorten väkivaltaiselle käytökselle ovat mielenterveyden ongelmat ja

⁴⁸ Models of organized crime. Wikipedia.

https://en.wikipedia.org/wiki/Organized_crime#Models_of_organized_crime

A comparison of four organized crime groups. Joel Cox 9/2016. Research gate.

https://www.researchgate.net/publication/307967847_A_COMPARISON_OF_FOUR_ORGANIZED_CRIME_GROUPS

Film Piracy, Organized crime and Terrorism, Chapter 2, Gregory F. Treverton, Carl Matthies, Carla J. Cunningham, Jeremiah Goulka, Greg Ridgeway, Annie Wong. 2009.

https://www.jstor.org/stable/10.7249/mg742mpa.8?seq=1#metadata_info_tab_contents

Christian terrorism. Wikipedia.

https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_terrorism

Suomen vankiloissa on ainakin yksi terroristi ja mahdollisesti kymmeniä radikalisoituneita – Rikosseuraamuslaitos heräsi ongelmaan ja perusti erikoisryhmän. Yle 3.4.2019.

<https://yle.fi/uutiset/3-10719521>

⁴⁹ https://fi.wikipedia.org/wiki/Jokelan_koulusurmat Pekka-Eric Auvinen

https://fi.wikipedia.org/wiki/Kauhajoen_koulusurmat Matti Juhani Saari

Conservapedia. List of atheist shooters and serial killers.

https://www.conservapedia.com/List_of_atheist_shooters_and_serial_killers

⁵⁰The Christian Science Monitor. Atheism, not religion, is the real force behind the mass murders of history.

<https://www.csmonitor.com/2006/1121/p09s01-coop.html>

keskittymishäiriöt.⁵¹ Ne ovat kasvaneet jyrkästi viimeisten vuosikymmenten aikana. Tämä johtuu osittain muuttuneesta diagnostiikasta (tautiluokituksesta), mutta se tuskin selittää kokonaan tätä suuntausta. Nuorten mielenterveyden ongelmat ja häiriöt ovat lisääntyneet myös faktisesti.

Yhdysvalloissa tehdyn tutkimuksen mukaan mielenterveyshäiriöt ovat yleisempiä ei-uskovien keskuudessa kuin uskovilla kristityillä.⁵² Eniten ongelmia oli niillä uskonnottomilla nuorilla, joiden molemmat vanhemmat olivat voimakkaan uskonnollisia. Syyt psyyken häiriöihin eivät johtuneet kuitenkaan uskonnollisen vakaumuksen puutteesta vaan siitä johtuvasta syrjäytymisestä ja sosiaalisten kontaktien vähäisyydestä tai huonosta laadusta. Uskonnosta irtaantuneilla lapsilla syynä mielenterveyden ongelmiin voi olla uskonnon uhriksi joutuminen tai päihde- ja huumeriippuvuus.

Uskonnot ja uskonnollisuus tai ateismi ja uskonnottomuus eivät ole ensisijainen tai yleisin syy mielenterveyden häiriöihin ja mielisairauksiin eivätkä huonoon keskittymiskykyyn tai kykyyn oppia uutta ja menestyä koulussa ja elämässä opintojen jälkeen. Uskonnot voivat vaikuttaa mielen alueella vahingollisesti, mutta niin myös ateismi ja uskonnottomuus. Kumpikin voi toisaalta myös edistää mielenrauhaa ja terveyttä.⁵³ Kausaliteetin osoittaminen on kuitenkin vaikeaa ja sen vuoksi puhutaan usein korrelaatiosta pikemmin kuin syy-seuraussuhteista.⁵⁴

Päihteen ja huumausaineiden runsas käyttö lisäävät riskiä mielenterveyden ongelmiin ja psykoosiin. Nämä kulkevat usein käsi kädessä. Syvällisesti uskonnolliset ihmiset ja uskossa Jeesukseen olevat käyttävät oletusarvoisesti vähemmän alkoholia ja huumeita kuin vähemmän

51 Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. Nuorten mielenterveyshäiriöt. 20/2017 päivitetty 10.9.2019.
<https://thl.fi/fi/web/mielenterveys/mielenterveyshairiot/nuorten-mielenterveyshairiot>

Mielenterveysongelmat nuorten rikoskäyttäytymisen takana. Katsaus nuorten rikosentekijöiden mielenterveysongelmiin. Poliisi ammattikorkeakoulu. Panu Huusko 6/2020.
<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/341462/ONHuusko.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

Masennus, ahdistus, nuoruus. Mimmi Pitkänen. Journalistiikan opiskelija Tampereen yliopistosta, 2018.
<https://keitos.uta.fi/masennus-ahdistus-nuoruus/>

52 Mental disorder among nonreligious adolescents. Heather Kugelmass, Alfredo Garcia. 23.1.2015. Taylor&Francis Online.

https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13674676.2015.1063044?casa_token=dYJ2SeALC9YAAAAA%3Aimpfc43YXuWEoMYeCrSIPpv2WsvQW5ghxTd4MdGTEM6V_hYajI6es9AWmaGqZFrrASmy-K00sqA

53 National Alliance of Mental Illness. The Mental Health Benefits of Religion & Spirituality. Luna Greenstein 21.12.2016.

<https://www.nami.org/Blogs/NAMI-Blog/December-2016/The-Mental-Health-Benefits-of-Religion-Spiritual>

Some reflections on spirituality, religion and mental health. Wesley Carr 19.8.2010.

https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/13674670050002054?casa_token=1ynsE6C94SUA AAAA%3A17MTARSINuv2nKrwtBnmbuhb-bdTeWMZAagcei5b2TvwfOZ6nzfELOJ9DkvMuSU5e8jUUGfnkE&

Secularity, religiosity, and health: Physical and mental health differences between atheists, agnostics, and nonaffiliated theists compared to religiously affiliated individuals. ScienceDirect. Social Science Research, Volume 75, September 2018, Pages 44-57

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0049089X17308062?casa_token=qwYMSFRh5FgAAAAA:va1s0zsPSVZeNs5oLXW_dejStjWfhHfNoaCZa0KwW7odZwKv1xKoMLLGO6nHauygEsmTqFqz

Spirituality and religion in psychiatric rehabilitation and recovery from mental illness. Roger D. Fallot. 11.7.2009.

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09540260120037344>

54 Spirituality, religion and suicidal behavior in a nationally representative sample. Daniel T.Rasic, Shay-Lee Belik, Brenda Elias, Laurence Y.Katz, Murray Enns, Jitender Sareen. 9/2009.

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0165032708003443?casa_token=uhoZQps0tVkAAAAA:U1IAvwWkS8LuOgGztm8IOBypXVONQGjpHnyKCo1_X5TQZEPz94yIo6ltbN0W05eH-hdO3K3

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0165032708003443?casa_token=uhoZQps0tVkAAAAA:U1IAvwWkS8LuOgGztm8IOBypXVONQGjpHnyKCo1_X5TQZEPz94yIo6ltbN0W05eH-hdO3K3

uskonnolliset ihmiset, uskonnottomat ja ateistit. Maallistuminen selittää siten osaksi sen, miksi nuoret kärsivät nykyään paljon psyykeongelmista. Syy ei ole silti välttämättä kristillisen uskon puutteessa, vaan uskonnottoman ihmisen syrjäytymisessä ja yksinäisyydessä tai kasvuympäristössä ja lapsuudessa.

Ihmisen evoluutio aggressioiden ja väkivaltarikosten taustalla

Psykiatrisen vankisairaalan ylilääkäri Hannu Lauerma sanoo ihmisen aggressioiden ja väkivaltarikosten perimmäiseksi syyksi evoluution. Hän puhui aiheesta Suomen ekumeenisen neuvoston järjestämässä tilaisuudessa 12.11.2015.⁵⁵ Hänen luennostaan on julkaistu muistio otsikolla "Väkivallan psykobiologiaa".⁵⁶ Lainaamme siitä asiantuntijan arvioita evoluution vaikutuksesta rikolliseen mieleen ja käytökseen. Mukana on Wikipedian tekstiä aggressioista.

"Aggressio on luonnonvalinnan tulosta. Se on suosinut henkiinjäämistä. Aggressio ei ole itsessään hyvä tai paha. Sen perustyyppinä ovat saalistamisaggressio ja puolustautumisaggressio (fight or flight). Aggressiot jaetaan kahteen pääryhmään: proaktiivinen ja reaktiivinen aggressio." (Lauerma)

"Aggressiivinen käyttäytyminen voidaan jakaa vihaiseen (emotionaaliseen) tai välineelliseen. Vihaisen aggression ärsykkeinä toimivat loukkaukset, turhautumiset ja ärsytykset. Henkilössä viriää vihan tunne, ja aggression palkkiona toimii uhrin kipu ja epämiellyttävä olo. Henkilö raivostuu jonkin tapahtuman seurauksena ja toimii täysin impulsiivisesti ja spontaanisti. Taustalla saattaa olla tarve ojentaa tai kasvattaa uhria. Esimerkkejä vihaisesta aggressiosta ovat pikaistuksissa tehdyt väkivaltateot ja lapsiin kohdistuva väkivalta.^[3]

Välineellisen aggression ärsykkeinä toimivat tavanomaiset yllykkeet ja kilpailutilanteet. Tilanne ei välttämättä herätä tunnetilaa. Aggression palkintona toimii saavutettu voitto, palkinto tai hallitseva, johtava asema.^[3]

Reaktiivinen (puolustava) aggressio on impulsiivista käyttäytymistä, jossa yksilö reagoi vihamielisesti uhkaan tai provokaatioon. Turhauttavassa tilanteessa aktivoituu autonominen hermosto, ja yksilö räjähtää.^[3] Monien ihmisten aggressiivisuus rajoittuu tähän reaktiiviseen aggressiivisuuteen, ja sitä pidetäänkin usein hyväksyttävänä, kunhan se ei ole ylimitoitettua.^[4] Proaktiivinen (hyökkäävä) aggressio on käyttäytymistä ilkeästi toista kohtaan ilman vähäisintäkään provokaatiota. Se voi olla välineellistä tai vihamielistä. Proaktiivinen aggressio kulkee käsi kädessä epäsosiaalisen käyttäytymisen, kuten valehtelemisen, varastamisen tai uhkailun kanssa.^[3]

Aggression takana on erilaisia, joskus samanaikaisesti vaikuttavia taustatekijöitä, joista kukin selittää korkeintaan osan yksilöiden välisistä eroista aggressiivisessa käyttäytymisessä.^[9]

Tilannetekijöihin kuuluvat epämiellyttävät tilanteet ja ärsykkeet, jotka aiheuttavat negatiivisia tunteita. Yleisiä ärsykeitä tai tilannetekijöitä ovat provokaatio, turhautuminen, kipu tai muu epämiellyttävä olo, huono tuuli, sosiaalinen stressi, aseiden läsnäolo, korkea vireystila ja stressi sekä alkoholi ja huumeet.^[9]

Persoonallisuustekijät vaikuttavat yksilön valmiuteen aggressiiviseen käyttäytymiseen. Hyvä itsetunto voi johtaa aggressioon, jos henkilön itsetuntoa uhataan. Käsitukset ja asenteet aggression ja väkivallan oikeutuksesta tietyssä tilanteessa ovat yhteydessä aggressioon sellaisissa tilanteissa.

55 Suomen ekumeeninen neuvosto. Usko, rauha ja väkivalta – keskustelua kristinuskosta ja viholliskuvista. 12.11.2015. Hannu Lauerma: Väkivallan psykobiologiaa.

http://www.ekumenia.fi/sen_toimii/etiikka_yhteiskunta_ekumenia/usko_rauha_ja_vakivalta_keskustelua_kristinuskosta_ja_viholliskuvista/hannu_lauerma_vakivallan_psykobiologiaa/

56 Hannu Lauerma, Väkivallan psykobiologiaa, 12.11.2015.

http://www.ekumenia.fi/data/liitteet/2015-11-12_hannu_laurema_aggression_psykobiologiaa.pdf

Fyysisiä ja psyykkisiä ominaisuuksia, jotka lisäävät tai vähentävät aggression esiintymistä, ovat fyysinen voima ja taitavuus, nopeus, impulsiivisuus ja vallan halu sekä statuksen tavoittelemisen. Aikuisten ja lasten aggressiivisella käyttäytymisellä on erilaiset ilmenemismuodot.^[9]

Ympäristötekijöitä, jotka vaikuttavat aggressioon, ovat fyysinen ympäristö, kulttuuri, asumismuoto, [sosioekonominen taso](#), toverit sekä todelliselle ja mediassa nähdyille väkivallalle altistuminen. Aggressiota selitetään myös taloudellisilla, yhteiskunnallisilla ja ideologisilla tekijöillä, jotka voivat aiheuttaa turhautumista. Lapsen vanhemmat saattavat hyväksyä lapsen aggressiivista käyttäytymistä ja käyttävät uhkailua, rankaisua ja väkivaltaa kasvatusmenetelmänä.^[9]

Biologisia tekijöitä ovat monet geneettiset ja neurologiset tekijät. Ihmisten aggressiivisuuden taustalla on todettu olevan eräät [keskushermoston](#) osat, kuten [temporaalilohko](#), [talamus](#), [hypotalamus](#), [manteliumake](#) ja [hippokampus](#). Mieshormoni [testosteroni](#) on tärkein aggressioon vaikuttava hormoni. Myös hermoston välittäjäaineet [adrenaliini](#), [noradrenaliini](#), [dopamiini](#) ja [serotoniini](#) yhdistetään aggressiiviseen käyttäytymiseen.^[9]

(Wikipedia. Aggressio)

Hannu Lauerma on sitä mieltä, että "ihminen on territoriaalinen lihansyöjä-keräilijä-saalistaja". Tiedot kivikauden tasolla eläneistä metsästäjä-keräilijäkansoista osoittavat, että niille on ollut ominaista naapurikylään tai -heimoon kohdistuvat ryöstöretket. Käyttöesineet ja aseet varastettiin, miespuoliset "viholliset" tapettiin ja naiset otettiin seksiorjiksi omaan yhteisöön. Tämä osoittaa yhdessä muun tiedon kanssa todeksi ihmisen väkivaltaisen kehityshistorian.

Ihminen oli väkivaltainen murhaaja, varas ja raiskaaja jo paljon ennen korkeakulttuureja ja kirjauskontoja, joiden syntyhistoria ja tausta ulottuu vain noin 6000–5000 vuoden päähän. Aabrahamilaiset uskonnot (juutalaisuus, kristinusko ja islam) eivät ole syynä ihmisten väkivaltaiseen käyttäytymiseen, seksuaalirikoksiin ja surmatöihin. Ne ovat antaneet uskonnollisen syyntehdä rikoksia toisia kansoja ja vääräuskoisia vastaan, mutta perusta tälle käytökselle on evoluutiossa.

Tästä aiheesta on tutkielman lopussa kaksi tarkempaa tietoa sisältävää [lukua](#).

"Patologinen aggressio ei suojaa, rakenna tai auta ravinnon hankinnassa, vaan tuhoaa yksilön ja hänen laumansa mahdollisuuksia ja geenien siirtymistä eteenpäin." Se heikentää yhteisön kelpoisuutta ja eloonjäämisen mahdollisuuksia. Tästä ovat esimerkkeinä "paranoidinen aggressio, muu psykoottinen aggressio, maaninen aggressio, narsistisen raivon ylilyönnit, raivoreaktio homoseksuaalisen paniikin yhteydessä ja häpeäraivo." (Lauerma)

Lauerma erottaa toisistaan biologisen evoluution ja kulttuurievoluution. Kulttuuri säätelee aggressiota. "Aggressio on yleismaailmallinen ja kaikille kulttuureille ominainen ilmiö. Miehillä aggression fyysinen toteuttaminen ja väkivalta ovat ratkaisevasti yleisempää kuin naisilla. Eri kulttuurien välillä on huomattavia eroja. Uskonnot säätelevät aggressioita. Käsky "Älä tapa!" on keskeinen säätelijä, mutta uskonto saattaa samalla kehottaa tai antaa luvan toisten kansojen tai oman kansan jäsenten tappamiseen joko kansallisen intressin tai lain käskyjen rikkomisen vuoksi.

(Lauerma ja tämän tutkielman kirjoittajat)

Biologinen evoluutio ei yksin selitä ihmisen väkivaltaisuutta ja murhia: tarvitaan lisäksi kulttuurin vaikutus. Uskonto voi joko lisätä väkivaltaisuutta ja tappamista kehottamalla siihen tai vähentää sitä "Älä tapa!" tyylisten käskyjen kautta, joita uskovaiset pyrkivät noudattamaan. (tämä tutkielma)

Lauerman mukaan "biologisia riskitekijöitä syrjäytymiselle on, mutta biologia ei ole ”kohtalo”. On arvioitu, että kaikesta asosiaalisesta käyttäytymisestä noin puolet määräytyy geneettisesti. Suomessa

jo MAOA-geenin vaimentunut muoto ja hermosolujen membraanin kiinnittymisproteiinia koodaava CDH13-geeni selittänevät 5-10 % vakavimmasta väkivallasta. Ylimääräisen mieskromosomin (XYY) riskikerroin väkivaltaisuudelle on vain 1,4."⁵⁷

Lauerma näkee biologiset syyt ja evoluution merkittävänä rikollisuutta aiheuttavana tekijänä. Me emme pidä oikeana sellaista tulkintaa, jonka mukaan ihminen ei voi valinnoillaan vaikuttaa lainkaan tekoihinsa. Päinvastoin: pidämme ihmistä täysin vastuullisena jokaisesta pahasta teosta sen vuoksi, että meillä on mahdollisuus valita myös toisin. Kenenkään ei ole pakko lyödä tai vahingoittaa toista ihmistä millään tavalla. Tätä samaa mieltä ovat myös Lauerma ja kaikki muut psykiatrit. Perimä vaikuttaa ja altistaa huonoille valinnoille, mutta ihminen päättää niistä silti itse.

Jos valinnan vaihtoehtoa ei olisi, niin rangaistukset tulisi poistaa. Me kannatamme sen sijaan ankarampia rangaistuksia, vaikka ne eivät vähentäisi rikollisuutta. Kun rikolliset ovat vankiloissa, niin se suojelee hyviä ihmisiä pahoilta. Jussi Halla-aho on monien muiden ateistien tavoin tätä mieltä ja me agnostisina ateisteina yhdyimme hänen näkemykseensä. Kristityt joukossamme aamentavat tätä. Pidämme myös hyvänä sitä, että ihminen tulee uskoon ja lopettaa rikosten tekemisen. Sillä ei ole väliä, mihin hän uskoo (vaikka siihen kuuluisaan Saunatonnttuun), kunhan se vain vaikuttaa hänessä muutoksen, joka saa hänet lopettamaan rikosten tekemisen.

Halla-aho kirjoittaa:

"On positiivista, jos rikollinen tekee vankeusaikanaan parannuksen, vaikka sitten tulemalla klassisesti uskoon, mutta ei tämä mielestäni ole rangaistuksen ensisijainen tehtävä. Sen ensisijainen tehtävä on suojella ympäröivää yhteiskuntaa ja syyttömiä yksilöitä rikollisilta..."

Rangaistuksen ensisijainen tavoite on siis mielestäni muiden ihmisten suojeleminen rikolliselta."

Scripta. Kirjoituksia uppoavasta lännestä. Lisää rikollisuudesta. Jussi Halla-aho 30.9.2005.

https://www.halla-aho.com/scripta/lisaa_rikollisuudesta.html

Uskovaiset kristityt ovat pääosin samaa mieltä kuin ateistit, mutta aina löytyy niitäkin, jotka pitävät rangaistuksia liian kovina ja tahtovat poistaa ne kokonaan. Se johtaisi anarkiaan ja nihilismiin: hyvät ihmiset olisivat suojattomia pahojen mielivallalta. Jokainen tekisi sitä, mikä on omasta mielestä oikein ja kun ketään ei rangaistaisi pahoista teoista, niin seurauksena olisi kaaos ja maanpäällinen helvetti onnellisen yhteiskunnan sijasta. Jos rikolliset eivät pelkää kiinnijäämistä ja rangaistusta, niin se lisää rikollisuutta. Se vähentää puolestaan yksilön ja yhteisön hyvinvointia ja onnellisuutta. Ankarat tuomiot ovat siten hyvin perusteltuja.

Vaikka pidemmät vankeustuomiot eivät välttämättä vähennä rikosten määrää, niin on niitä syytä harkita. Tuomioita tulisi mielestämme koventaa vakavissa rikoksissa. Raiskauksista, pedofiiliasta, väkivaltarikoksista, tapoista ja murhista rangaistaan aivan liian lievästi, mikä madaltaa kynnystä rikosten tekemiseen. Moni jättäisi ehkä rikokset tekemättä, vaikka mieli siihen olisi, jos he pelkäisivät kiinnijäämistä ja rangaistusta. Jopa kuolemanrangaistukselle voisi olla käyttöä selvissä joukko- ja sarjamurhissa sekä terroristisessa tarkoituksessa tehdyissä murhissa.

Lauerma jatkaa rikollisuuden biologisten syiden esittelyä. "Psykopatiaan liittyviä piirteitä ovat heikko serotoniiniaineenvaihdunta, poikkeavasti/heikosti kehittynyt hippocampus-amygdalakompleksi ja prefrontaalikorteksi, heikot kortisolivasteet ym. autonomiset vasteet, voimakas testosteronivaikutus (?), hidas aivosähkötoiminta, runsaasti NREM S4-unta, krooninen

⁵⁷ Hannu Lauerma, Väkivallan psykobiologiaa, 12.11.2015.

http://www.ekumenia.fi/data/liitteet/2015-11-12_hannu_laurema_aggression_psykobiologiaa.pdf

ikäyvystyisyys tavanomaisissa olosuhteissa ja suuri stimulaation tarve. Nämä ovat välineellisen väkivallan taustalla.

Aggressio on syvällä luonnossa... mutta tarvitaan KULTTUURIA, jotta kansanmurha olisi mahdollinen. Ainoastaan uskonnot ja ideologiat saavat aikaan populaatioita uhkaavaa tuhoa? Onko tarina villin luontonsa korkeampiin tavoitteisiin jalostavasta kulttuuri-ihmisestä pelkkä satu? Tarvitaan syvempää ymmärrystä mm. empatiasta, joukkosuggestion mekanismeista ja laumakäyttäytymisen psykobiologiasta ihmisellä."

Näin siis vankimielisairaalan ylilääkäri Hannu Lauerma ja hänen esitelmänsä arvio ekumeenisen neuvoston julkaisussa vuodelta 2015. Me olemme sitä mieltä, että vaikka narsistien ja psykopaattien tai yleensä rikollisten aivoista ja elimistöstä löytyy biologisia muutoksia terveisiin verrattuna, niin nämä muutokset eivät ole välttämättä syynä rikolliseen käyttäytymiseen vaan ne ovat sen seurausta. Aivojen rakenne ja sähkökemiallinen toiminta muuttuvat, kun ihminen on valinnut alkoholin, huumeet, varkaudet, ryöstöt, väkivallan ja tappamisen.

Ihminen alkaa tehdä valintoja hyvän ja pahan välillä jo lapsena. Se, mitä ihminen valitsee kussakin tilanteessa, vahvistaa hänen käyttäytymisensä mallia. Niinpä osasta ihmisiä tulee rikollisia, mutta osasta ei. Osa on pohjimmiltaan hyviä ja lainkuuliaisia, mutta osa ei. Syyt tähän eivät ole ensisijaisesti perinnölliset (geneettiset), vaikka ihmisen evoluutio onkin pohjimmainen alkusyy väkivallalle, raiskauksille, ryöstelyyn, tappamiseen ja murhiin. Ihminen on niin pitkälle kehittynyt eläin, että on kykenevä tekemään monimutkaisiakin päätöksiä hyvän ja pahan välillä.

Ympäristö vaikuttaa ja asettaa paineita valintoihin, mutta ei pakota ketään. Pidämme tästä syystä ihmistä täysin vastuullisena teoistaan ja käytöksestään. Sitä samaa ajattelevat suurin osa ihmisistä, joita uskonto tai ideologia ei saa ajattelemaan toisin. Ennalta määrättyyn kohtaloon uskovalle ja rajoitetun ratkaisuvallan kieltävälle ateistille tai teistille tämä voi tuottaa ongelmia, mutta ei muille järkevästi ajatteleville ihmisille, jotka tuntevat oman vastuunsa ja useat myös kantavat sen. Vastuun sysääminen geeniperimään, ympäristöön tai muille on vastuun pakoilua, jota me emme hyväksy.

Nykyään on keksitty uusia nimiä ja tautiluokituksia käytöshäiriöille: mm. Aspergerin syndrooma, ADHD, ADD ja DAMP. Osa näistä luetaan autismikirjoon kuuluviksi eivätkä ne lisää välttämättä rikollisuutta. Silti monet rikolliset ja vangit ovat kärsineet tai kärsivät näistä häiriöistä: osa myös paniikkihäiriöstä, masennuksesta ja muista mielenterveyden häiriöistä.

Yksi syy syrjäytymisen ja sosiaalisten syiden lisäksi rikollisuuteen ovatkin mielenterveyden ongelmat. Monet rikolliset ovat luonteeltaan narsistisia ja psykopaatteja tai kärsivät mielisairaudesta ja psyykehäiriöistä. He tekevät rikoksia sen vuoksi, että heidän mielensä on sairaus. Viimeaikaisen tutkimuksen mukaan mielisairaus ei ole kuitenkaan yhtä yleistä väkivalta- ja henkirikoksissa kuin on aiemmin luultu.⁵⁸

Muut syyt rikosten taustalla

Teologinen etiikka ja uskontofilosofia lähestyvät aihetta mahdollisimman objektiivisesti tieteellisessä tutkimustyössä. Elina Vuola ei näe uskontoja mustavalkoisesti vain pahan aiheuttajana niin kuin esimerkiksi Richard Dawkins kirjassaan "Jumalharha" ja monet muut positiiviset ateistit.⁵⁹

⁵⁸ Psychiatric Illness And Criminality. Noman Ghiasi; Yusra Azhar; Jasbir Singh. 23.6.2020.

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK537064/>

⁵⁹ Tiede, usko ja tieteusko. Kehitysanalyttinen katsaus uusateistiseen maailmankatsomukseen Richar Dawkinsin jumalharhassa. Tiedeviestinnän pro gradu tutkielma, Oulun yliopisto, humanistinen tiedekunta 2015. Sanna Ollila. s.96. <http://jultika.oulu.fi/files/nbnfioulu-201502121079.pdf>

Vuola tunnustaa uskonnon ja uskonnollisen käyttäytymisen mahdolliset hyödyt rikollisuutta ehkäisevänä voimavarana ja moraaliin vaikuttavana tekijänä. Hän sanoi ekumeenisen neuvoston polemiikissa näin:⁶⁰

"Vaikka uskontoja on käytetty pahaan, ei pidä kieltäytyä näkemästä argumentteja uskonnon puolesta. Nykymaailmassa on korostettava sitä, että uskonnossa on mahdollisuudet kaikkeen parhaimpaan"... "kristillinen vakaumus oli tärkeimpiä naisasianaisten motiiveja."

Tämä ei poista sitä faktaa, että Raamattu on vaikuttanut historiassa moniin hirmutekoihin ja vaikuttaa edelleen, kun sitä tulkitaan vanhatestamentillisella tavalla. Myös Koraani ja hadithit vaikuttavat muslimien väkivaltaiseen käytökseen stimuloivana ja terrorismiin yllyttävänä pyhien kirjoitusten kokoelmana. Uskonto ei ole kuitenkaan ainoa tai edes alkuperäinen syy ihmisten pahuuteen, aggressioihin ja rikolliseen käytökseen. Väkivallalla ja tappamisella on vahva evolutiivinen perusta. Ekumeenisen neuvoston tekstissä sanotaan Hannu Lauerma esitelmän arvioinnissa näin:⁶¹

"Aggressio on luonnonvalinnan tulos, ei siis itsessään hyvä eikä paha. Se ei myöskään ole vietti niin kuin vaikkapa seksuaalisuus: aggressio ei ole tarve, joka tulisi täyttää. Aggressiivisuus on reagoititapa, joka ruokkii itse itseään, eikä täyty. Ihmisellä on paljon aggressiivisia tunteita ja yllykkeitä, jotka eivät kuitenkaan johda väkivaltaiseen toimintaan.

Aggressio on kulttuurin säätelemää: jossain sitä sallitaan enemmän kuin toisaalla. Väkivaltaan suhtaudutaan usein kaksinaismoralistisesti: yhtäältä väkivalta tuomitaan mutta sitä myös janotaan – väkivalta myy ja viehättää kirjoissa ja elokuvissa. Näin on aina ollut.

– Raamattu on todella väkivaltainen kirja, Lauerma huomauttaa ja jatkaa:
– Vaikka Raamatusta löytyy kaikille uskonnoille yhteinen periaate, ”Älä tapa”, siellä myös kehoitetaan vihollisen tuhoamiseen.

Sankaruus, pelkuruus ja väkivalta elävät myyteissä, joille ihanteet rakentuvat.

– Itse asiassa väkivallaton sankari on uusi keksintö. Kehitys, jonka myötä väkivalta on tullut tuomittavaksi, alkoi 1700-luvulla. Lauerma sanoo.

Nykymiehen esikuva on rauhaa rakastava tasa-arvon kannattaja, mutta väkivallan evolutiiviset juuret eivät ole kadonneet minnekään. Ennen vain aggressiiviset miesklaanit ja rohkeat metsästäjät selvisivät. Lisääntyminen ja klaanin jatkuvuus oli naisten määrästä kiinni – miehen henki oli halpa."

Kehityshistoria on perimmäinen syy ihmisen aggressioon, väkivaltaan, ryöstelyyn, raiskauksiin ja tappamiseen. Myös kulttuurilla ja uskonnolla on vaikutusta, mutta ne eivät ole alkuperäinen syy ihmisen "luonteelle" ("luonnolle"). Uskonto ei myöskään vaikuta nykyään nimeltä kristittyjen väkivalta-, huumausaine- ja seksuaalirikoksiin, koska uskonto kieltää senkaltaiset teot. Se, että jokin asia on kiellettyä, ei tarkoita automaattisesti sitä, että käskyjä pitää rikkoa. Uusi testamentti kieltää mainittujen rikosten tekemisen ja sen sanaa noudattavat eivät niitä myöskään tee.

⁶⁰ Suomen ekumeeninen neuvosto. Usko, rauha ja väkivalta – keskustelua kristinuskosta ja viholliskuvista. 12.11.2015. Paneeli: Miten esitetyt näkökulmat liittyvät toisiinsa?

http://www.ekumenia.fi/sen_toimii/etiikka_yhteiskunta_ekumenia/usko_rauha_ja_vakivalta_keskustelua_kristinuskosta_ja_viholliskuvista/paneeli_miten_esitetyt_nakokulmat_liittyvat_toisiinsa/

⁶¹ Suomen ekumeeninen neuvosto. Usko, rauha ja väkivalta – keskustelua kristinuskosta ja viholliskuvista. 12.11.2015. Hannu Lauerma: Väkivallan psykobiologiaa.

http://www.ekumenia.fi/sen_toimii/etiikka_yhteiskunta_ekumenia/usko_rauha_ja_vakivalta_keskustelua_kristinuskosta_ja_viholliskuvista/hannu_lauerma_vakivallan_psykobiologiaa/

"Suomessa alkoholiperäinen väkivalta on yleistä. Alkoholien käyttöön liittyvien henkirikosten osuus poikkeuksellisen suuri, lähes 80 %. Tyypillinen suomalainen henkirikollinen ja henkirikoksen uhri on 20–45-vuotias, yksin asuva, työelämästä syrjäytynyt mies, jolla oli takanaan useita tuomioita väkivalta- ja omaisuusrikoksista. Parisuhteessa oli vain neljännes (vs. >60 %) ja heistä rikosrekisteri oli 77 prosentilla. Runsaat 80 prosenttia henkirikoksiin syyllistyneistä miehistä ja naisista samoin kuin rikosten miesuhreista oli työelämän ulkopuolella olevia työkäisiä. Naisuhreista ansiotyössä oli 33 prosenttia.⁶²

Nämä faktat väkivalta- ja henkirikosten tekijöistä kertovat siitä, että syynä rikoksiin eivät ole useinkaan uskonto tai ateismi vaan sosiaaliset seikat ja henkilökohtainen elämäntilanne unohtamatta usein jo lapsuudessa tai nuoruudessa opittuja ja valittuja käyttäytymisen malleja, joista kerrotaan seuraavaksi lisää: elämäntavoista. Näihin vaikuttavat maailmankuva ja usko, mikä asettaa uskonnottomuuden ja ateismin sekä kansan maallistumisen uuteen valoon tarkkailtaessa rikollisuuden syitä ja taustatekijöitä.

Olemme tähän asti todenneet, että rikolliseen käytökseen vaikuttavat evoluutio (ihminen on peto ja "syntynyt tappamaan"⁶³), mielenterveyden häiriöt, elämäntilanne, kokemukset, taloudellinen tilanne ja ympäristö lapsuudesta alkaen. Henki- ja väkivaltarikokset kohdistuvat usein puolisoon tai tapahtuvat perheen sisällä. Ongelmat parisuhteessa on yksi merkittävä syy pahoinpitelyihin, tappoihin ja murhiin.⁶⁴ Toinen rikollisuutta ja erityisesti väkivaltarikoksia merkittävästi lisäävä tekijä on päihteiden ja huumeainesten käyttö. (ibid. ss. 19, 25-27, 55-57) Se on aina opittua ja valittua, sillä kukaan ei synny juomarina tai narkomaanina.

Jos äiti on käyttänyt päihteitä tai huumeita raskauden aikana, niin vauva kärsii vierotusoireista, mutta niistä parannuttuaan sellaista taipumusta ei ole, että se pakottaisi lapsen väärinkäyttäjäksi. Monet narkomaanien ja alkoholistien lapset ovat raittiita. On silti fakta, että addiktien lapsista tulee muita useammin myös addikteja. Tämä johtuu kasvu ympäristöstä ja sen asettamista paineista. On helpompi valita samanlainen elämäntapa kuin vanhemmilla ja kavereilla on kuin irtaantua omasta kasvu ympäristöstään ja taustayhteisöstään, mitä raitis ja lainkuuliainen elämä edellyttäisivät.

Jotkut tutkimukset näyttävät viittaavan siihen, että alkoholismi olisi ainakin osittain perinnöllistä: perintötekijät altistavat sille. Mielestämme tämä näyttö ei ole riittävä ja reaalia maailman havainnot puoltavat sitä, että kyse on itse valitusta ja opitusta elämäntavasta sen sijaan, että "riippuvaiseksi synnyttään" eli että perintötekijöiden altistus olisi jotakin sellaista, jota ei voida tahdonvoimalla vastustaa. Alkoholismi ja huumeriippuvuus on siten aina itse aiheutettua: sen vuoksi vastuu on aina addiktin – hän ei ole "syytön perimän tai ympäristön uhri".

Addiktio johtaa raittiita tai kohtuukäyttäjiä useammin myös mielenterveyden ongelmiin ja rikosten tekemiseen. Syynä tähän ei ole sen koommin ateismi kuin uskontokaan, mutta usko Jeesukseen voi suojella ihmistä tältä kaikelta.⁶⁵ Jo pelkkä syvä uskonnollinen elämäntapa auttaa, vaikka ihminen ei

⁶² Hannu Lauerma, Väkivallan psykobiologiaa, 12.11.2015.

http://www.ekumenia.fi/data/liitteet/2015-11-12_hannu_laurema_aggression_psykobiologiaa.pdf

⁶³ Uusi tutkimus - ihminen on syntynyt tappamaan. Pekka Numminen, Iltalehti 29.9.2016.

<https://www.iltalehti.fi/ulkomaat/a/2016092922391696>

Biologi Maria Saarinen, aktivaattori, Saaristomeren kalatalouden toimintaryhmä.

<https://areena.yle.fi/1-50338285#autoplay=true>

⁶⁴ Katsauksia 42/2020. Rikollisuustilanne 2019. Rikollisuuskehitys Tilastojen Ja Tutkimusten Valossa. Petri Danielsson (Toim.). Julkaisija on Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti. (pdf) ss. 195-209.

<https://helda.helsinki.fi/handle/10138/320755>

⁶⁵ Siinä hetkessä tajusin, että Jumala on olemassa". Kääntymiskokemukset ja uskonnolliset attribuutit mahdollisuus

olisi henkilökohtaisesti uskossa Jeesukseen. On harvinaisempaa, että uskonnollisen kasvatuksen saanut tai lapsesta ja nuoruudesta asti uskossa Jeesukseen ollut ihminen alkoholisoituu, alkaa käyttää huumeita ja tekee rikoksia, kuin taustaltaan uskonnoton ja ateistinen ihminen.

Monet vangit ovat rikollisjärjestöjen (liivijengit ja muut) jäseniä, anarkisteja, skinheadeja ja huume- ja päihderiippuvaisia. Heidän uskonnollinen käytöksensä voi lisääntyä vankeuden aikana, mutta on vähäistä tai olematonta rikosten tekemisen hetkellä.⁶⁶ Tämä on huomattu, kun on tutkittu yleensä vankien uskonnollisuutta ja uskonnollista vakaumusta. Se vaihtelee elämäntilanteen ja tarpeen myötä. Uskonnollisuuden kasvu vankeudessa johtuu akuutista kriisistä ja vankilassa uskonnon harjoittamiseen on enemmän aikaa kuin vapaana ollessa. (ibid.)

Luterilaisen kirkon tekemä kysely uskonnon harjoittamisesta vankiloissa vuodelta 2015 paljastaa yhden tärkeän syyn, miksi vangit osallistuvat vankilassa useammin hengelliseen toimintaan kuin ennen vankilaan joutumista rikosten tekemisen hetkellä. He etsivät kristinuskosta apua ja tukea elämänmuutokseen, jossa alkoholilla, huumeilla ja rikoksilla ei ole sijaa. Joillakin harvoilla vangeilla tämä aktiivisuuden lisääntyminen näkyy vielä vapautumisen jälkeen, mutta suurin osa vangeista on vähemmän uskonnollisia vankilan ulkopuolella kuin sen sisällä. Tämä on luonnollista ja selittyy akuutilla kriisitilanteella, joka saa vangit etsimään apua elämän vaikeaan tilanteeseen.

"Haastatteluissa tulee esiin se, että uskonnollisuutta ja varsinkin uskoa arvostetaan vankien keskuudessa – jos se on aitoa. Aito, vilpiton ja ulospäin vähän näkyvä usko koetaan arvokkaana. Useimmat vangit vierastavat uskon näkyvää esiin tuomista. Vangit puhuvat siitä, että kyllä todellinen usko näkyy ihmisistä ilman tietoa heidän uskomisestaan, jonkinlaisena rauhana, hyvytenä ja toiveikkuutena. Usko koetaan tavoittelun arvoiseksi. Sitä pidetään arvokkaana erityisesti siksi, että **sen katsotaan auttavan parempaan elämään ilman riippuvuuksia ja itselle sekä toisille tuhoisaa toimintaa.**"⁶⁷

Vangit hakevat uskonnosta apua elämänhallintaan. He tahtovat raitistua ja tulla lainkuuliaisiksi. Kristillisten yhteisöjen vankilatyö on jopa monien ateistien mielestä tervetullut apu vankien kuntouttamisessa yhteiskuntakelpoisiksi kansalaisiksi, jotka ovat vapautuneet huume- ja päihderiippuvuuksista ja rikoskierteestä. Uskonto on parempi vaihtoehto kuin riippuvuus ja rikollisuus. Apua ei haeta ateismista ja uskonnottomuudesta vaan nimenomaan uskonnoista, joista kristinuskosta on kantaväestölle luonnollisesti se yleisin, josta apua etsitään. Avun etsintä johtaa lisääntyneeseen uskonnon harjoittamiseen ja uskonnollisuuteen. Jos vanki ei ole kuulunut aiemmin kirkkoon tai kristilliseen uskontokuntaan, niin hän voi liittyä sellaiseen vankeuden aikana.

Suurin osa vangeista kokee uskonnollisuuden merkityksen kasvaneen vankeuden aikana, mutta vain pieni osa kokee vieraantumista tai luopumista uskonnosta. (ibid. ss. 28-29) Tämä puoltaa ajatusta

muutokseen-kampanjan muutostarinoissa. Uskontotieteen pro gradu -tutkielma, Teologinen tiedekunta. Markus Pekkala 7.2.2013.

<https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/38883/siinahet.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

66 Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisuja. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä. Työryhmän raportti 30.4.2015. ss.28-47. <https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

Tuulimaria Bützow, Kirkkososiologian pro gradu -tutkielma, Huhtikuu 2019. Ku käet ristiin laitetaan nii joku pittää miusta huolen” Uskonnollisuuden merkitys vapautuneille naisvangeille.

https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/305058/Butzow_Tuulimaria_Pro_gradu_2019.pdf?sequence=2&isAllowed=y

67 Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisuja. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä. Työryhmän raportti 30.4.2015. s.32. <https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

siitä, että kristillisiin uskontokuntiin liittyy vankeuden aikana hieman enemmän vankeja kuin niistä eroaa. Jos uskonnon harjoittaminen jatkuu vankilasta vapautumisen jälkeen, niin se auttaa ex-vankeja heidän itsensä mielestä pysymään raittiina (vapautuminen huume- ja päihderiippuvuudesta) ja erossa pahan teosta, rikoksista. Jos vanki on tullut uskoon rikoksen tekemisen jälkeen – vankilassa tai sen ulkopuolella – se parantaa entisestään hänen mahdollisuuksiaan lainkuuliaiseen ja raittiiseen elämään. Uskonnollisuuden väheneminen puolestaan lisää riskiä huume- ja päihderiippuvuuteen sekä rikosten tekemiseen.

Eroaminen kirkosta on vankilalähettiläiden mukaan hieman harvinaisempaa kuin uskontokuntaan liittyminen vankeuden aikana. Tämä lisää uskontokuntiin kuuluvien suhteellista määrää vankiloissa verrattuna muuhun väestöön. Toinen syy on se, että monet vangit erityisesti romaniväestön keskuudessa ovat tekemisissä vapaan kristillisyyden seurakuntien kanssa (helluntai-, baptisti- ja vapaa kirkko). Näiden osuus vankien uskonnossa on suurempi kuin muun väestön keskuudessa. (ibid. s.26)

Kyselyyn vastanneista miehistä 7 % ja naisista 4 % ilmoitti muutoksesta uskontokunnan jäsenyydessä vankeuden aikana. (ibid. s.31) Suuntaa ei tiedetä. Muutos voi olla siirtyminen uskontokunnasta toiseen, uskonnoton liittymisen uskontokuntaan (ateistit, agnostikot ja korkeampaan voimaan uskoneet) tai uskontokunnasta eroaminen ja liittymisen väestörekisteriin, jossa on tyypillisesti ateisteja ja uskonottomia ihmisiä. Kokemukset puoltavat ajatusta, että siirtymistä tapahtuu hieman enemmän uskontokuntiin liittymisen suuntaan kuin niistä eroamiseen.

Jos vanki kokee voimakkaan herätyksen ja tulee "uskoon Jeesukseen", niin hän jatkaa uskonnon harjoittamista vapauduttuaan. Jos näin ei tapahdu, niin vanki tyypillisesti lopettaa uskonnon harjoittamisen ja palaa vakaumukseen, joka hänellä oli rikoksen tehdessään: uskonnoton teisti, agnostikko tai ateisti. Samalla alkoholi, huumeet ja rikokset astuvat uudelleen mukaan kuvioihin. Vain harva rikoksen tekijä on ollut uskossa Jeesukseen rikosten tekemisen hetkellä. Vangit ovat kertoneet tämän asian vankilalähetille ja -papeille eikä se ole salassa keneltäkään vankeja tunnevalta henkilöltä.

Rikoksen uusija on tyypillisesti kirkon jäsen, mutta ei usko Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen. Hän ei ole "uskossa Jeesukseen". Vangit tietävät itse sen, ovatko uskossa Jeesukseen ja tosi uskovia kristittyjä vai eivät. Sen tietävät myös heidän läheisensä ja heidät tuntevat ihmiset: perheenjäsenet, sukulaiset, ystävät, tuttavat, vankilapappi, vankilalähettilä, vanginvartijat ja muut vangit. Vangeista vain hyvin pieni osa on "uskossa Jeesukseen" muiden ollessa nimeltään kristittyjä, uskonottomia tai ateisteja. Tämä vastaa tilannetta, joka on myös vankiloitten ulkopuolella Suomessa.

Koska rikolliset eivät ole tyypillisesti uskossa Jeesukseen rikosten tekemisen hetkellä, mutta osa heistä tulee uskoon vankilassa, niin vankilasta kävelee ulos enemmän tosi uskovia kristittyjä kuin sinne kävelee sisään. Samalla uskovien kristittyjen määrä vankien joukossa kasvaa rikosten tekemisen jälkeen. Ne vangit, jotka eivät kuuluneet uskontokuntaan tehdessään rikoksia, voivat liittyä niihin ja liittyvätkin silloin, kun uskonnon merkitys kasvaa heidän elämässään ja/tai kun he kokevat voimakkaan herätyksen ja tulevat uskoon Jeesukseen vankilassa.

Opitut elämäntavat ja seura vaikuttavat paljon rikollisuuteen. Uskossa Jeesukseen olevat eivät tyypillisesti liiku huume- ja päihderiippuvaisten porukoissa, elleivät sitten auta heitä kristillisen raittiustyön tai evankelioinnin merkeissä. Heillä on erilaiset elämäntavat ja arvomaailma kuin rikollisilla. He eivät kuulu rikollisjärjestöihin (liivijengit), anarkisteihin tai skinheadeihin. Nämä rikollisesti käyttäytyvät ihmiset eivät harjoita uskontoa kokoontuessaan yhteen. He eivät rukoile, lue Raamattua, todista Jeesuksesta ja käyttäydy uskonnollisesti. Uskovaiset kokoontuvat

seurakuntiin ja kirkkoihin: eivät sinne, missä on "jumalaton meno" ja tehdään rikoksia.

Lääkäri Ulla Ora tietää rikosten uusimisen yleisimmät syyt.⁶⁸ "Keskeisimmät rikosten uusimiseen vaikuttavat tekijät ovat vangin rikoshistoria ja ikä. Moninkertaisilla vangeilla riski syyllistyä uusiin rikoksiin on suuri, ja nuoret palaavat vankilaan todennäköisemmin kuin vanhat. Naiset uusivat rikoksia miehiä harvemmin.

– Pyrimme edelleen kehittämään yhteistyötä yhteiskunnan palvelujärjestelmien kanssa uusimiskierteen katkaisemiseksi. Jos tuomion aikana saadaan tehtyä hyvä suunnitelma esimerkiksi asumisen, toimeentulon, työllistymisen ja päihdehoidon kannalta, vähentää se rikosten uusimiseriskiä vapautumisen jälkeen.

Vankiterveydenhuollon käytännön työssä on huomattu, että vankilaan tulee aiempaa nuorempia rikoksen tekijöitä ja uusijoita.

Heillä on takanaan paljon huumeongelmia ja muita sosiaalisia ongelmia. Usein taustalla on myös rikkinäinen lapsuus, kasvatuslaitokset ja katuelämä.

Päihteiden käyttö on muuttunut perusjuoposta sekakäyttäjäksi. On vankeja, jotka ovat aloittaneet säännöllisen tupakoinnin 7-vuotiaana ja piikkihuumeiden käytön 12–13-vuotiaana."

Rikosten uusimiseen vaikuttaa paljon se, mitä vankilan portin ulkopuolella odottaa. Hannu Lauerman mielestä vankilan porttien aukeamisen jälkeiset viisitoista minuuttia ovat ne kaikkein kriittisimmät.⁶⁹

"Jos siellä odottaa perhe, kumppani tai opiskelu- tai työpaikka, tai vaihtoehtoisesti entisen elämän tuttavat pullojen ja päihteiden kanssa", voi tästä hetkestä päätellä aika paljonkin.

Syrjäytymiseen puututtava aikaisessa vaiheessa

Vapautuvista vangeista alle puolet uusii rikoksen ja palaa istumaan uutta tuomiota. Nuorten 15–18-vuotiaiden ensikertalaisten kohdalla prosentti on paljon korkeampi, noin 80.

Tämä johtuu Lauerman mukaan paristakin eri syystä. Nuorten rikollisten taustalla on usein monitahoisia ongelmia, kuten rikkinäistä perhetaustaa tai ei perhettä ollenkaan, laajaa syrjäytymistä ja asosiaalista käytöstä.

"Heidän tuomionsa ovat myös usein sen verran lyhyitä, että vankilassa aloitettava tuki- ja kuntoutustyö ei ehdi kunnolla päästä käyntiin ja kantaa hedelmää. Tämä selittää osin sitä, miksi nuoret rikoksenteikijät joutuvat vankilakierteeseen. Ensimmäinen tuomio monen rikoksen jälkeen voi vauhdittaa kierteen syntymistä."

Lauerman mukaan syrjäytymiseen pitäisi puuttua jo aikaisessa vaiheessa. Nuoreen ensikertalaiseen rikollinen alakulttuuritausta voi olla jo niin juurtunut, että peliaikaa lyhyiden tuomioiden aikana on käytännössä liian vähän."

68 Vankilasta vapautuneet vangit pelkäävät mennä terveyskeskuksiin – Somaattinen hoito jää usein kesken. Mediuutiset, lääkäri Ulla Ora.

<https://www.medi uutiset.fi/uutiset/vankilasta-vapautuneet-vangit-pelkaavat-menna-terveyskeskuksiin-somaattinen-hoito-jaa-usein-kesken/4f3293ed-9978-4525-949e-5953aed4326c>

69 Vapautumisen jälkeinen vartti määrää ex-vangin elämän. Kirkko & Kaupunki, Heidi Horila, 16.10.2015. <https://www.kirkkojakaupunki.fi/-/vapautumisen-jalkeinen-vartti-maaraa-ex-vangin-elam-1#9d3d0789>

Lauerma on kanssamme samaa mieltä siitä, että pitkät vankeustuomiot auttavat vankeja sopeutumaan yhteiskuntaan vapautumisen jälkeen. Tuomioiden pidentäminen olisi täten perusteltua, vaikka se voisi toisaalta vaikeuttaa joidenkin vankien sopeutumista. Pidemmät tuomiot vähentäisivät halukkuutta rikosten uusimiseen, sillä suurin osa vangeista arvostaa vapautta niin paljon, että voisi pidättäytyä rikoksista mielihaluista huolimatta. Rangaistuksen tulee olla pelote, joka ennalta ehkäisee rikoksia ja toimii hyvien ihmisten suojana pahoja vastaan.

"Päihderiippuvuus ja -ongelmat ja niistä irti pääseminen ovat hyvin keskeisessä roolissa vapautuvan vangin tulevaisuuden suhteen. "Suomessa henkirikoksista tehdään alkoholin vaikutuksen alaisina noin 80 prosenttia, ja vain noin yhdellä kuudesosasta kaikista vangeista ei ole päihdetaustaa. Päihdetyöllä on siis erittäin suuri merkitys mitä tulee koko vankeinhoitoon", Lauerma toteaa." (ibid.)

"Koska päihteen liittyvät ehdottomaan valtaosaan suomalaisesta väkivallasta, on elämänmuutokseen usein liittyvän raitistumisen merkitys ilmiselvä. Se seikka pois lukien varmaa vastausta ei ole. Pitkän ajan kuluessa näet samaan aikaan rauhoittavat myös mieshormonin eli testosteronin pitoisuuden lasku ja kenties myös muutokset hiilihydraattiaineenvaihdunnassa, ja siinä geneettisillä ominaisuuksilla lienee osuutensa." (Hannu Lauerma)⁷⁰

Koskelan teinimurha on herättänyt paljon julkista keskustelua vuoden 2021 alussa. Teosta syytetyt kolme nuorta olivat 16-vuotiaita teon hetkellä. He olivat jatkaneet uhrin kiusaamista ja pahoinpitelyä jo kauan, kaksi heistä päiväkodista lähtien. Heidän käyttämänsä väkivalta oli nöyryyttävää, pitkäkestoista ja sadistista kidutusta. Ylen Podcast "Takaisin Pasilaan" kertoo aiheesta. Tässä on suora lainaus siitä ajasta 3:10–5:55.

<https://yle.fi/uutiset/3-11797817>

Koskelan henkirikos: Mikä saa nuoren tappamaan kaverinsa? Kaikki alkoi vuosia sitten

"Kuopiossa sijaitsevan oikeuspsykiatrisen mielisairaalan ylilääkäri Tero Hallikainen työskentelee nuorten väkivallan parissa päivittäin. Niuvanniemessä hoidetaan mm. niin sanotusti erityisen vaikeasti hoidettavia lapsia, eli myös sellaisia, jotka ovat syvällä väkivallan kierteessä.

Tero, mitä me tiedetään sellaisista ihmisistä, jotka ovat valmiita tekemään rajuja väkivallan tekoja?

– Yleisesti ottaen tiedetään se, että länsimaissa tavallisin väkivallan tekijä on nuori mies, ja valitettavasti alemmista sosiaaliluokista huonolla koulutustasolla. Ja sitten päihdehäiriö lisää sitä väkivallan riskiä, ja erityisesti tässä voi mainita päihdyttävät lääkkeet ja alkoholin yhteiskäyttö. Näitä yleisiä rauhoittavia reseptilääkkeitä, ja... sitten myös amfetamiinia ja sen sukuiset aineet.

Tähän yhdistyy usein sitten myös lapsuuden kaltoinkohtelu, erityisesti isän väkivaltaisuus, ja päihdeongelmat, jotka sitten usein saattaa miehillä liittyä antisosiaaliseen persoonallisuushäiriöön ja rikoshistoriaan, ja sitten kaksinkertaistaa sitä ongelmaa sillä tavalla, että se isä ei parhainakaan hetkinä ole kotona, vaan saattaa olla esimerkiksi paljon vankilassa.

Näin alkaa ne väkivaltaongelmat näkyä tämmöisenä käytöshäiriöinä, koulusta poissaoloina,

⁷⁰ Psykiatri Hannu Lauerma pohtii uskonnollisesta vankien elämästä. Onko yöllä tapahtuneessa äkkikäännöksessä kyse hengellisestä heräämisestä vai sairaalloisen narsistisesta näennäisratkaisusta psykososiaaliseen ahdinkoon? Hannu Lauerma, Apu, 16.6.2020.

<https://www.apu.fi/artikkelit/hannu-lauerma-muuttaako-usko-rikollisen>

näpistelyinä,... muitten kiusaamisena jo usein alle kymmenvuotiaina, ja sitä kautta on riskissä kehittyä itsekkin antisosiaaliseen suuntaan ja ajautua sitten rikolliselle uralle... ja tähän liittyy usein nuorilla, etenkin miehillä, se että he alkavat käyttää päihteitä jo ennen murrosikää, ja murrosiässä ollaan usein sitten jo aika monista aineista riippuvaisia.

Mutta noin yleisesti ajatellaan, mitä tiedetään, ja on tiedetty jo 30 vuotta, niin Suomessakin aikuisten ihmisten väkivaltaisuudesta, niin heidän lapsuudessaan on ollut viisi yhdistävää tekijää:

se, että he ovat itse olleet väkivallan kohteena asuinympäristössään joko perheessä tai sitten sijoituspaikeissa, on nähneet väkivaltaa, yleensä vanhempien keskinäistä väkivaltaa, pahoinpitelyä,

sitten heidän omaan aggressiiviseen käytökseensä ei ole osattu puuttua ajoissa, ja sit kun tuon kaiken edellä olevan yhdistää, niin ei ole ollut sellaisia rakentavia aikuisia samaistumiskohteita, ei kotona, eikä missään muuallakaan,

ja jos siitä kasvatuksesta puuttuu lämpö ja myötätunto, niin sitä on vaikea oppia, koska ihminen ei sitten kasvuiässä tai aikuisena pysty antamaan oikeastaan muuta kuin sen, mitä hän on itse saanut”

Nuoria päihde- ja huumeriippuvaisia ja sekakäyttäjiä, väkivaltarikoksiin ja varkauksiin syyllistyneitä tuntevat ihmiset tietävät, että nämä nuoret tulevat uskonnottomista ja ateistisesti ajattelevien vanhempien kodeista, eivätkä he ole itsekään olleet uskovia kristittyjä missään vaiheessa elämäänsä. Ne sijaiskodeissa uskonnollisen kasvatuksen saaneet ongelmanuoret muiden joukossa ovat hylänneet kristilliset arvot ja kasvatuksessa saamansa elämänohjeet, niin että eivät edusta uskovaan kristittyä sen tyyppillisessä muodossa tai millään tavalla. He ovat uskostaan luopuneita ja totuudesta pois eksyneitä muiden kristittyjen silmissä, jos ovat koskaan uskovia olleetkaan. Lapsen tai nuoren tullessa sijoitetuksi kristilliseen kotiin, on usein jo myöhäistä vaikuttaa hänen arvomaailmaansa, käytökseensä ja ajatuksiinsa siten, että usko Jeesukseen muodostuisi vaihtoehdoksi jo aiemmin opitulle ja valitulle elämäntavalle.

Päihdeongelmaisten auttamisessa raittiutta kohti on kristillisillä toimijoilla ollut merkittävä rooli. On yleisesti tunnettu tosiasia, että voimakas herätys ja uskoontulo Jeesukseen vähentää huume- ja päihderiippuvuutta sekä rikollisuutta. Sen sijaan uskonnottomuutta ja ateismia ei yleensä edes tarjota avuksi vankien ongelmiin. Rikollinen elämäntapa huume- ja päihderiippuvaisena ei ole tyyppillisestä uskossa Jeesukseen oleville, mutta uskonnottomat, ateistit ja nimeltään kristityt voivat joutua vankilakierteeseen. "Jeesus vapauttaa" tästä evankeliumin mukaan ne, jotka häneen uskovat.

Entiset alkoholitit, narkomaanit, rikolliset ja vangit todistavat elämänmuutoksesta, jonka uskoontulo ja henkilökohtainen usko Jeesukseen on saanut aikaan.⁷¹ Jo pelkästään uskonnollisuus ja uskonnon harjoittaminen vapaudessa vähentävät rikollisuutta ja pahoja riippuvuuksia. Uskonnottomat ja ateistiset vangit eivät todista samassa mittakaavassa myönteisestä elämäntavan ja arvomaailman muutoksesta kuin uskovaiset kristityt. Tämä johtuu siitä, että ateismi ja uskonnottomuus eivät tarjoa automaattisesti samanlaista arvomaailmaa kuin kristinusko.

Nimeltään kristityilläkin on erilainen arvomaailma ja erilaiset elämäntavat kuin uskossa Jeesukseen olevilla. Rikoksia tekevät ja päihdeongelmaiset ihmiset eivät ole tyyppillisesti uskossa Jeesukseen.

71 Kun rikosten maailma vaihtui Jeesuksen tiehen - entiset rikolliset kertoivat elämänmuutoksesta Torniossa. Yle 1.7.2017.

<https://yle.fi/uutiset/3-9701022>

Entiset kriminaalit kertovat, miten rikos vaihtui Jeesukseen. Kirkko ja kaupunki, 18.7.2016.

<https://www.kirkkojakaupunki.fi/-/entiset-kriminaalit-kertovat-miten-rikos-vaihtui-jeesukse-1#16a944ef>

On siis tehtävä ero näiden ja uudestisyntyneiden kristittyjen välillä, kun arvioidaan uskovien kristittyjen osuutta rikosten tekijöistä ja vangeista. Suomalaiset tuntevat keskimäärin hyvin eron "uskossa Jeesukseen" olevien ja muiden ihmisten välillä, olivatpa nämä sitten nimeltä kristittyjä (tapakristittyjä, kulttuurikristittyjä), uskonnottomia tai ateisteja. Muiden uskontojen edustajat eivät tietenkään ole "uskossa Jeesukseen", mutta ne, jotka ovat, eivät jää yleensä huomaamatta niiltä, jotka eivät ole.

Tilastot vangeista ja heidän kuulumisestaan uskontokuntiin eivät paljasta rikosten tekijöiden uskonnollista vakaumusta rikosten tekemisen hetkellä. Ei sekään, että vangit ovat keskimäärin muuta väestöä aktiivisempia uskonnon harjoittamisessa. He ovat sitä vain kriisin hetkellä, kun on aikaa pohtia asioita ja etsiä apua elämänmuutokseen. Jos vanki ei koe voimakasta herätystä ja tule uskoon Jeesukseen, niin hän palaa todennäköisemmin entiseen elämään ja rikosten tielle kuin uskovaiset vangit. Samalla kun päihteiden ja huumeiden käyttö sekä rikokset astuvat uudelleen kuvioihin, jää uskonnon harjoittaminen taustalle ja voi loppua kokonaan.

Ovatko rikollisjärjestöjen jäsenet "uskossa Jeesukseen"?

Kysymys saattaa kuulostaa omituiselta ja jopa naurettavalta, koska suomalaiset tietävät sen, että rikollisjärjestöjen jäsenet, anarkistit ja skinheadit eivät tyypillisesti ole "uskossa Jeesukseen" eivätkä edes erityisen uskonnollisia verrattuna muuhun väestöön. Tätä asiaa on silti tarpeen käsitellä, koska joidenkin ateistien mielestä suuri osa heistä on "uskovaisia kristittyjä" sillä perusteella, että he ovat kirkon jäseniä ja joutuessaan vankilaan harjoittavat ehkä uskontoa useammin kuin vapaana ollessaan tai keskiverto suomalainen kirkon jäsen.

Osoitimme jo edellä sen, että rikollisten uskonnollinen käytös lisääntyy vankeudessa, koska heillä on silloin meneillään kriisitilanne ja heillä on enemmän aikaa uskonnon harjoittamiselle. He etsivät uskonnosta ja henkilökohtaisesta uskosta Jeesukseen Jumalan apua elämänsä hallitsemiseen: että he pääsisivät eroon huumeista, päihderiippuvuudesta ja rikollisuudesta. Jos he eivät koe voimakasta herätystä ja tule "uskoon Jeesukseen" vankeudessa, niin he palaavat helpommin entisiin kuvioihin kuin uskovaksi tulleena. Silloin myös uskonnollisuus vähenee tai loppuu kokonaan.

Uskossa Jeesukseen olevat kokoontuvat yhteen seurakuntiinsa (vapaat sunnat) ja kirkkoihin. He rukoilevat, lukevat Raamattua ja laulavat kiitoslauluja Jumalalle ja Kristukselle. He todistavat Jeesuksesta niille, jotka eivät "häntä vielä tunne" (eivät ole uskossa Jeesukseen). Ne suomalaiset, jotka eivät ole "uskossa Jeesukseen", tietävät kyllä eron "kristityn uskovaisen" ja muiden välillä riippumatta siitä ovatko nämä muut sitten ateisteja, uskonnottomia tai eriuskoisia. Monet ovat vain nimeltään kristittyjä, mutta eivät usko Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen.

Tuleeko sinulle yllätyksenä se, jos joku lähipiirisi henkilö paljastuisi uskossa Jeesukseen olevaksi, uskovaksi kristityksi?

Todellako?

Tiedätkö sinä, ketkä kavereistasi ovat uskossa Jeesukseen? Tiedätkö, mikä on heidän uskonnollinen vakaumuksensa? Entä suvussasi? Perheessä? Jos olet rehellinen, niin tunnustat sen, että ihmiset yleensä tuntevat lähipiiristään ne, jotka ovat uskovia kristittyjä ja ketkä eivät ole uskossa Jeesukseen. On harvinaista, että tällainen asia jäisi muilta huomiotta. Yleensä samanhenkiset kokoontuvat yhteen ja viettävät aikaa yhdessä. Jos sinä et vietä aikaasi uskovien kristittyjen kanssa, niin luuletko heidän viettävän aikaa sinun kanssasi, vieläpä niin, että et heidän uskoaan huomaisi?

Rikollisjengien jäsenistä suurin osa eivät väitä olevansa uskossa Jeesukseen tai edes syvästi uskonnollisia. Heille on sen sijaan tyypillistä antikristillisyys: Jumalaa, Jeesusta ja uskovia saatetaan jopa pilkata avoimesti eri tavoilla. Elämäntavat poikkeavat jyrkästi uskovien kristittyjen elämäntavoista. Rikolliset käyttävät huumeita ja päihteitä väärin, elävät haureellisesti, harjoittavat väkivaltaa ja tehtailevat rikoksia. He ovat avoimesti uskonnonvastaisia ja ylpeilevät kovuudellaan.

Vankilassa erityisesti nuoret osoittavat väkivaltaisilla teoilla ja tapoilla olevansa liivijengin jäsenyyden arvoisia. Muut vangit pelkäävät heitä ja muita rikollisjärjestöjen jäseniä. "Syy hakeutua omasta pyynnöstä eristykseen liittyy tavalla tai toisella joko huumeiden käyttöön tai kauppaan."⁷² Se on taas enimmäkseen rikollisjärjestöjen kuten liivijengiläisten hallussa. Jeesukseen uskovat vangit eivät ole tyypillisesti osallisia tähän rikolliseen toimintaan vankiloiden sisällä. He eivät muodosta uhkaa muille vangeille, mutta uskonnon vastaiset vangit muodostavat.

Ylen uutinen kertoo vankien väkivallan huolestuttavasta kasvusta.⁷³ Väkivalta ja uhkailu kohdistuu vartijoihin ja muihin vankeihin. Uhkailijoina ja väkivallantekijöinä ovat rikollisjärjestöjen liivijengiläiset, jotka eivät ole tyypillisesti uskossa Jeesukseen eivätkä edusta kristillisiä arvoja omassa elämässään – päinvastoin: he ovat avoimen antikristillisiä. Vankilat toimivat kasvualustana rikollisjärjestöille, sillä ne rekrytoivat siellä uusia jäseniä. Kristityt vangit ovat heille uhka, koska uskoon tulleet vangit eroavat aina rikollisjärjestöistä.

"Keskusrikospoliisin mukaan Suomessa toimii tällä hetkellä seitsemän järjestäytyneen rikollisuuden organisaatiota, joilla on yli 70 osastoa. Näissä on yhteensä 700–750 jäsentä. Jäsenmääränsä perusteella suurimpia jengejä ovat Bandidos MC, Cannonball MC, United Brotherhood ja Hells Angels MC.

Poliisin mukaan näillä rikollisilla järjestöillä on kymmeniä kokoontumistiloja eri puolilla Suomea. Pääasiassa jengien jäsenet ovat kantasuomalaisia, mutta joukossa myös jäseniä eri maista. Ulkomaalaistaustaisten rikollisjengien ja -jengiläisten määrän odotetaan kasvavan tulevaisuudessa.

United Brotherhood (UB) ja sen alajengi Bad Union (BU) erottuvat joukosta poikkeuksellisella väkivaltaisuuksellaan. KRP:n tilastojen mukaan 2010–2019 United Brotherhoodin jäsenet olivat epäiltyinä yhteensä 1380 rikosilmoituksessa.

UB perustettiin vuonna 2010 Riihimäen vankilassa, kun järjestäytyneiksi rikollisryhmiksi katsotut Rogues Gallery, Natural Born Killers ja M.O.R.E. eli Me Olemme Rikollisten Eliittiä yhdistyivät."⁷⁴

Toisessa uutisessa sanotaan rikollisjärjestöjen jäseniä olevan noin 800 ja määrä on kasvussa.⁷⁴ Vankiloissa heitä on toistasataa. Uusimpia järjestöjä ovat ulkomailta rantautuneet Outlaws MC, Sharkrider MC ja Yön sudet/ RMI.

Tässä mainituista rikollisjärjestöistä yksikään ei ole edes nimeltään kristillinen. On silti joitakin ateisteja, jotka pitävät näiden jäseniä "uskovina kristittyinä" samoin kuin muita vankeja, koska osa heistä on kirkon tai jonkin muun kristillisen uskontokunnan jäseniä. Ei voi kuin ihmetellä noin

⁷² Rikosseuraamusviraston julkaisuja 1/2005. Vankien väliset valtasuhteet ja väkivallan pelko suljetussa vankilassa. Minna Ruckenstein ja Annika Teppo. ss. 3, 54-57.

https://www.rikosseuraamus.fi/material/attachments/rise/julkaisut-risenjulkaisusarja/gpC3Y76Ah/1-2005_Vankien_valiset_valtasuhteet_ja_vakivallan_pelko_suljetussa_vankilassa.pdf

⁷³ Kenellä on valta vankiloissa? Yle uutiset, Jonna Karjalainen 13.11.2020.

<https://yle.fi/uutiset/3-11628964>

⁷⁴ Poliisi huolissaan: Suomessa on 800 rikollisjengien jäsentä – ulkomailta tulee uusia ryhmiä ja rikollisuus lisääntyy. Yle uutiset, 29.3.2019.

<https://yle.fi/uutiset/3-10712192>

ajattelevan ihmisen logiikkaa, mutta yleensä nämä ovatkin patologisia valehtelijoita, jotka tietävät itsekin totuuden. He vääristelevät asioita, tulkitsevat virheellisesti tilastoja, johtavat harhaan, käyttävät mielenhallintametoodeja yleisen mielipiteen kääntämiseksi kristinuskolle kielteiseksi ja valehtelevat röyhkeästi.

Toisin kuin esimerkiksi Yhdysvalloissa, Suomessa ei ole merkittävää uhkaa ns. kristillisestä terrorismista.⁷⁵ Sitä käytetään usein perusteluna sille, että kristinusko on pahasta ja rikolliset ovat tyypillisesti "uskovia kristittyjä". Totuus on kuitenkin toista ja tuollainen harhaanjohtaminen on halpamaista ja moraalisesti tuomittavaa. Edes äärioikeistolaiset ryhmät eivät ole tyypillisesti kristillisiä arvomaailmaltaan.⁷⁶ Skinit, PVL, SVL ja uusnatsit ovat kansallismielisiä ryhmiä, joiden jäsenistä monet ovat rassistisia ja muodostavat terrorismin uhkan, mutta enemmistö Supon seurannassa olevista ihmisistä on muslimeja. Äärivasemmistolaisia ryhmiä, kuten anarkisteja ja antifasisteja, ei tule niitäkään unohtaa. Kaikki nämä ovat vaarallisia ja yksikin terroristinen isku on liikaa.⁷⁷ Terrorismin vaaraa ei pidä suinkaan väheksyä. Uskovat kristityt eivät hyväksy näistä mitään niin kuin eivät humanit ateistitkaan.

Käsitlemme seuraavassa luvussa niitä uskonnolliseen ideologiaan perustuvia rikollisjärjestöjä, jotka ovat Euroopassa todellinen uhka länsimaiselle hyvinvoinnille, demokratialle ja yhteiskunnalle. Ne eivät ole tyypillisesti nimeltään kristillisiä vaan islaminuskoisia. Näiden terroritekoja ja rikoksia käytetään yleisesti keinona kristinuskon halventamiseen ja sanotaan muslimeja kristittyjen "uskonveljiksi". Kristityillä uskovilla ei ole todellisuudessa yhteistä arvopohjaa muslimiterroristien kanssa ja heidän oikeustajunsa poikkeaa jyrkästi näiden oikeustajusta. On panettelevaa mustamaalaamista ja valheellista propagandaa yhdistää uskovat kristityt muslimiterroristeihin.

Islam ja muslimit ovat vaara länsimaiselle hyvinvoinnille ja elämänmuodolle

Muslimit ovat uskontonsa väkivaltaan kehottavan luonteen vuoksi todellinen vaara suomalaiselle yhteiskunnalle. Kaikki muslimit eivät tietenkään ole terroristeja tai edes hyväksy sitä, mutta ääri-

⁷⁵ Wikipedia. Christian Terrorism.

https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_terrorism

⁷⁶ Supo: Äärioikeistolaisen terrorismin uhka on kohonnut myös Suomessa. Iltalehti. Kreetta Karvala 13.1.2021.

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/5c2c7f54-c8a9-4f26-a15e-4f87398c1eef>

⁷⁷ Valtioneuvosto. Sisäministeriö. Väkivaltaiset äärioliikkeet toimivat koko maan alueella. 16.4.2020. Tiedote 29/2020.

<https://valtioneuvosto.fi/-/1410869/vakivaltaiset-aaerialikkeet-toimivat-koko-maan-alueella>

Wikipedia. Äärioikeisto Suomessa... 2000-luvulla.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Äärioikeisto_Suomessa

https://fi.wikipedia.org/wiki/Äärioikeisto_Suomessa#Äärioikeisto_Suomessa_2000-luvulla

Wikipedia. Skinhead.

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Skinhead>

Wikipedia. Uusnatsismi.

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Uusnatsismi>

Wikipedia. Suomen vastarintaliike.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Suomen_vastarintaliike

Wikipedia. Pohjoismainen vastarintaliike.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Pohjoismainen_vastarintaliike

Supon apulaispäälikkö MTV:lle: Terrorismia torjuvalla yksiköllä seurannassa 390 ihmistä. Heidi Vaalisto 10.1.2018.

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000007731199.html>

islam perustuu profeetan esikuvaan (sunna), Koraaniin ja haditheihin: alkuperäiseen islamiin.⁷⁸ Muslimin pitää noudattaa profeetan esikuvaa ja sanoja. Muslimien esikuvat ja ideologia ovat väkivaltaan, vääräuskoisten alistamiseen ja tappamiseen kehottavia. Päämääränä on maailman valloitus ja alistaminen islamille: sharia-lain käyttöönotto kaikkialla, missä muslimit ovat vallassa. Islamin jihad (taistelu) vääräuskoisia vastaan oikeuttaa muslimille väkivallan käytön ja tappamisen.

Terrorismin uhkaa ei pidä väheksyä.⁷⁹ Terroristisessa tarkoituksessa tehtyjä murhia on epäilty tai tuomittu Suomessa toistaiseksi vain muslimien tekemänä.⁸⁰ Muut rikokset ovat silti suurempi uhka kuin terrorismi. Muslimit tekevät suhteessa kantasuomalaisia paljon enemmän seksuaali-, väkivalta- ja omaisuusrikoksia.⁸¹ Muslimit raiskaavat ja käyttävät hyväkseen lapsia enemmän kuin kantasuomalaiset. Muslimit syyllistyvät useammin pahoinpitelyihin ja väkivaltarikoksiin. Muslimit ryöstävät ihmisiä ja syyllistyvät varkauksiin monia muita kansanryhmiä enemmän.

Euroopassa ja Ruotsissa on tunnettua jopa kunniamurhat.⁸² Natalie Gerbert Monika naiset liitto

78 Islamin aikapommi ja Allahin kosto blogi. Mitä islam todella on?

<https://aikapommi.wordpress.com/>

79 Suomen vankiloissa on ainakin yksi terroristi ja mahdollisesti kymmeniä radikalisoituneita – Rikosseuraamuslaitos heräsi ongelmaan ja perusti erikoisryhmän. Yle 3.4.2019.

<https://yle.fi/uutiset/3-10719521>

80 Kolme miestä epäillään terroristisessa tarkoituksessa tehdystä murhasta. Iltasanomat 9.10.2014.

<https://www.is.fi/kotimaa/art-200000818690.html>

Turun puukkoiskun tekijän valitus hoviin peruttiin – terrorismituomio jää voimaan. Yle, Tiina Forsberg, 28.1.2019.

<https://yle.fi/uutiset/3-10617372>

81 Tilastokeskus. Ulkomaalaiset suomalaisia useammin epäiltyinä rikoksista. Sisältää vain Suomen kansalaiset, mutta näidenkin joukossa muslimit ovat yliedustettuina rikostilastoissa. Kun tähän lisätään oleskelulupaa ja kansalaisuutta hakevat pakolaiset, niin muslimien osuus kaikista rikoksista on vielä suurempi.

https://www.stat.fi/til/rpk/2018/13/rpk_2018_13_2019-05-16_tie_001_fi.html

Verkkouutiset. Rankka raportti Suomen vankiloista: Gangsteri-islamismia, vanki-imaameja, väkivaltaan kiihotusta. Juha-Pekka Tikka 8.9.2017.

<https://www.verkkouutiset.fi/rankka-raportti-suomen-vankiloista-gangsteri-islamismia-vanki-imaameja-vakivaltaan-kiihotusta-69851/#a9b69499>

Katsauksia 42/2020. Rikollisuustilanne 2019. Rikollisuuskehitys tilastojen ja tutkimusten valossa. Petri Danielsson (Toim.), monta kirjoittajaa ja tekijää. Julkaisija on Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti. (pdf) Maahanmuuttajien seksuaalirikokset ss.74-75. Ulkomaalaiset, maahanmuuttajat ja rikollisuus, muslimien raiskaukset ja lapsiin kohdistuvat seksuaalirikokset korkealla tasolla, ss. 173, 183-185.

<https://helda.helsinki.fi/handle/10138/320755>

Raportti yhdenvertaisuuden toteutumisesta Rikosseuraamuslaitoksessa vuonna 2015, ss. 9-10 (ulkomaalaisten vankien osuuden kasvu vuoteen 2014 asti). Ulla Knuuti ja Marja Avonius 25.3.2016.

https://www.rikosseuraamus.fi/material/attachments/rise/julkaisut-monisteetjaraportit/26fsaeQVt/2016-03_Raportti_yhdenvertaisuuden_toteutumisesta_Rikosseuraamuslaitoksessa_vuonna_2015.pdf

Selvitys paljastaa: Irakilaisten osuus peräti 12 prosenttia Suomessa vuonna 2017 tehdyistä raiskauksista. Aamulehti, Mika Koskinen 14.12.2018.

<https://www.aamulehti.fi/uutiset/art-2000007320902.html>

Nousua jopa 521 % – ulkomaalaisten tekemät seksirikokset kovassa kasvussa. UUSIMAA. Riikka Jokinen. 25.10.2016.

<https://www.uusimaa.fi/paikalliset/1609038>

<https://www.helsinginutiset.fi/paikalliset/1558143>

82 Kunniamurhat ovat järkyttäneet Euroopassa pitkään – isä tappoi ruotsalaisen Fadimen väärän poikaystävän takia, väkivaltainen ex-mies vainosi Anooshea. Iltasanomat 17.5.2019.

<https://www.is.fi/ulkomaat/art-2000006108305.html>

ry:stä kertoo niitä tapahtuneen myös Suomessa, mutta niitä ei ole tilastoitu.⁸³ Tyypillistä on se, että naisen entinen puoliso tai lähiomainen surmaa hänet. Jos perheen tytär on uhri, niin silloin murhaaja on yleisimmin hänen isänsä tai veljensä. Syynä uskonnolliseen ja kulttuuriseen kansan tavan mukaan "oikeutettuun" murhaan on se, että tytär tai entinen vaimo on seurustellut väärauskoisen miehen kanssa ja loukannut siten perheen ja yhteisön kunniaa. Siitä nimi "kunniamurha".

Muslimit ovat todellinen uhka länsimaiselle demokratialle, sivistykselle, oikeusvaltiolle ja jopa tieteelle takapajuisine uskonnollisine käsityksineen, joita ei ole lupa muuttaa, vaikka tiede osoittaa muuta kuin uskonnon "pyhät kirjoitukset". Muslimit ovat yksi suurimpia maahanmuuttajaryhmiä vankien joukossa, kun suhteutetaan vankien määrä muslimien osuuteen koko väestöstä. Muslimit lisäävät "uskovien" vankien ja myös rikollisten osuutta, koska rikokset on tehty uskonnollisista syistä. Huolestuttavaa tässä on se, että muslimipakolaisten määrä kasvaa joka vuosi humanitäärisen maahanmuuton kautta ja muslimien syntyvyys on suurempaa kuin kantaväestöllä.⁸⁴

Muslimimies katsoo oikeudekseen raiskata ja sekaantua lapsiin, koska islamin lain mukaan miestä houkutteleva nainen on syyllinen seksiin⁸⁵ ja muslimin on lupa yhtyä 9-vuotiaiseen tyttöön profeetan esikuvan mukaan tai sitten, kun hänen kuukautisensa ovat alkaneet.⁸⁶ Ryöstöt perustellaan myös muslimien oikeudella taloudelliseen hyvään väärauskoisia parempana ihmisenä⁸⁷ ja väkivalta on keino, jolla muslimi puolustaa uskontoaan, oikeuksiaan ja levittää sitä.⁸⁸ Muslimit ovat jatkuvassa sotatilassa (Dar al-Harb) väärauskoisten hallitsemisessa maissa, joissa sharia-lakia ei noudateta.⁸⁹ Islamin ideologia estää muslimia integroitumasta länsimaiseen demokratiaan, koska muslimi on velvollinen noudattamaan sharia-lakia ja taistelemaan sen puolesta, että kaikki kansat ja maat alistetaan islamin valtaan.

83 Naisjärjestö: Kunniamurhia tehdään myös Suomessa. Iltalehti 28.7.2010.

<https://www.iltalehti.fi/uutiset/a/2010072812103146>

84 Maailman väestö uskonnollistuu – Islam valtaa alaa. Yle Tiina Forsberg, 7.4.2015.

<https://yle.fi/uutiset/3-7909291>

Islam kuroo kiinni kristinuskon etumatkaa – Uskonottomien osuus maailman väestöstä laskee. Suomenmaa, STT-Niilo Simojoki 29.12.2019.

<https://www.suomenmaa.fi/uutiset/islam-kuroo-kiinni-kristinuskon-etumatkaa-uskonottomien-osuus-maailman-vaestosta-laskee/>

85 "Haluatko varmasti soittaa poliisiin?" - Raiskattu norjalaisnainen vankilaan Dubaissa. Yle Markia Kataja-Lian, 20.7.2013.

<https://yle.fi/uutiset/3-6741644>

Islamin aikapommi ja Allahin kosto. Mitä islam todella on? Uhrimentaliteetti ja vaatimus toisten mukautumisesta.

<https://aikapommi.wordpress.com/>

86 Hämeen-Anttila lapsimorsiamista: Perustuu islamin lakiin. MTV 12.3.2014.

<https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/hameen-anttila-lapsimorsiamista-perustuu-islamin-lakiin/3098664#gs.pzxaw1>

87 Islamin aikapommi. "Hmm, pitäisiköhän nuo ryöstää, koska se miellyttäisi Allahia?"

<https://aikapommi.wordpress.com/2015/09/30/hmm-pitaisikohan-nuo-ryostaa-koska-se-miellyttaisi-allahia/>

Islamin aikapommi. Alistumisen palkitseminen ja alistumattomuuden rankaiseminen.

<https://aikapommi.wordpress.com/#islam5>

Islamin aikapommi. Allahin kosto. ("Kun muslimit sanovat, että shari'a kieltää varastamisen, he eivät mainitse, että sotasaaliin ryöstäminen on Allahin muslimille jihadissa suoma oikeutettu palkkio.")

https://aikapommi.wordpress.com/viestit/islam/#_14

<https://aikapommi.wordpress.com/viestit/islam/>

https://aikapommi.wordpress.com/viestit/islam/#_11

88 Islamin aikapommi. Mitä lännen tulee tietää?

<https://aikapommi.wordpress.com/mita-lannen-tulee-tietaa/>

89 Dar al-Harb vs. Dar al-Islam. Learn religions, Austin Cline, 25.6.2019.

<https://www.learnreligions.com/dar-al-harb-vs-dar-al-islam-250224>

Näistä faktoista huolimatta monet ateistit eivät koe muslimeja uhkana. He ovat samanlaisia kuin uskovaiset kristityt ja tahtovat ottaa vastaan maamme niin paljon muslimipakolaisia kuin vain mahdollista, jotta työntekijöitä riittäisi tulevaisuudessakin. Muslimit eivät täytä kuitenkaan tätä tarvetta, koska he eivät integroitu kantaväestöön ja heidän uskontonsa jopa kieltää hoitotyön monet tehtävät ja työteon ammateissa, joihin tarvitaan kipeästi osaavaa työvoimaa. Islamin sijasta monet ateistit pitävät uhkana vain kristinuskoa, koska se on edelleen merkittävä voimatekijä ja vaikuttaja maassamme.

Tekevätkö kristityt uskovaiset enemmän rikoksia kuin ateistit ja uskonnottomat?

Jotkut ateistit väittävät, että "kristityt uskovaiset tekevät enemmän rikoksia kuin ateistit ja uskonnottomat". Väitteen tueksi esitetään tilastoja, joiden mukaan kirkkoon tai muuhun kristilliseen yhteisöön kuuluvia on vankien joukossa enemmän kuin vapaana ja vangit käyttäytyvät muuta väestöä uskonnollisemmin vankilassa ollessaan. Tämä ei kerro kuitenkaan mitään siitä, mikä on ollut vankien uskonnollinen vakaumus kyselyn aikana ja mikä tärkeintä: rikosten tekemisen hetkellä.

Jos halutaan tietää, mikä on uskonnollisuuden ja rikollisuuden välinen yhteys, niin sitä ei saada selville kysymällä vangeilta mihin uskontokuntaan he kuuluvat. Sen sijaan tulisi kysyä sitä, mikä oli heidän uskonnollinen vakaumuksensa rikosten tekemisen hetkellä ja mistä syystä he tekivät rikoksia. Oliko syynä uskonto vai jokin muu seikka? Kun "tutkimuksen" metodi on virheellinen, niin tulokset ovat myös virheellisiä. Sitäkään ei ole tutkittu ateistien lähteissä, onko uskontokuntiin kuuluminen lisääntynyt, pysynyt ennallaan vai pysynyt samana rikosten tekemisen jälkeen.

On tunnettua, että pieni osa vangeista tulee uskoon Jeesukseen vankilassa ollessaan, mikä saattaa lisätä kirkkoon tai johonkin kristilliseen yhteisöön kuuluvien määrää. Vaikka uskoontuloa ei tapahtuisi, niin vankien uskonnollinen aktiivisuus lisääntyy vankilassa, mikä voi saada jotkut liittymään kirkkoon. Kokemuksiemme ja tietolähteidemme mukaan vain harvat vangit eroavat kirkosta tai uskontokunnasta vankeuden aikana, mutta sitä useammat liittyvät niihin. Tästä on myös hieman näyttöä kirkon tekemässä tutkimuksessa.⁹⁰ Uskontokuntoon kuuluvien määrä todennäköisesti siis hieman kasvaa vankien kärsimien rangaistusten aikana.

Mikä oli rikoksista tuomittujen uskonnollinen vakaumus rikosten tekemisen hetkellä? Vain sillä tiedolla on merkitystä, kun tutkitaan uskonnon ja rikollisuuden välistä yhteyttä. Kysymällä vankien uskonnollista taustayhteisöä ei saada selville mitään hänen uskostaan tai sen puutteesta rikosten tekemisen hetkellä. Tietojemme mukaan vankilan sisään kävelee enemmän ateisteja ja uskonnottomia kuin mitä sieltä kävelee ulos. Tämä johtuu siitä, että pieni osa vangeista tulee uskoon Jeesukseen vankeuden aikana, mutta he eivät olleet edes erityisen uskonnollisia tehdessään rikoksia. Jotkut ateistit vääristelevät tarkoituksella asioita ja tulkitsevat tilastoja virheellisesti saadakseen kristinuskon näyttämään huonossa valossa yleisön silmissä.

Tilastot perustuvat vankien ilmoitukseen siitä, mikä on heidän uskontokuntansa. Niinpä myös monet ateistit, agnostikot ja uskonnottomat vangit ovat ilmoittaneet kuuluvansa kirkkoon tai johonkin kristilliseen yhteisöön. Heidät on luettu siten tilastoissa "kristityiksi", vaikka he eivät usko Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen. He eivät ole "uskossa Jeesukseen". Tilastot antavat siten virheellisen kuvan siitä, kuinka suuri osuus vangeista on "uskovia kristittyjä" ja kuinka suuri osuus

⁹⁰ Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisuja. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä. Työryhmän raportti 30.4.2015. s.31.
<https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

ateisteja, agnostikkoja ja uskonottomia. Yhdysvalloissa uskontokuntiin kuuluvat vangit saavat etuuksia, jotka puuttuvat ateisteilta. Tämä on yksi syy, miksi ateistit eivät ilmoita olevansa ateisteja. Suurin syy on se, että monet ateistit ja agnostikot ovat jonkin kristillisen yhteisön jäseniä samoin kuin uskonottomat.

Jos halutaan saada tietää kristittyjen uskovien osuus rikoksia tekevien joukosta, niin pitäisi ensin määrittellä tarkasti se, keitä pidetään kristittyinä uskovina ja ketkä eivät täytä tunnusmerkkejä. Tätä ei saada selville kysymällä sitä mihin uskontokuntaan joku vanki kuuluu. Pitäisi kysyä mikä oli rikoksen tehneen uskonnollinen vakaumus rikoksen tekemisen hetkellä. Sekään ei yksin riitä määrittelemään sitä, onko ihminen "uskossa Jeesukseen" vai ei. Se paljastuu Uuden testamentin kirjoituksista. Siellä on lueteltu sellaisia ihmisiä, jotka eivät ole "Jumalan pojan uskossa".⁹¹ Ero "Jumalan lapseen" on selvä ja merkittävä.

Jos joku on väkivaltainen, tappaja, murhaaja, haureellinen, huorin tekijä, avionrikkoja, homoseksuaali, ihmiskauppias, valehtelija, väärin todistava, ahne, rahanhimoinen, anastaja, varas, juomari tai mitään siitä, mitä Paavalin kirjeissä sanotaan, niin hän ei "peri Jumalan valtakuntaa" eikä voi siten olla myöskään "uskossa Jeesukseen" ja "Jumalan lapsi". (ibid.) Uusi testamentti määrittelee sen, ketkä ovat oikeita uskovia ja ketkä vääriä. Sitä eivät tee tämän maailman jumalattomat ja syntiset tai ateistit, jotka vääristelevät asioita, johtavat harhaan ja valehtelevat.

Jumalan totteleminen uuden liiton käskyjen ja ohjeiden mukaan on tunnusmerkki Jumalan lapseudesta. Ne käskyt ja ohjeet löytyvät Uudesta testamentista Jeesuksen ja apostolien sanoista. Vanhan testamentin ja Mooseksen lain "huonojen käskyjen" (kuolemanrangaistus yms.) noudattaminen ei kuulu uuteen liittoon: uusi liitto on korvannut ja kumonnut vanhan liiton.⁹² Näin valtaosa kristityistä itse Raamattua tulkitsee ja he ovat siinä asiantuntijoita toisin kuin heitä kritisoivat useimmat ateistit. Jumalan lapset tuottavat hyvää hedelmää ja ovat lainkuuliaisia.⁹³

Rikoksia tehtailevat huume- ja päihderiippuvaiset eivät voi olla "uskovia kristittyjä" Uuden testamentin mukaan, mikä on ainoa tai ainakin paras kriteeri uskoville itselleen siitä, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä eivät. Kristityt ovat velvollisia kaihtamaan jopa pahoja himoja ja pyrkimään eroon tavasta, jossa hekumoidaan pahoilla ajatuksilla ja toisten ihmisten vahingoittamisella. "Joka vihaa veljeään, on murhaaja" Johanneksen ensimmäisen kirjeen mukaan (3:14-15), joten miten paljon pahempi on sellainen, joka oikeasti tappaa lähimmäisensä? Sellainen ei ole Uuden testamentin mukaan "Jumalasta syntynyt".

Jotta joku kelpaa "kristityksi uskovaksi" tulee hänen olla "uudestisyntynyt". Uudestisyntynyt kristitty on "syntynyt Jumalasta" ja "hänen hengestään" "Jumalan sanan" kautta.⁹⁴ Hän on pitänyt totena Jeesuksen kristuksen evankeliumin ja noudattaa uuden liiton Jumalan käskyjä: Jeesuksen ja apostolien käskyjä ja sanallisia ohjeita. Jos joku ei "tee Jumalan tahtoa" eli ei noudata Jumalan antamia käskyjä ja ohjeita uuden liiton Jumalan seurakunnalle, niin hän ei ole uudestisyntynyt kristitty ja Jumalan lapsi.

Jumalan lapsi voi langeta yksittäisiin synteihin ja pahoihin tekoihin, mutta ei voi elää jatkuvasti ja tahallaan tottelemattomana Jumalaa kohtaan.⁹⁵ Niinpä taparikolliset, huume- ja päihderiippuvaiset ja rikollisjärjestöjen jäsenet eivät voi Raamatun määritelmien mukaan olla kristittyjä uskovaisia,

91 1Kor 5:9-11; 6:9-11; 1Tim 1:8-11; Gal 5:19-21; 2Tim 3:1-5; Room 1:17-32.

92 Jumalan valtakunta blogi. Uusi vai vanha liitto?

<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2018/01/21/uusi-vai-vanha-liitto/>

93 Matt 7:12-29; 12:33-37; 1Joh 2:15-17; 3:14-15; Apt 15:28-29; 1Tess 4:1-12; Room 12:17-13:14; 1Piet2:12-18.

94 Tiitus 3:3-7; 1Piet 1:3, 23; Joh 3:3-8; 1Joh 3:1ss.

95 Matt 6:24; 7:12-29; Room 6:10-18.

vaikka olisivat "nimeltään kristittyjä" (nimikristittyjä).

Tilastojen tekeminen uskovien ja ei-uskovien tekemistä rikoksista on aina tulkinnallista, koska pitäisi määritellä tarkasti se, kuka on uskova ja kuka ei ole. Monien ateistien tulkinnat perustuvat pelkästään siihen, minkä vangit ovat ilmoittaneet uskontokunnakseen. Se ei kerro sitä, tekevätkö uskossa Jeesukseen olevat enemmän tai vähemmän rikoksia kuin ne, jotka eivät uskossa ole. Jos se asia tahdotaan saada selville, niin rikoksista kiinni jääneiltä pitäisi kysyä ”olitko uskossa Jeesukseen, kun teit rikoksen?” Niin kauan kuin tätä ei kysytä, ovat ”tilastot” virheelliset tämän asian suhteen ja tutkimusmetodi on väärä. Kun metodi on väärä, niin saadaan vain väärää tuloksia. Sellaiset ateistit valehtelevat.

Ihmisen oma vastaus kysymykseen hänen suhteestaan Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen ei sekään kerro välttämättä totuutta. Katolisen kirkon paavit, kardinaalit ja papit sekä Luther ja muut uskonpuhdistajat sanoivat olevansa ”uskossa Jeesukseen”, mutta koska he vainosivat ja tapattivat Jumalan lapsia (antitrinitaareja ja kasteenuusijoita), niin he osoittivat teoillaan, että eivät ole Jumalasta syntyneitä.⁹⁶ Sellainen ihminen ei ole Jumalan lapsi, joka murhaa muita ihmisiä. Uudessa testamentissa on listoja synneistä, joiden tekijät eivät peri Jumalan valtakuntaa: jos joku ”palvelee syntiä”, niin ei ole vielä pelastunut. (Room 6:10-18; 1Kor 5:9-13; 6:9-11; Gal 5:9-11; 1Tim 1:9-10; Tiit 1-3M 1Joh 3, jne.)

Jos siis rikollinen sanoo olleensa uskossa Jeesukseen rikosten tekemisen hetkellä, niin hän ei ole silti ollut Jumalan lapsi, kun on tehnyt syntiä tavalla, josta Uusi testamentti sanoo, että Jumalasta syntynyt ei sellaista syntiä voi tehdä – uskossa Jeesukseen oleva ei voi ”elää synnissä” ja tehtailla rikoksia. Niinpä yksikään sarjamurhaaja tai murhaaja ei ole ollut Jumalan lapsi tappaessaan ihmisiä. Kun ateisti ottaa heitä esimerkiksi "uskovista kristityistä", niin hän valehtelee ja antaa väärän todistuksen siitä, millainen ihminen uskossa Jeesukseen oleva on nyt ja Uuden testamentin mukaan.

Tilastojen sekä Raamatun virheellinen tulkinta ja asioiden vääristely on monien ateistien tapa johtaa harhaan, valehdella. Tarkoitus on saattaa uskovaiset kristityt huonoon valoon yleisön edessä. Tavoitteena on rajoittaa kristittyjen sanan- ja uskonnonvapautta. Päämääränä on uskontojen hävittäminen maailmasta keinoja kaihtamatta. Suvaitsemattomuus, katkeruus ja viha ovat ilmeisiä ateistien sodassa erityisesti kristittyjä vastaan. Sellainen ateisti valehtelee ja pettää aina, kun puhuu uskovista kristityistä.

Vaikka kritiikki katolista kirkkoa ja sen tyttäriä (uskonpuhdistajat) kohtaan on asiallista, niin vapaiden suuntien kristittyjen syyttäminen nimeltään kristittyjen teoista on petosta. Anabaptisteja ja antitrinitaareja vainonneet ja tappaneet katoliset, luterilaiset, kalvinistit ja reformoidut eivät olleet Jumalan lapsia, vaan he olivat paholaisen asialla Raamatun mukaan.⁹⁷ On yleensäkin typerää syyttää nykyään eläviä ihmisiä menneiden aikojen ihmisten teoista, olivatpa nämä uskovia tai eivät.

Kun kirkon jäsenet tekevät nykyään rikoksia, niin he osoittavat teoillaan sen, että eivät ole Jumalan lapsia. Niinpä on väärin syyttää uskovia kristittyjä teoista, joihin syypäitä ovat syntiset ja

⁹⁶ Hans-Jürgen Böhm, Martin Luther – ein Massenmörder und Christenverfolger?
<http://hauszellengemeinde.de/luther-massenmoerder/>

Wikipedia. Anabaptismi.
<https://fi.wikipedia.org/wiki/Anabaptismi>

Katolisen kirkon ja sen tyttären eli Ilmestyskirjan porton säätämistä rangaistuksista harhaoppisille
<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2021/01/10/katolisen-kirkon-ja-sen-tyttarien-eli-ilmestyskirjan-porton-saatamista-rangaistuksista-harhaoppisille/>

⁹⁷Jumalan valtakunta blogi. Katolisen kirkon ja sen tyttären... säätämistä rangaistuksista harhaoppisille.
<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2021/01/10/katolisen-kirkon-ja-sen-tyttarien-eli-ilmestyskirjan-porton-saatamista-rangaistuksista-harhaoppisille/>

jumalattomat ”Jumalan seurakunnan ulkopuolella olevat” pahat ihmiset. Paavali ja Jeesus käskivät erottaa pyhien yhteydestä sellaiset ihmiset. (Matt 18:15-17; 1Kor 5:9-13) He eivät ole ”uskossa Jeesukseen”, vaikka niin sanoisivat. He eivät täytä niitä tunnusmerkkejä, jotka Uusi testamentti asettaa Jumalan lapseudelle.

Yksi tärkeä asia on jäänyt huomaamatta monilta tilastoja tutkivilta tahoilta. Kun uskonnoton ja ateisti rikoksia tehnyt ihminen tulee uskoon Jeesukseen, niin hän tunnustaa rikoksensa ja antaa itsensä ilmi poliisille. Se voi johtaa vankilatuomioon, mikä lisää "uskovien kristittyjen" määrää vankiloissa. Ateistit ja uskonnottomat eivät tunnusta rikoksiaan poliisille ja yrittävät välttää viimeiseen asti kiinni jäämisen. Tämä johtaa siihen, että "uskovien kristittyjen" määrä vankien joukossa kasvaa suhteessa heidän määräänsä muun väestön keskuudessa. Ateistien ja uskonnottomien määrä vankiloissa on sen sijaan suhteessa pienempi, koska he pakoilevat "lain kouraa" ja yrittävät välttää rangaistukselta.

Lähinnä vain kristityt uskovaiset kantavat vastuunsa teoistaan ja voivat joutua sen vuoksi vankilaan. He maksavat hinnan rikoksistaan ja sovittavat ne yhteiskunnan kanssa kärsimällä tuomion, mutta ateistit ja uskonnottomat eivät tyypillisesti niin tee. He ovat pelkureita ja pakenevat vastuuta viimeiseen asti.

Rikolliseen käyttäytymiseen johtavat syyt

Vaikka tilastot ja rikollisia tuntevien kokemukset osoittavat, että rikoksia tekevät eivät käyttäydy yhtä uskonnollisesti rikosten tekemisen aikana kuin myöhemmin vankilassa ja ovat todennäköisemmin ateisteja tai uskonnottomia tehdessään rikoksia, niin ei ole silti selvää, että ateismi ja uskonnottomuus vaikuttaisivat rikollisuuteen altistavalla tavalla. Rikollisuuteen vaikuttavat usein muut seikat kuin uskonnollinen vakaumus, ateismi ja uskonnottomuus tai agnostismi. Vain islam ja muslimit tekevät tässä selvän poikkeuksen nykyaikana.

Rikoksen tekijä pyrkii saamaan hyötyä rikoksesta tai sitten rikos tehdään päihteiden vaikutuksen alaisena tai tunteiden vallassa (viha, mustasukkaisuus, kateus, ahneus). Syynä ryöstöihin ja varkauksiin on rahan himo tai jokin muu ”paha himo”, jotka Uusi testamentti tuomitsee synteinä. Talousrikoksia tehdään ahneuden motiivista. Väkivaltarikoksia ja murhia tehdään vihan tunteen ja koston vuoksi. Seksuaalirikoksia tehdään sukupuolisen tarpeen tyydyttämisen ja nautinnon saamisen vuoksi. Syynä näihin rikoksiin on harvemmin uskonto kuin muut syyt, jotka eivät kumpua uskonnollisesta arvomaailmasta. Vain muslimit tekevät tässä poikkeuksen.

Rikoksista säädetyt rangaistukset voivat toimia pelotteena totalitaarisissa maissa, joissa poliittinen eliitti pitää kansaa rautaisessa otteessaan ja rajoittaa jyrkästi sanan- ja uskonnonvapautta sekä kansalaisten elämää noin yleensä ottaen. Näissä valtioissa rikollisuus voi olla ainakin tilastoissa vähäisempää kuin niissä länsimaissa, joissa rangaistukset ovat lieviä ja olosuhteet vankiloissa mukavat. Maahan muuttanut muslimi saattaa elää suomalaisessa avovankilassa paremmin kuin kotimaassaan, joten rangaistukset eivät toimi pelotteena: ne eivät ehkäise ennalta rikoksia.

Vaikka rangaistukset ovat ankaria, niin sekään ei toimi pelotteena ja ehkäisynä rikoksiin, jos ihminen on paatunut eikä välitä muista ihmisistä ja heidän hyvinvoinnistaan. Yhdysvalloissa on pisimmät rangaistukset väkivalta- ja seksuaalirikoksista, mutta niitä tehdään silti yhtä paljon tai jopa enemmän kuin monissa muissa länsimaissa tai keskimäärin vapaissa demokratioissa. Tästä huolimatta ankarat rangaistukset voivat vähentää rikollisuutta. Kynnys rikosten tekemiseen madaltuu, kun rangaistukset ovat lieviä ja jos kiinnijäämisen mahdollisuus on sekin pieni, niin se avaa ovet rikolliselle toiminnalle.

Muslimimaissa ja totalitaarisissa maissa tehdään rikoksia siitä huolimatta, että rangaistukset ovat kovia ja myös kuolemanrangaistus on käytössä. Siellä tuomitaan vankiloihin myös syistä, jotka eivät ole länsimaissa tuomittavia rikoksia. Toisinajattelijat, seksuaalivähemmistöjen edustajat, toisten uskontojen levittäjät ja poliittinen oppositio voivat päätyä lukemaan tiilenpäitä, ellei heitä tapeta rangaistuksena erimielisyydestä tai valtaapitävien arvomaailmasta. Niinpä ihmisen maailmankatsomus tai usko voivat olla syynä rikolliseen käyttäytymiseen. Tästä on jo mainittu esimerkkinä muslimien ja nimeltään kristittyjen terrorismi ja niitä tukevat rikollisjärjestöt.⁹⁸ Viitteistä nähdään, että samaan syyllistyvät myös valtiot ja niiden hallinto johdosta alkaen.

Aiemmin on lueteltu rikollisuuteen vaikuttavia taustatekijöitä. Näitä ovat evoluutio ("ihminen on peto, joka on syntynyt tappamaan"), kasvuympäristö, mielenterveyden ongelmat, huume- ja päihderiippuvuus ja valittu elämäntapa (rikollisjärjestöt, jengit, anarkismi, jne.). Suomalaisten henki- ja väkivaltarikoksiin vaikuttaa ehkä eniten alkoholi⁹⁹ ja väkivaltaan taipuvainen peritty/opittu käyttäytymisen malli. Yhdistettynä työttömyyteen, taloudelliseen ahdinkoon, yksinäisyyteen ja syrjäytymiseen johtaa se väkivaltaan ja henkirikoksiin. "Sosiaalisesti syrjäytyneet nimittäin yleensä tappavat humalassa kaltaisiaan."¹⁰⁰ (Hannu Lauerma/ Pauli Vesakas)

Rikostilastojen vertaamisen ongelmat eri maiden välillä

Tämän kirjoituksen alussa todettiin väkivalta- ja henkirikosten lisääntyneen maassamme **nuorten parissa** huolestuttavasti viime vuosina. Pitemmällä aikavälillä henkirikosten määrä on kaikkien väestöryhmien keskuudessa vähentynyt sekä Suomessa että laajemmin länsimaissa. Vertailun tekeminen eri maiden välillä ei ole kuitenkaan ongelmatonta.¹⁰¹ Tilastot eivät ole suoraan

98 Wikipedia. Christian Terrorism.

https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_terrorism

NATIONS HOSPITABLE TO ORGANIZED CRIME AND TERRORISM. The Library of Congress. NATIONS HOSPITABLE TO ORGANIZED CRIME AND TERRORISM. The Library of Congress. LaVerle Berry, Glenn E. Curtis, John N. Gibbs, Rex A. Hudson, Tara Karacan, Nina Kollars, Ramón Miró.

https://www.loc.gov/rr/frd/pdf-files/Nats_Hospitable.pdf

Europe's Crime-Terror Nexus: Links between terrorist and organised crime groups in the European Union. Study For The LIBE Committee. West Sands Advisory LLP Project lead: Dr. Tamara Makarenko.

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2012/462503/IPOL-LIBE_ET\(2012\)462503_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2012/462503/IPOL-LIBE_ET(2012)462503_EN.pdf)

When terrorism and organized crime meet By Mark Shaw and Prem Mahadevan. CSS ETH Zurich. Policy Perspectives, Vol. 6/7, October 2018.

https://globalinitiative.net/wp-content/uploads/2018/10/PP6-7_2018-1.pdf

Film Piracy, Organized crime and Terrorism, Chapter 2, pp. 11-26. Gregory F. Treverton, Carl Matthies, Carla J. Cunningham, Jeremiah Goulka, Greg Ridgeway, Annie Wong. 2009.

https://www.jstor.org/stable/10.7249/mg742mpa.8?seq=1#metadata_info_tab_contents

99 Katsauksia 42/2020. Rikollisuustilanne 2019. Rikollisuuskehitys tilastojen ja tutkimusten valossa. Petri Danielsson (Toim.). Julkaisija on Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti. (pdf) ss. 19, 25-27 ja 55-57.

<https://helda.helsinki.fi/handle/10138/320755>

100 Keskisuomalainen, 18.7.2009 Pauli Vesakas, kirja-arvostelu: "Pahuuden anatomia. Pahuus, hulluus, poikkeavuus - Hannu Lauerma"

<https://www.ksml.fi/paikalliset/2884608>

101 Katsauksia 42/2020. Rikollisuustilanne 2019. Rikollisuuskehitys tilastojen ja tutkimusten valossa. Petri Danielsson (Toim.). Julkaisija on Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti. (pdf) Kansainvälinen vertailu ss. 32-34.

<https://helda.helsinki.fi/handle/10138/320755>

verrannolliset erilaisen lainsäädännön ja kirjaustapojen vuoksi.

Eri maiden poliisi- ja oikeusjärjestelmät poikkeavat toisistaan. Tämä sanotaan Euroopan Unionin rikostilastoja käsittelevässä julkaisussa näin¹⁰²:

"Monet tekijät, kuten rangaistavuustaso, rikosoikeusjärjestelmän toimivuus ja poliisin kirjaamiskäytännöt, voivat vaikuttaa rikoksia koskeviin tietoihin... Kaikki rikokset eivät tule poliisin tietoon...

Tiedot eivät kata kaikkia Euroopassa tehtyjä rikoksia, sillä kaikkia rikoksia ei kirjata ja tiettyjen rikosten määrissä esiintyviin muutoksiin saattavat vaikuttaa myös uudet poliisitoiminnan strategiat tai menettelyjen muutokset.

Rikosten tyyppiä ja määrää ei yleensä voida verrata suoraan eri maiden välillä, koska maiden oikeus- ja rikosoikeusjärjestelmät eroavat toisistaan muun muassa rikosmääritelmien [1], ilmoittamismenettelyjen, rikosten kirjaamisen ja laskemisen sekä ilmoitettujen ja ilmoittamattomien rikosten suhteen osalta – ks. kohta [Tietolähteet ja tietojen saatavuus](#)."

Tutkimusten mukaan monien vakavien rikosten määrä vaikuttaa olevan laskussa EU:n alueella. Henkirikosten määrä on ollut laskussa. Tästä ei voida tehdä kuitenkaan mitään johtopäätöksiä yksittäisen maan rikosten määrästä. Suomessa pahoinpitely- ja väkivaltarikokset ovat tilastojen valossa lisääntyneet vuoteen 2011 asti eikä väkivaltaisuus nuoren keskuudessa osoita vielääkään laantumisen merkkejä: päinvastoin.¹⁰³ Henkirikoksissa nähtiin piikit vuonna 2018 ja 2020.¹⁰⁴ Raiskausten ja seksuaalirikosten määrä on ollut nousussa, mihin suuri syy on maahanmuuttajataustaisten muslimien määrän räjähdysmäinen kasvu.¹⁰⁵

102 Eurostat, Statistics Explained. Rikostilastot.

https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Crime_statistics/fi&oldid=259696

103 Rikollisuus edellisvuoden tasolla, varkaudet vähentyneet selvästi. Helsingin kaupunki Tiedote. Petri Danielsson & Pasi Komulainen. 27.11.2019.

<https://www.helsinki.fi/fi/uutiset/talous-yhteiskunta/rikollisuus-edellisvuoden-tasolla-varkaudet-vahentyneet-selvasti>

Iltalehti 4.1.2021. Poliisi epäilee: 15-vuotias yritti tappaa 17-vuotiaan Helsingissä - alaikäisten väkivalta kasvussa

<https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/309507cf-4a92-4779-a6cd-e6b6103ff5a6>

Henkirikoksista ja niiden yrityksistä epäiltyjen alle 18-vuotiaiden määrä rajussa nousussa – psykiatri Hannu Lauerma arvioi, mitkä ovat syyt väkivaltaisuuteen. Iltasanomat, Anttijuusi Ripaoja, 19.11.2020.

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000007627535.html>

Kolmea 16-vuotiaista epäillään samanikäisen pojan murhasta – tällaisia rangaistuksia nuoret ovat saaneet Suomessa henkirikoksista. Nuorten tekemissä henkirikoksissa oli piikki vuosituuhannen vaihteessa. Iltalehti. Linda Laine 5.11.2020.

<https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/beda3bbc-f8a6-45b5-876f-9209f175924f>

"Mulle ei ole käynyt mitään, mutta monelle muulle on", kommentoi teini-ikäinen menoa Helsingin keskustassa – jo lähes 50 alaikäistä epäiltynä henkirikoksesta tänä vuonna. Yle, Elina Jämsén 19.12.2020.

<https://yle.fi/uutiset/3-11696370>

104 2020 oli henkirikosten synkkä vuosi – henkirikosten määrä kasvoi erityisen rajusti viime keväänä. Katri Kirsi. Yle uutiset 19.1.2021.

<https://yle.fi/uutiset/3-11743093>

105 Tilastokeskus. Ulkomaalaiset suomalaisia useammin epäiltynä rikoksista. (Sisältää vain Suomen kansalaiset, mutta näidenkin joukossa muslimit ovat yliedustettuna rikostilastoissa. Kun tähän lisätään oleskelulupaa ja kansalaisuutta hakevat pakolaiset, niin muslimien osuus kaikista rikoksista on vielä suurempi.

https://www.stat.fi/til/rpk/2018/13/rpk_2018_13_2019-05-16_tie_001_fi.html

Selvitys paljastaa: Irakilaisten osuus peräti 12 prosenttia Suomessa vuonna 2017 tehdyistä raiskauksista. Aamulehti,

"Rikollisuustilanne 2019 julkaisun tarkoituksena on antaa kokonaiskuva suomalaisen rikollisuuden tasosta, rakenteesta ja kehityslinjoista... Tarkastelun kohteena on laajasti erilaisia rikostyyppisiä, mukaan lukien keskeiset omaisuus- ja väkivaltarikokset, mutta myös ajankohtaisia rikostyyppisiä, kuten kyberrikollisuus... Erityisteemoina ovat ulkomaalaisten ja maahanmuuttajien rikollisuus ja rikosten uhriksi joutuminen, vanhusväestön uhrikokemukset ja perheväkivalta." Tämä julkaisu Katsauksia 42/2020 on hyödyllinen luotettavan kuvan saamiseksi Suomen rikollisuuden tasosta ja tilasta vuosi sitten.¹⁰⁶

Vain osa rikoksista tulee ilmi, kun rikolliset jäävät kiinni. Kaikkia rikoksia ei ilmoiteta poliisille: ne eivät tule poliisin tietoon, elleivät silminnäkijät tai asianomistajat ilmoita tekoa poliisille. Perheväkivalta on hyvin yleistä, mutta sitä on vaikea tutkia, koska asia on tabu ja sitä hävetään. Julkisuuteen päätyvät tapaukset eivät kerro välttämättä sitä, minkä kansanryhmän keskellä tapa on yleisintä tai harvinaista. Muslimit esiintyvät tässä tuskin edukseen. Heillä on tapana rangaista tyttöjä, jos he seurustelevat vääräuskoisten kanssa. Tyttöjä pakotetaan avioliittoon vanhempien miesten kanssa ja heidät lähetetään ympärileikattavaksi kotimaahansa.¹⁰⁷ Tyttöjen ympärileikkaus on Suomen lakien ja asetusten mukaan rikos, vaikka se tehtäisiin ulkomailla Suomen kansalaiselle. Tämä ei estä muslimeja noudattamasta oman uskontonsa ja kulttuurinsa tapaa. Nämä rikokset eivät näy välttämättä rikostilastoissa, mutta lisäävät jonkin verran muslimien tekemiä rikoksia suhteessa muiden kansaryhmien tekemiin rikoksiin.

"Rikollisuuden kokonaiskuvaa muodostettaessa on ensiarvoinen tärkeää hyödyntää laajasti erilaisia tietolähteitä. Rikollisuustilanne-julkaisussa hyödynnetään tietolähteenä sekä

Mika Koskinen 14.12.2018.

<https://www.aamulehti.fi/uutiset/art-2000007320902.html>

Nousua jopa 521 % – ulkomaalaisten tekemät seksirikokset kovassa kasvussa. UUSIMAA. Riikka Jokinen. 25.10.2016.

<https://www.uusimaa.fi/paikalliset/1609038>

<https://www.helsinginuutiset.fi/paikalliset/1558143>

106 Katsauksia 42/2020. Rikollisuustilanne 2019. Rikollisuuskehitys tilastojen ja tutkimusten valossa. Petri Danielsson (Toim.). Julkaisija on Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti. Usean tekijän ja kirjoittajan yhteistyön tulos. (pdf)

<https://helda.helsinki.fi/handle/10138/320755>

107 Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. Maahanmuutto ja hyvinvointi. Tyttöjen ja naisten sukuelinten silpominen eli ympärileikkaus. (Lähteet 2018-2019).

<https://thl.fi/fi/web/maahanmuutto-ja-kulttuurinen-moninaisuus/maahanmuutto-ja-hyvinvointi/maahanmuuttajien-seksuaali-ja-lisaantymisterveys/tyttojen-ja-naisten-sukuelinten-silpomisen-estaminen/tyttojen-ja-naisten-sukuelinten-silpominen-eli-ymparileikkaus>

Ihmisoikeusliitto toukokuu 2010. Selvitys maahanmuuttajataustaisten lasten ja nuorten lähettämisestä vanhempien kotimaahan tai toiseen maahan väliaikaisesti kasvatettavaksi tai asumaan. Sivut 13-18.

<https://ihmisoikeusliitto.fi/wp-content/uploads/2019/08/Selvitys-maahanmuuttajataustaisten-lasten-ja-nuorten-l%C3%A4hett%C3%A4misest%C3%A4-vanhempien-kotimaahan-tai-toiseen-maahan-v%C3%A4liaikaisesti-kasvatettavaksi-t.pdf>

Kysely paljasti: Suomessa ainakin 80 teini-ikäistä tyttöä, joiden sukupuolielimet on silvottu – aktivisti vaatii toimenpiteitä. Iltasanomat. Faye Lawson, 10.6.2020.

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000006535945.html>

Tyttöjä uhkaa matka entiseen kotimaahan silvottavaksi koulujen loma-aikana: ”Tyttöjen ja naisten sukupuolielinten silpominen on ongelma Suomessa”. Yle. Ami Assulin, 31.5.2018.

<https://yle.fi/uutiset/3-10230068>

"Vanhemmille pitää kertoa, että silpominen on Suomessa vakava rikos". Sarita Blomqvist. Yle. 14.10.2018.

<https://yle.fi/uutiset/3-10451210>

viranomaislähteitä että kyselytutkimuksia. Viranomaislähteet ovat pääosin luonteeltaan rekisteritietoja, jotka syntyvät osana viranomaisten toimintaa ja käytänteitä. Pääasiallisena lähteenä on Tilastokeskuksen rikos- ja pakkokeinotilasto, joka kattaa poliisin, Tullin ja Rajavartiolaitoksen kirjaamat rikosepäilyt. Tietoja, jotka on kirjattu viranomaisten rekistereihin, kutsutaan *ilmirikollisuudeksi*. Viranomaislähteiden ongelmana on kuitenkin se, että kaikki rikollisuus ei syystä tai toisesta tule viranomaisten tietoon. Rikollisuutta, joka jää viranomaisten rekistereiden ulkopuolelle, kutsutaan puolestaan *piilorikollisuudeksi*. Toisaalta viranomaislähteiden ongelmana on myös se, että lainsäädännöllisillä muutoksilla ja viranomaiskontrollin suuntautumisella voi olla vaikutuksia viranomaisten kirjaamien rikosten määrään, vaikka rikosten tosiasiallisessa määrässä ei olisi tapahtunut olennaisia muutoksia." (Katsauksia 42/2020. Rikollisuustilanne 2019.)

Arvioitaessa eri kansanryhmien osuutta tehdyistä rikoksista, ongelman piilorikollisuuden lisäksi tuottaa kansanryhmään kuuluvien rajaaminen ja määritelmä. Ketkä ovat esimerkiksi kristittyjä, ketkä muslimeja, ketkä uskovia teistejä, uskonnottomia, agnostikkoja ja ateisteja? Eri tilastoissa ja eri lähteissä sama henkilö voidaan lukea moneen eri ryhmään. Kristitty voi olla käytännössä uskossa Jeesukseen oleva Jumalan lapsi, agnostinen tapakristitty (nimikristitty), korkeampaan voimaan uskova teisti tai uskonnoton enkeliuskova, deisti, minkä tahansa uskonnon kannattaja, kunhan vain on kristillisen uskontokunnan tai kirkon jäsen, agnostikko tai ateisti.¹⁰⁸

Kirkon tutkija tai ateistinen uskontokriitikko voivat vääristellä tilastoja tai kyselyjen tuloksia tarkoituksena antaa edullinen kuva omaa tarkoituspäätä ajatellen. Kristitty liioittelee "uskovien vankien" määrää saadakseen tukea vankiloissa tehtävälle hengelliselle työlle, jota kristilliset yhteisöt tekevät. Antiteisti ja ateisti liioittelevat uskovien vankien määrää sen vuoksi, että tahtovat saattaa kristinuskon huonoon valoon yleisön silmissä. He johdattavat muita harhaan antamalla kuvan, jonka mukaan uskovaiset kristityt syyllistyisivät rikoksiin muita kansanryhmiä ja etenkin uskonnottomia ja ateisteja enemmän. Tällainen kuva on mahdollista antaa vääristelemällä sitä, kuka on tosi uskova ja kuka ei ole, ja vihjailemalla, että uskovalle kristityille on tyypillistä tehdä rikoksia.

Tässä kelpaavat avuksi menneiden aikojen katolisen kirkon ja uskonpuhdistajien harjoittama vaino eriuskoisia kohtaan aina tappamista myöten ja pahimmat esimerkit nimeltään kristittyjen tekemistä yksittäisistä rikoksista ikään kuin se olisi tyypillistä nimenomaan uskovalle kristityille. On käytetty jopa muslimiterroristien iskuja tukena ajatukselle, jonka mukaan kristityt uskovaiset ovat pahoja, kun on kutsuttu näitä muslimeja tosi kristittyjen "uskonveljiksi". Harhaan johtamisella ja mielen hallintatekniikoiden käytöllä ei ole mitään rajoja. Kaikki käy, kun päämääränä on uskontojen hävittäminen kokonaan pois maapallolta. Sanan- ja uskonnonvapautta nämä antiteistit pitävät pilkkanaan ja osoittavat suvaitsemattomuudellaan sekä vihapuheillaan olevansa pahimman luokan uskontorasisteja. Sellaisia karta.

Kristittyjen osuus rikoksista ja rikollisista

Edellä jo sanottiin, että kristitystä käyvät monet eri ihmiset antiteisteistä Jeesuksen seuraajiin ja uudestisyntyneisiin Jumalan lapsiin, kun kriteerinä on kirkon tai kristillisen uskontokunnan jäsenyys. Toinen kriteeri virheellisten johtopäätösten takana voisi olla ihmisen oma tunnustus. Mahatma Gandhi sanoi olevansa kristitty, vaikka hän oli hindu. Keskustelupalstoilla on tavanomaista False flag taktiikka¹⁰⁹, niin että ateisti esiintyy kristittyinä tai päinvastoin.

Jos ihmisen omat sanat riittäisivät yksin määrittelemään sen, mikä hänen vakaumuksensa on, niin se

¹⁰⁸Jumalan valtakunta blogi. Teisti, agnostikko ja ateisti: uskoteoreettinen ateismin määritelmä.

<https://jumalanvaltakuntablog.wordpress.com/2021/01/20/teisti-agnostikko-ja-ateisti/>

¹⁰⁹ Wikipedia. False Flag.

https://en.wikipedia.org/wiki/False_flag

johtaisi helposti harhaan. Niin on käynyt arvioitaessa "uskovien kristittyjen" osuutta rikosten tekijöiden ja vankien joukossa. Erityisen harhaanjohtavaa on sekin, että tätä asiaa arvioitaessa ei ole erotettu toisistaan sitä, mikä oli kyselyyn vastaajan uskonnollinen vakaumus rikosten tekemisen hetkellä ja mikä se oli kyselyn hetkellä. Vain sillä on merkitystä tutkittaessa sitä, mikä on kristittyjen ja ateistien osuus tehdyistä rikoksista.

Ihmisen vakaumus voi muuttua ja vangit ovat tässä erityisen herkässä asemassa. Moni vanki on tullut uskoon vankilassa ollessaan ja vaikuttaa siten tilastoista tehtyihin johtopäätöksiin. He ovat voineet olla ateisteja ja uskonottomia tehdessään rikoksen, mutta vankilassa ollessaan heidät luetaan uskoviksi kristityiksi. Siihen riittää tilastoissa pelkästään se, että vangit harjoittavat uskontoa enemmän kuin muut suomalaiset. Se ei takaa vielä sitä, että joku olisi "uskossa Jeesukseen" tai edes nimeltään kristitty. Vankien kuuluminen uskontokuntaan ei kerro sitä, oliko hän "uskovainen kristitty" tehdessään rikoksen vai ei.

Jotkut vangit osallistuvat hengelliseen toimintaan ajan kuluksi tai vaikka kiinnostus uskontoa ja kristinuskoa kohtaan olisi aitoa, eivät he silti ole välttämättä uskovaisia kristittyjä. Kun kyselyissä ja vastausten tulkinnassa on lisäksi määritelty epäselvästi se, mitä tarkoitetaan "uskovalla", niin lopputulos voi olla mitä tahansa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon tekemässä selvityksessä koskien uskonnon harjoittamista vankiloissa on syyllistytty tällaiseen epämääräisyyteen ja sen vuoksi joku voi tulkita tulokset jopa 30 % toisin kuin joku toinen.¹¹⁰

Raportissa sanotaan:

"Kokonaisuutena vastaajat jäsenyivät siis kolmeen ryhmään: 1. Jumalaan eri tavoin uskovat, n. 40–70 %, 2. Jollain tavoin uskovat, mutta uskonsa tarkemmin määrittelemättä jättävät, n. 10–30 %, sekä ateistisesti ajattelevat, n 10 %. Lisäksi uskomista ja elämäntavomusta koskevien kysymysten kohdalla on 10–20 % niitä, jotka jättävät vastaamatta tai vastaavat epäselvästi." (s. 31)

Näin suureen haitariin päädytään huonosti aseteltujen kysymysten, epämääräisten ilmaisujen ja määritelmien puuttumisen vuoksi. Ei ole riittävän selvästi määritelty sitä, millainen ihminen on "uskova" ja millainen ei ole. Jumalan olemassaoloon jollakin tavalla uskova tai sitä epäilevä ei ole vielä "uskossa Jeesukseen" eikä sellaista tulisi pitää myöskään "uskovana kristittyinä". Jos vanki osallistuu kerran tai korkeintaan muutaman kerran vuodessa uskonnolliseen toimintaan, niin onko hän silloin uskovainen kristitty? Voi olla, mutta kaikki uskontoa harjoittavat ja uskonnolliset ihmiset eivät ole silti "uskossa Jeesukseen".

Kyselyyn perustuvasta raportista nähdään kuitenkin hyvin merkittävä seikka sen suhteen, miten suuri osuus vangeista on ollut ateisteja tai uskonottomia ihmisiä tehdessään rikoksia ja on vielä vankilassa ollessaan. Sellaisena voitaneen pitää hyvillä perusteilla suurta osaa niistä, jotka eivät osallistu uskonnolliseen toimintaan koskaan tai osallistuvat vain pari kertaa vuodessa. Näitä on miesten joukossa ollut ennen vankilaan joutumista 72,7 % (29,4+43,3) ja naisista 52,1 % (28,6+23,5). (ibid. ss.33, 123) Yhteensä keskimäärin 67,5 %. Vankilassa heitä on ollut miehistä enää 60 % (33+27) ja naisista 39 % (11+28). Yhteensä keskimäärin noin 55 %.

Jos joku rikollinen olisi uskossa Jeesukseen tai uskovainen kristitty, niin hän osallistuisi todennäköisesti useammin uskovien hengellisiin tilaisuuksiin kuin rikoksista tuomittujen vankien enemmistö on tehnyt, sekä ennen vankilaan joutumista, että myös sen jälkeen. Tämä kertoo karua kieltä siitä – minkä rehelliset suomalaiset ovat jo valmiiksi tienneet – että suurin osa rikoksia

¹¹⁰ Uskonnon harjoittaminen vankiloissa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon julkaisuja. Selvitys uskonnonharjoittamiseen vankiloissa liittyvistä kysymyksistä. Työryhmän raportti 30.4.2015. s. 31.
<https://www.kirkotvankiloissa.fi/wp-content/uploads/2019/11/Uskonnonharjoittaminen-vankiloissa.pdf>

tekeivistä suomalaisista eivät ole "uskossa Jeesukseen" eivätkä "uskovia kristittyjä". Suurin osa on uskonottomia ja ateisteja: heitä on todennäköisesti yli 70 % kaikista vastanneista vangeista selvityksen kysymyksistä ja taulukoista tehtyjen oikeiden johtopäätösten mukaan.

Raportin laatijat ovat tehneet virheen, kun ovat lukeneet ateisteiksi tai ateistisesti ajatteleviksi vain ne, jotka ovat ilmoittaneet sen suoraan kyselykaavakkeessa. Oikea tapa tulkita on huomioida uskonnon harjoittamisen määrä ja laatu. Kristinuskon ollessa kyseessä on sosiaalisilla kontakteilla aivan erityinen merkitys, sillä vankilan ulkopuolellakin kristittyjen uskovien on tapana kokoontua yhteen ja vähintään puhua toisten kristittyjen kanssa Jeesuksesta. Monet todistavat uskostaan tämän lisäksi niille, jotka eivät Jeesusta vielä tunne. Tällaisia ihmisiä on vankien joukossa vain vähän eikä koko kansassakaan noin 6-7 prosenttia enempää.¹¹¹

Taulukosta sivulla 126 nähdään vankien vastaukset kysymykseen "Katsotko olevasi ateisti, agnostikko, humanisti, materialisti, uskova?" Miehistä 20 % sanoi olevansa ateisti ja naisista vastaava luku on 12 %. Yhteensä ateisteja vastanneista sanoi olevansa noin 18 %. Agnostikoksi tunnustautui miehistä 47 % ja naisista 37 %, kaikista vastanneista yli 44 %. Kyselyssä ei tarkennettu sitä, tarkoitetaanko agnostikolla agnostista ateistia vai teistiä, mutta arkikielessä ja vankien kielessä sillä tarkoitetaan yleensä ei-uskovaa ihmistä, joka ei ole varma näkemyksestään. Sellainen on siis uskonnoton ja pikemmin ateistinen kuin teisti.

Humanistiksi tunnustautui 26 % vastaajista. Materialisteja sanoi olevansa 22 % vastaajista. Jumalaan jollakin tavalla uskovia kertoi olevansa noin 54 % vastanneista. Niin kuin ehkä huomasi, eivät nämä vaihtoehdot kumoa toisiaan, vaan vanki voi olla yhtä aikaa vaikka näitä kaikkia, tai ainakin on useampaa kuin vain yhtä vaihtoehtoa. Tämä tekee tulkinnasta vaikean ja tuloksesta epäselvän, koska neljä ensimmäistä vaihtoehtoa kumoavat pitkälti viimeisen eli "uskovan" vaihtoehdon. Silti moni niihin "Kyllä" vastanneista on voinut sanoa olevansa myös "uskova". Näin tulos vääristyy eikä anna oikeaa kuvaa vankien uskovaisuudesta tai uskon määrästä ja laadusta.

Lisäksi 14 % ei osannut sanoa ovatko he ateisteja vai eivät. 17 % ei osannut sanoa ovatko he agnostikkoja vai eivät. 27 % ei osannut sanoa ovatko he humanisteja vai eivät. 22 % ei osannut sanoa ovatko he materialisteja vai eivät. Nämä lisäävät ei-uskovien määrää, sillä kaikki näistä eivät tietenkään voineet olla uskovaisia kristittyjä. Virhemarginaalia kasvattaa puolestaan se, että eri kohtiin jätti vastaamatta 29–50 % kyselyyn osallistuneista.

Tulokset ovat silti suuntaa antavat, mutta eivät tietenkään virheettömät. Suurin virhe tulee harhaan johtavasta tavasta tulkita tuloksia ja liioitella "uskovien" määrää ikään kuin 40–70 % vastaajista pitäisi totena Raamatun kirjoitukset ja uskoisi niiden kautta Jumalaan ja Jeesukseen tai olisi "uskossa Jeesukseen". Tämä ei pidä paikkaansa vankien itsensä ilmoittaman mukaan ja sen kaikki vankeja tuntevat tietävät. "Uskova" tarkoittaa tässä jollakin tapaa "Jumalan olemassaoloon uskovaa" sen sijaan, että tarkoittaisi Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen uskovaa kristittyä. Myös korkeampaan voimaan ja enkeleihin uskovat on luettu "uskovien" joukkoon. Johtopäätökset "uskovien kristittyjen" suuresta määrästä vankien joukossa ovat siten virheelliset.

Huomaa aivan erityisesti se, että "uskova" tarkoittaa tässä kyselyssä jollakin tavalla Jumalaan tai korkeampaan voimaan uskovaa ja vastaukset ovat vangin oma mielipide itsestään. Joku toinen voi pitää tällaista "uskovaa" jopa "ei-uskovana", kun ymmärtää eri tavalla sen, mitä sanat "uskova" ja "uskoa Jumalaan" tarkoittavat. Se ei tarkoita läheskään kaikkien kohdalla uskossa Jeesukseen olevia

¹¹¹ Tutkimus kristillisyydestä 2018 Sakari Nurmela, Kantar TNS Oy. ss. 3 ja 6. "Nykyiseen vakaumukseen vaikuttanut oma ajattelu ja järki" sekä "on keskustellut Jeesuksesta toisen kristityn kanssa" (7 %) ja "on kertonut Jeesuksesta henkilölle, joka ei ole ilmaissut olevansa uudestisyntynyt kristitty." (3 %)

<http://docplayer.fi/123274088-Tutkimus-kristillisyydesta-2018-sakari-nurmela-kantar-tns-oy.html>

ja niitä, jotka uskovat Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen. Jeesukseen uskovia on siis paljon vähemmän kuin luvut osoittavat ja vain Jeesukseen uskovat ovat edes mahdollisesti tosi kristittyjä uskovia. Muut eivät ole.

Vangit tietävät itsekin heidät tuntevien ohella, ketkä ovat "uskossa Jeesukseen" ja ketkä eivät. Tätä ei tarvitse uskovan vangin edes itse kertoa, sillä "todellinen usko näkyy ihmisistä ilman tietoa heidän uskomisestaan, jonkinlaisena rauhana, hyvytenä ja toiveikkuutena." (ibid. s.32)

Tämä kysely ei kerro sitä, olivatko vangit Jeesukseen uskovia **tehdessään rikoksia** vai eivät. Vankien uskonnollisuus on tutkitusti lisääntynyt vankilassa: he olivat vähemmän uskonnollisia tehdessään rikoksia. (ibid. ss.25-48, 123-133) Miehistä 69 % ja naisista 63 % ilmoitti muutoksen uskonnollisuudessaan vankeuden aikana ja näistä useimmat ovat siis lisänneet uskonnon harjoittamista. (ibid. s. 127) Osa vangeista on luonnollisesti voinut tulla myös Jeesukseen uskovaksi, mutta sitä ei kysytty. Suurin osa muutoksesta on ollut kyselyn mukaan jotakin muuta kuin voimakas herätys tai henkilökohtainen uskoontulo.

"Uskonnollisuudessa koetulla muutoksella ei ole jotain määriteltyä suuntaa, esimerkiksi uskoon tulemistä. Osalle kyse voi olla uskonnollisesta ratkaisusta, mutta laajemmin näyttää olevan kyse elämän ongelmien kytkeytymisestä tai kanavoitumisesta uskonnollisuuden kokemiseen ja uskonnollisen kokemisen kautta käsittelemiseen. Kuten edellä uskon ja lähisuhteiden yhteyttä käsiteltäessä, näkyy myös tässä uskonnollisuuden ja uskon yhteys elämän kokonaisuuteen, ihmisen eksistenssiin ja eksistentiaalisiin kysymyksiin. Uskon ja uskonnonharjoittamisen merkityksissä ei tässä valossa ole kyse ensisijaisesti uskonnollisen sisällön kysymyksistä ja ne eivät rajaudu uskontoon. Pikemminkin usko ja uskonnollisuus ilmenevät elämän keskeisten kysymysten kautta." (ibid. s. 32)

Jos haluttaisiin tutkia sitä, kuinka suuri määrä rikosten tekijöistä on Jeesukseen uskovia kristittyjä ja muita teistejä, niin sitä pitäisi kysyä rikoksista kiinni jääneiltä. Se, mihin uskontokuntaan vangit kuuluvat, ei kerro tätä asiaa. Sekään ei paljasta totuutta, että udellaan vankien uskonnon harjoittamista ja sitä, mitä se pitää sisällään. Vankilalähetin tai -papin tapaaminen, satunnainen osallistuminen jumalanpalvelukseen tai vapaiden suuntien seurakuntien hengelliseen tilaisuuteen, harvakeen tapahtuva Raamatun luku ja rukoulu eivät kerro sitä, olivatko vangit uskossa Jeesukseen rikosten tekemisen hetkellä vai eivät. On harhaan johtavaa sanoa vankeja "uskoviksi kristityiksi" vetoamalla tällaisiin kyselyihin ja niistä tehtyihin tulkinnallisiin raporteihin.

Tässä "tutkimuksessa" on kysytty erikseen vangin uskonnollista taustaa ja kuulumista uskontokuntaan. (ibid. s. 121) Uskonnollinen tausta on eri asia kuin uskontokuntaan kuuluminen. Se kertoo vanhempien tai lapsuuden kodin uskonnon, ei vangin omaa uskontoa. Miehistä 78 % ja naisista 90 % ilmoittaa uskonnolliseksi taustakseen kristinuskon. Kristinuskon jäseniä on miehistä noin 79 % ja naisista noin 84 %. Epävarmoja on 3 %. Tämä tarkoittaa sitä, että kristilliseen uskontokuntaan kuului vain 65,6 % vastanneista, mikä on vähemmän kuin muun väestön keskuudessa samaan aikaan vuosina 2014–2015 (76 %).¹¹²

Merkittävää tässä on se, että kyselyn perusteella on tehty virheellisiä johtopäätöksiä vankien kuulumisesta uskontokuntaan. On pidetty uskontokuntaan kuuluvana sellaista vankia, joka on ilmoittanut "uskonnolliseksi taustakseen" jonkin uskonnon. Silti on heti perään kysytty sitä, onko vanki sen uskontokunnan jäsen, jonka ilmoitti taustakseen. Uskonnollinen tausta voi olla eri kuin vangin uskontokunta tai uskonnollinen vakaumus kyselyn hetkellä. Uskontokuntaan kuuluvien

¹¹²Alma-tutkimus: Jumalaan uskovia ei ollut missään päin Suomea yli 50 prosenttia. Iltalehti. Miila Kankaanranta 23.12.2016.

<https://www.iltalehti.fi/uutiset/a/201612232200045033>

määrä ei siis ole sama kuin "uskonnollisen taustan" kertoneiden määrä. Vangin uskonnollinen tausta voi olla vaikkapa luterilaisuus, mutta vanki on silti uskonnoton tai ateisti tai jonkin muun uskonnon kannattaja. Kirkon jäsenistä suuri osa on vankien keskuudessa muita kuin "uskovia kristittyjä". He uskovat esimerkiksi korkeampaan voimaan tai ovat ateisteja tai agnostikkoja. Heidät luetaan silti "tilastoissa" kirkkoon kuulumisen ja "uskonnollisen taustan" vuoksi usein "kristityiksi".

Kirkon jäsenyys ei kerro "uskovien kristittyjen" määrää vankien joukossa eikä sitä, mikä oli rikoksen tekijän uskonnollinen vakaumus rikoksen tekemisen hetkellä. Vain sillä on merkitystä verrattaessa eri kansaryhmien tekemien rikosten määrää toisiinsa. Sitä asiaa eivät ketkään ole tieteellisesti tutkineet, mutta vankilatyötä tekevät kristityt ja vangit itse tietävät enemmistön olleen vakaumukseltaan uskonottomia, agnostikkoja tai ateisteja rikosten tekemisen hetkellä. Pieni osa vangeista tulee uskoon vankilassa, mutta suurin osa pysyy entisellään ja uskonnon harjoittaminen vähenee vapautumisen jälkeen samalle tasolle kuin oli rikosten tekemisen hetkellä: lähes olemattomiin.

Tilastokeskuksen julkaisuista ei löydy tietoa vankien jakautumisesta uskontokuntiin. "Tilastokeskus on lopettanut vankilatilaston laadinnan ja julkaisemisen (22.11.2010). Viimeinen tilastovuosi on 2008", mutta tilastoissa ei aiemminkaan paljastettu vankien kuulumista uskontokuntiin tai uskonnollista vakaumusta kyselyiden perusteella.¹¹³ Niissä seurattiin vain vankien määrän kehitystä vuositasolla ja ilmoitettiin keskimääräinen vankien määrä per päivä.

Vankien kuuluminen uskontokuntiin ja heidän uskonnollisen vakaumuksensa arviointi perustuvat kyselyihin ja vankilatyötä tekevien kokemuksiin. "Rikosseuraamusasiakkaiden kuulumista uskontokuntiin ei merkitä asiakastietojärjestelmiin."¹¹⁴ Tämä johtaa aina tulkinnallisuuteen ja mahdollisesti myös virheisiin raporteissa tai julkaisuissa niin kuin on edellä havaittu ja kerrottu. Virhemarginaalia "tilastoissa" kasvattaa myös se, että kyselyyn vastaaminen edellytti suomen, ruotsin, englannin tai venäjän kielen osaamista. Niinpä monet Lähi-idästä ja Afrikasta tulleet muslimit jäivät kyselyn ulkopuolelle.

Muslimien suhteellinen osuus vangeista on todellisuudessa suurempi kuin mitä tämä kysely osoittaa. On parempi puhua "kyselystä" kuin "tutkimuksesta", sillä tämä kysely ja siitä tehty selvitys ei vastaa "tieteellisen tutkimuksen" kriteerejä eikä anna luotettavaa tutkimustulosta sen termien (kysymysten ja vastausvaihtoehdot) epämääräisyyden ja otannan valikoitumisen vuoksi (muslimit ovat aliedustettuina kyselyssä). Kirkon kyselyn ja raportin tekijät eivät ole tiedemiehiä. Heidän oma uskonnollinen vakaumuksensa on vaikuttanut kysymysten sisältöön (tarkoitushakuisuus) ja vastausten tulkintaan (on liioiteltu luterilaisen uskonnon tai yleensä kristinuskon merkitystä vankien elämässä).

Vangit ovat kertoneet itse rehellisesti omasta ja muiden vankien suhtautumisesta Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen heidät tunteville henkilöille, niin että nämä asiat ovat hyvin tiedossa. Uskonnon merkitys ja harjoittaminen lisääntyy vankeuden aikana monien vankien elämässä, mutta palaa entiselle tasolle eli katoaa lähes kokonaan vapautumisen jälkeen, ellei muutos ole pysyvä esimerkiksi uskoon tulemisen ansiosta.

¹¹³Tilastokeskus. Vangit.

<https://www.stat.fi/til/van/index.html>

¹¹⁴ Raportti yhdenvertaisuuden toteutumisesta Rikosseuraamuslaitoksessa vuonna 2015, ss. 9-11, 30. Ulla Knuuti ja Marja Avonius 25.3.2016.

https://www.rikosseuraamus.fi/material/attachments/rise/julkaisut-monisteetjaraportit/26fsaeQVt/2016-03_Raportti_yhdenvertaisuuden_toteutumisesta_Rikosseuraamuslaitoksessa_vuonna_2015.pdf

Henkilökohtainen usko Jeesukseen ja Jumalaan hänen kauttaan Raamatun kirjoitusten kertomalla tavalla vähentää rikollisuutta ja päihteiden sekä huumeiden käyttöä. Rikoksen uusiva vanki on todennäköisemmin ei-uskova kuin uskova kristitty. Tästä syystä – ja parempien vaihtoehtojen vähyyden tai puutteen vuoksi – kristillinen vankilatyö on tärkeä ja tervetullut osa vankien kuntouttamisessa, vaikka uskon kohde (Jumalaa ja Kristusta) olisi satuolento ja usko perustuisi epätosiin kertomuksiin Raamatussa. Uskon plasebo-vaikutus on parempi vaihtoehto kuin rikollisuus, huumeet ja päihteiden väärinkäyttö.

Selvityksestä käy ilmi, että kristillisiin uskontokuntiin kuuluvia ihmisiä on vankiloissa vähemmän kuin niiden ulkopuolella. Muun väestön keskuudessa heitä oli kyselyn aikaan yli 76 % ja vankiloissa noin 66 %. Vaikka uskonnolla on suurempi merkitys monelle vangille akuutin kriisin ja avun tarpeen vuoksi kuin muulle väestölle keskimäärin, niin nämä luvut puhuvat karua kieltä väestön maallistumisesta. Uskonottomuus ja ateismi valtaavat alaa kristinuskon suosion kustannuksella. Islam kasvattaa suosiotaan lisääntyvän maahanmuuton ja suuren syntyvyyden vuoksi, joten näkevätkö lapsemme tulevaisuudessa sekularismin ja ekspansiivisen jihadistien hallitseman islamin välisen taistelun? ¹¹⁵

Muslimit ja sotaisa islam muodostavat paljon suuremman uhkan suomalaisille kuin nimeltään kristityt. Kaikkein pienimmän uhkan terveydelle, hengelle ja hyvinvoinnille muodostavat Jeesukseen uskovat kristityt. Mitä pelättävää heissä on, ellei joku sitten pelkää evankeliumia?

Ihmisten yleinen tietoisuus siitä kuka on "uskossa Jeesukseen" ja kuka ei ole

Ihmiset ovat länsimaissa yleisesti tietoisia siitä, mikä on ero nimeltään kristityn ja tosiuskovaisen välillä. Tosiuskovainen tunnustaa avoimesti uskonsa Jeesukseen arkielämässä ja todistaa muille Jeesuksesta. Hän myös elää oman uskontonsa käskyjen mukaan: ei juopottele, käytä huumeita, kiroile, varasta, harrasta väkivaltaa tai tee rikoksia. Jos joku ei noudata sääntöjä ja lain käskyjä, niin hänet voidaan erottaa seurakunnasta ja häntä kohdellaan samoin kuin ei-uskovia. (1Kor 5:9-13; Matt 18:15-17) Uskovaiset eivät pidä sellaisia uskossa Jeesukseen olevina, vaikka muut pitäisivät tai henkilö itse sanoisi olevansa uskossa ja uskovainen.

Monet ateistit tarttuvat innolla kiinni jokaiseen tapaukseen, jossa nimeltään kristitty on syyllistynyt rikokseen tai sopimattomaan käytökseen. He pyrkivät osoittamaan harvojen poikkeusten kautta toteen deluusionsa, jonka mukaan uskovaiset kristityt eivät ole keskimäärin tai lainkaan sen parempia käytökseltään kuin muut ihmiset, vaikka tietävät sen olevan valhetta, kun vertaavat omia tapojaan ja tosiuskovien elämää toisiinsa. He elävät siis itsepetoksessa ja denialismissa, mutta ei tämä tietenkään ihan jokaiseen ateistiin tai uskonottomaan sovellu.

Äänekkäimpiä kristinuskon ja kristittyjen vastustajia ovat usein juuri ne ateistit, jotka elävät itse

¹¹⁵ Wikipedia. Uskonto Suomessa.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Uskonto_Suomessa

Wikipedia. Suomen väkiluku. Uskonnot.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Suomen_v%C3%A4est%C3%B6#Uskonnot

Tilastokeskus, 1.10.2018. Joka neljäs ei kuulu mihinkään uskontokuntaan.

https://www.stat.fi/til/vaerak/2017/01/vaerak_2017_01_2018-10-01_tie_001_fi.html

Yli viidennes suomalaisista turvaa korkeampaan voimaan, mutta se ei ole Jumala – "Kirkon luoma uskonnollinen kuva ei vain enää istu omaan, henkilökohtaiseen kuvaan" Aamulehti. Milla Nurmi 5.7.2018.

<https://www.aamulehti.fi/uutiset/art-2000007307065.html>

moraalisesti huonommin kuin uskossa Jeesukseen olevat kristityt. Heitä ärsyttää se, että nämä saarnaavat moraalialia ja kehottavat muita "parannukseen" kanssaan: muuttamaan mielensä ja kääntymään pois pahuudesta, missä apuna on usko Jumalaan ja Jeesukseen Raamatun opettamalla tavalla. Kirkon jäsenyys ei ateistia ja uskonnotonta tässä asiassa auta, sillä he eivät ole Jeesukseen uskovia kristittyjä. Erityisen ärsyttävänä pidetään uskovien kristittyjen suhtautumista homoseksuaalisuuteen ja muihin seksuaalivähemmistöihin.

"Uskossa Jeesukseen" olevat eivät vietä aikaansa siellä, missä syntiset ja jumalattomat ovat, elleivät evankelioi heitä. Kristityt uskovaiset eivät istu baareissa juopottelemassa tai tietokoneen äärellä kirjoittamassa kristittyjä pilkkaavia ja solvaavia viestejä keskustelupalstoille. "Jumalan lapset" eivät ole rikollisjärjestöjen jäseniä (liivijengiläisiä) tai huume- ja päihderiippuvaisia. Huumebisnes- ja rikollisuus ovat ateistien ja muiden uskonottomien hallussa. Vankiloissa on Suomessa pahimmillaan reilusti yli sata rikollisjärjestöjen jäsentä.¹¹⁶ Nämä lisäävät ateistien ja uskonottomien prosentuaalista osuutta rikollisten joukossa entisestään. (noin 3,5 % vangeista)¹¹⁷

Ne, jotka eivät ole uskossa Jeesukseen voivat tehdä mitä tahansa sellaista, mikä on kiellettyä uskoville kristityille eivätkä oman uskontonsa sääntöjä noudattavat kristityt sellaista tee. Uskonnollisuus lisääntyy vankien elämässä, mutta kun he eivät koe uskoontuloa, niin se vähentyy vapaudessa. Uskonnon harjoittaminen on useimpien kirkon jäsenen elämässä rajoittunut "pakollisiin" ristiäisiin (vauvojen kaste), konfirmaatioon (rippi), häihin ja hautajaisiin. Uskossa Jeesukseen olevat käyvät sen sijaan säännöllisesti hengellisissä tilaisuuksissa kirkon ulkopuolella (vapaat suunnat) tai kirkon sisällä herätysliikkeissä. Valtakirkon sisällä vain ani harvat ovat "tosi uskovia" ja "uskossa Jeesukseen". Suomalaista vain pieni osa pitää totena Raamatun kirjoitukset, uskoo Jumalaan ja Jeesukseen. Rikoksen tekijät eivät tee tässä poikkeusta – pikemmin päinvastoin.

Nämä asiat ovat yleisesti jokaisen tiedossa Suomessa ja myös länsimaissa. Uskoviille nauretaan ja heistä tehdään pilaa, koska heitä pidetään tähtäineinä ja hulluina, jopa melisairaina. Uskovia pidetään typerinä, hölmöinä ja keskimäärin vähemmän älykkäinä kuin ei-uskovia. Tätä perustellaan jopa "tutkimuksilla", vaikka älykkyyttä ei voida luotettavasti mitata ja siinä ei huomioida lahjakkuutta, uravalintaa ja koulumenestystä.¹¹⁸ Ympäristön, kasvatuksen, koulutuksen ja kulttuurin vaikutusta ei oteta huomioon. Kaikilla ei ole lähtökohtaisesti samanlaiset edellytykset menestyä. Eri kansanryhmien älykkyuden vertaamista toisiinsa on käytetty rasismin tukena. Mustaihoiset negroidit ovat samojen "tutkimusten" mukaan vähemmän älykkäitä kuin valkoinen ja aasialainen rotu tai askenasi-juutalaiset.¹¹⁹ Miksi ateistit vaikenevat usein tästä ja haukkuvat ainoastaan kristittyjä "vajaaälyisiksi" ja "kehityksessä jälkeen jääneiksi"?

Simpsonit on hyvä arkielämän ilmiöitä parodioiva televisiosarja. Siinä esitetään Ned Flanders ja hänen perheensä uskovaisena kristittyinä perheenä. He eroavat selvästi muista ihmisistä terveiden elämäntapojen, hyvän käytöksen ja arkielämän rehellisyyden ansiosta. He eivät tehtaile rikoksia niin kuin liivijengiläiset ja narkomaanit, jotka ovat pääsääntöisesti ateisteja tai uskonottomia

¹¹⁶ Kenellä on valta vankiloissa? Yle uutiset, Jonna Karjalainen 13.11.2020.
<https://yle.fi/uutiset/3-11628964>

Viranomaiset: Liivijengi ottanut valtaa vankiloissa – käyttää raakaa väkivaltaa ja pakottaa omaisia huumehuriireiksi. Yle uutiset. 23.8.2019.
<https://yle.fi/uutiset/3-10932997>

¹¹⁷ Rikosseuraamuslaitos. Vangit vuonna 2018. Julkaistu 15.10.2019.
<https://www.rikosseuraamus.fi/fi/index/rikosseuraamuslaitos/tilastot/vangit.html>

¹¹⁸ Wikipedia. Älykkyys.
<https://fi.wikipedia.org/wiki/%C3%84lykkyys>

¹¹⁹ Wikipedia. Rotu ja älykkyys.
https://fi.wikipedia.org/wiki/Rotu_ja_%C3%A4lykkyys

ihmisiä, vaikka olisivat kirkon jäseniä. Tavalliset ihmiset eroavat näistä tosiuskovista "hölmöistä", vaikka osallistuvat USA:ssa saman seurakunnan jumalanpalvelukseen. Tapakristityt voivat lähteä jumalanpalveluksen jälkeen vetämään pään täyteen, huoriin tai tekemään mitä tahansa paha. Uskovat kristityt tekevät vain hyvää eivätkä paha ainakaan samassa mittakaavassa muiden kanssa.

Yhdysvalloissa tapakristillisuus on yleistä, vaikka kansan syvät rivit ja enemmistö eivät ole uskossa Jeesukseen. Suomessa tämä on harvinaisempaa, mutta yhtäläisyys amerikkalaiseen tapakristillisyyteen ja kaikkien yleisesti tuntema totuus on jokaisen tiedossa: ne eivät ole "uskossa Jeesukseen", jotka eivät pidä totena Raamatun kirjoituksia eivätkä usko Jumalaan ja Jeesukseen evankeliumin mukaan. Suuri osa luterilaisen kirkon jäsenistä ei ole uskossa Jeesukseen. Tämä pätee yhtä lailla vankeihin kuin vapaana oleviin. Vankien uskonnollinen käytös on ollut vähäistä rikosten tekemisen hetkellä ja vankilasta vapautumisen jälkeen, ellei ihminen ole tullut uskoon Jeesukseen vankilassa ollessaan tai muuttanut pysyvästi uskonnolliseksi ihmiseksi, joka osallistuu myös kirkon tai seurakunnan tilaisuuksiin ja puhuu totta tunnustaessaan uskonsa.

Uskonnollisesti aktiiviset ihmiset tekevät vähemmän rikoksia kuin passiiviset riippumatta siitä, kuuluvatko kirkkoon tai johonkin kristilliseen yhteisöön vai eivät. Uskossa Jeesukseen olevat tekevät vähiten rikoksia koko yhteiskunnassa, kun verrataan heitä muihin kansanryhmiin. Vaikka uskossa Jeesukseen olevia ei näy missään tilastoissa, on heidän olemassaolonsa ja vähäinen määrä väestöstä kaikkien tiedossa. Heitä oli vuonna 2018 tutkimuksen mukaan korkeintaan 6–9 % koko väestöstä tulkintatavasta riippuen.¹²⁰

Kriteereinä uskovaisuudelle on se, että ihminen tunnustaa olevansa uudestisyntynyt kristitty ja noudattaa jokapäiväisessä elämässään Raamatun ohjeita uuden liiton Jumalan seurakunnalle. Ne ovat Jeesuksen ja apostolien sanoja. Jos joku sanoo olevansa uskossa, mutta ei tottele Jumalaa uuden liiton käskyjen ja ohjeiden mukaan, niin hän ei ole Uuden testamentin mukaan aito kristitty Jumalan lapsi. Raamattu on tässä asiassa se, mikä määrittää oikein tosiuskovaisuuden.

Monet ateistit vääristelevät asioita ja tulkitsevat Raamattua ja yleensä kaikkea systemaattisesti virheellisesti. He johtavat harhaan ja valehtelevat taistellessaan uskontoja ja erityisesti kristinuskoa ja kristittyjä vastaan. Ikään kuin valheet saisivat uskovaisen kristityn hylkäämään uskontonsa ja tunnistamaan Raamatun epäkohdat, virheet ja harhaluulot. Jos joku tahtoo todella kristittyjen luopuvan uskostaan, tulee Raamattua, kristinuskoa ja kristittyjä arvostella totuudellisesti.

Totuuden sana voittaa aina valheet, joita Raamatusta ja kristittyjen uskomuksissa esiintyy. Se paljastaa myös ateistien valheet. Patologiset valehtelijat jäävät usein kiinni valheistaan, koska ne ovat niin ilmeiset (rehellinen ihminen huomaa heidän valehtelevan) ja niiden esittäjät ovat niin tyhmiä, että eivät osaa valehdella jäämättä siitä kiinni.

Naurettavan lapsellinen valhe liivijengien ja rikollisjärjestöjen uskonnollisesta luonteesta

Ateistit tarttuvat kiinni naurettaviin ja lapsellisiin argumentteihin ja vääriin uutisiin (Fake news) perustellessaan syytöksiään uskovien kristittyjen tekemistä rikoksista. Yksi sellainen on liivijengien väitetty uskonnollisuus. Jengit syyllistyvät huume-, väkivalta-, omaisuus- ja talousrikoksiin muuta väestöä enemmän. Rikollisuus on heidän elämäntapansa ja takaa toimeentulon. Niinpä olisi riemuvoitto ateismille taistelussa kristinuskoa ja kristittyjä vastaan, jos voitaisiin "todistaa" liivijengiläisten olevan "uskovaisia kristittyjä."

¹²⁰ Tutkimus kristillisyydestä 2018 Sakari Nurmela, Kantar TNS Oy.

<http://docplayer.fi/123274088-Tutkimus-kristillisyydesta-2018-sakari-nurmela-kantar-tns-oy.html>

Juuri näin kävi yhdelle tätä tutkielmaa laatineelle henkilölle viime kesänä. Hänelle sanottiin, että liivijengiläiset ovat kristittyjä uskovia. Perusteena väitteelle esitettiin Ylen julkaisemaa uutista, jonka otsikko oli raflaavasti ja lukemaan houkuttelevasti:

"Me ollaan tällainen uskonnollinen yhteisö" – punainen halli Tuusulassa oli rikollisjengin sydän, jonne ulkomaailman ei pitänyt nähdä. Yle 4.6.2020. <https://yle.fi/uutiset/3-11381683>

Tästä pelkän lööpin lukenut henkilö oli tehnyt johtopäätöksen, että rikollisjärjestöt ovat täynnä kristittyjä uskovaisia! Toinen "todiste" tälle väitteelle on Italian mafia ja sen haarat Yhdysvalloissa. Myös irlantilainen rikollisuus kelpaa esimerkiksi uskovaisista rikollisista, koska italialaiset ja irlantilaiset rikolliset kuuluvat pääsääntöisesti katoliseen kirkkoon. Heistä kovin moni ei kuitenkaan henkilökohtaisesti usko Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen: he eivät ole "uskossa Jeesukseen", vaikka voivat pitää totena joitakin Raamatun kertomuksia ja uskovat ehkä johonkin "korkeampaan voimaan". Nykyään myös Venäjän mafian jäsenet voidaan lukea kristityiksi, jos he kuuluvat ortodoksiseen kirkkoon. Jokainen järjellinen ja rehellinen ihminen tunnustaa silti sen, että he eivät ole "uskossa Jeesukseen" eikä sellaista väitettä kukaan muu kuin patologinen valehtelija, typerys tai pelle.

Rikollisilla ei ole tapana kerskata uskovaisuudellaan ja heidän tekonsa osoittavat sen, että he eivät ole uudestisyntyneitä Jumalan lapsia, tosiuskovia kristittyjä. Rikollisjärjestöjen jäsenillä ei ole tapana lukea Raamattua, rukoilla, ylistää Jumalaa ja Jeesusta, laulaa kiitoshymnejä, todistaa muille uskostaan Jeesukseen tai osallistua vapaiden suuntien uskovien kristittyjen tilaisuuksiin. Sen sijaan Jumalan ja Jeesuksen nimen väärinkäyttö kirosanana, huono käytös, huume- ja päihderiippuvuus, siveettömyys, haureellisuus, uskottomuus parisuhteessa, aviorikokset, väkivalta, tappaminen ja murhat ovat yleistä. Rikollisjärjestöjen jäsenet ovat tyypillisesti avoimen antikristillisiä, joten on naurettavaa ja lapsellista väittää heidän olevan malliesimerkkejä kristillisestä uskosta. He eivät täytä Uuden testamentin tunnusmerkkejä uudestisyntyneestä Jumalan lapsesta ja uskosta Jeesukseen.

Rikollisjärjestöjen uskonnollisuudesta on vaikea löytää tutkimustuloksia tai tilastoja, mutta se ei ole tarpeenkaan arvioitaessa rikollisten uskonnollisuutta ja uskovaisuutta. Vankien parissa työskentelevät ihmiset tuntevat heidän tapansa elää ja samoin myös heidän läheisensä (perhe, sukulaiset, ystävät, vankilalähetit). Me tiedämme sen, että rikollisjärjestöjen jäsenet eivät ole tyypillisesti uskoaan tunnustavia kristittyjä eivätkä edes uskonnolliselta käytökseltään muita ihmisiä poikkeavia. He eivät usko Raamattuun, Jumalaan ja Jeesukseen sen enempää kuin R-Kioskin myyjä tai kaivinkoneen kuljettaja, jotka tekevät rehellistä työtä ja käyvät kirkossa vain silloin kun on "pakko": ristiäiset (vauvan kaste), konfirmaatio (rippi), häät tai hautajaiset. Uskonnolla ja kristinuskolla ei ole sijaa länsimaisen ihmisen elämässä, ellei hän ole henkilökohtaisesti uskossa Jeesukseen tai muutoin syvästi uskonnollinen nimikristitty.

Väite, jonka mukaan liivijengiläiset ja rikollisjärjestöjen jäsenet ovat uskovia kristittyjä tuottaa absurdin kuvan rikollisista, jotka lukevat ahkerasti Raamattua, käyvät kirkon jumalanpalveluksissa tai vapaiden suuntien kristittyjen hengellisissä tilaisuuksissa, todistavat uskostaan Jeesukseen kaikkialla missä liikkuvat ja siinä sivussa tehtailevat rikoksia, kiroilevat, huoraavat, juopottelevat ja käyttävät huumeita. Todellisuus on jotakin aivan muuta. Vanginvartijat ja muut vangit pelkäävät kuollakseen liivijengiläisiä ja rikollisjärjestöjen jäseniä.¹²¹ Nämä eivät tosiaankaan usko

¹²¹ Rikosseuraamusviraston julkaisu 1/2005. VANKIEN VÄLISET VALTASUHTEET JA VÄKIVALLAN PELKO SULJETUSSA VANKILASSA. Minna Ruckenstein ja Annika Teppo. https://www.rikosseuraamus.fi/material/attachments/rise/julkaisut-riisenjulkaisusarja/gpC3Y76Ah/1-2005_Vankien_valiset_valtasuhteet_ja_vakivallan_pelko_suljetussa_vankilassa.pdf

Raamattuun, Jumalaan tai Jeesukseen, eivätkä ole "uskossa Jeesukseen".

Kymmenestä suurimmasta rikollisjärjestöstä vain kenialainen Mungiki on tunnetusti "jossakin määrin uskonnollinen".¹²² Sen jäsenet vastustavat länsimaiden vaikutusta omaan kansaansa (Kikujut) ja oman kulttuurisen ja uskonnollisen perinteensä katoamista. Heillä on tapana langettaa kirouksia ja uhrata jopa ihmisiä, mikä paljastaa sen, että heidän eivät edusta kristinuskoa edes sen yleisissä muodoissa (katolisuus, ortodoksisuus ja protestanttisuus). Mihin siis perustuvat väitteet rikollisjärjestöjen uskonnollisesta luonteesta ja niiden jäsenten henkilökohtaisesta uskosta Jeesukseen kristukseen tai Raamatun kirjoituksiin? Valheisiin ja asioiden vääristelyyn.

Jotkut rikollisjärjestöt muistuttavat johtamistavaltaan kulttia, mutta niillä ei ole välttämättä mitään todellista yhteyttä uskontoon.¹²³ Systemaattisen poikkeuksen tässä tekevät jälleen kerran muslimit.¹²⁴ Terroristijärjestöt kuten Al-Qaida ja Hizbollah ovat kytkeytyneet kansainväliseen rikollisuuteen ja osallistuneet mm. huume- ja ihmiskauppaan rahoittaakseen toimintaansa. Islamissa kaikki keinot ovat luvallisia, kun tavoitteena on maailman herruus ja kalifaatti, jossa noudatetaan sharia-lakia sen tiukimman linjan mukaan. Pyrkimykset eivät silti ole vain uskonnolliset: ne ovat myös poliittisia ja ideologisia.

Muslimit eivät ole ainoat terroristiset järjestöt, joissa uskonto on kytköksissä jäsenten toimintaan. On myös äärioikeistolaisia liikkeitä, joiden jäsenet pitävät itseään kristittyinä.¹²⁵ Ne eroavat muslimien terrorismista siten, että muslimeilla on tukena alkuperäinen sotaisa islam profeetan esikuvan mukaan. Äärioikeistolaiset eivät voi perustella toimintaansa Jeesuksen ja apostolien opetuksilla. Nämä kielsivät ryöstelyn, varkaudet, talousrikokset, väkivallan, tappamisen ja murhaamisen. Uudessa liitossa on lupa noudattaa vain uuden liiton käskyjä ja sääntöjä. Jeesus ja Paavali eivät kehottaneet noudattamaan vanhan liiton tappokäskyjä. Sen sijaan tulee jättää asiat

selliosastoista rahasampoja. Turun Sanomat/ Lännen Sanomat, Rebekka Härkönen 28.4.2019.

<https://www.ts.fi/uutiset/kotimaa/4560643/Viranomaiset+vahvistavat+Rikollisjengi+United+Brotherhood+otti+Suomen+vankilat+hallintaansa++jengi+teki+selliosastoista+rahasampoja>

Kenellä on valta vankiloissa? Yle uutiset, Jonna Karjalainen 13.11.2020.

<https://yle.fi/uutiset/3-11628964>

HS: rikollisjengien jäsenet terrorisoivat muita vankeja Sukevalla. Iltasanomat, Petri Turunen 24.2.2020.

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000006417557.html>

Viranomaiset: Liivijengi ottanut valtaa vankiloissa – käyttää raakaa väkivaltaa ja pakottaa omaisia huumehuriireiksi. Yle uutiset. 23.8.2019.

<https://yle.fi/uutiset/3-10932997>

Poliisi huolissaan: Suomessa on 800 rikollisjengien jäsentä – ulkomailta tulee uusia ryhmiä ja rikollisuus lisääntyy. Yle uutiset, 29.3.2019.

<https://yle.fi/uutiset/3-10712192>

122 Maailman vaarallisimmat jengit: 10 pahamaineisinta rikollisjärjestöä. Listafriikki.com. Jenni Ollonqvist 5/2020.

<https://listafriikki.com/yhteiskunta/10-maailman-vaarallisimmat-jengit/>

123 Models of organized crime. Wikipedia.

https://en.wikipedia.org/wiki/Organized_crime#Models_of_organized_crime

A comparison of four organized crime groups. Joel Cox 9/2016. Research gate.

https://www.researchgate.net/publication/307967847_A_COMPARISON_OF_FOUR_ORGANIZED_CRIME_GROUPS

124 Film Piracy, Organized crime and Terrorism, Chapter 2, Gregory F. Treverton, Carl Matthies, Carla J. Cunningham, Jeremiah Goulka, Greg Ridgeway, Annie Wong. 2009.

https://www.jstor.org/stable/10.7249/mg742mpa.8?seq=1#metadata_info_tab_contents

125 Christian terrorism. Wikipedia.

https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_terrorism

maallisen oikeuden ratkaistavaksi ja erottaa pahaa tekevät pyhien yhteydestä. (Matt 18:15-18; 1Kor 5:9-13; Room 12:18-13:10)

Vaikka länsimaisen ja nykyään myös venäläisen mafian monet jäsenet ovat katolisen tai ortodoksisen kirkon jäseniä, niin se ei tee heistä sen enempää uskovaista ihmistä kuin kenestäkään muusta.¹²⁶ Rikolliset eivät harjoita uskontoa muita ihmisiä enemmän. On tiedossa, että rikolliset harjoittavat keskimäärin vähemmän uskontoa rikoksia tehdessään kuin vankilassa ollessaan. Uskonnollisuus lisääntyy vankilassa, koska siellä on enemmän aikaa: rikosten tekeminen, juopottelu, huumeiden käyttö ja kaikki muu vievät rikollisen ajan vapaalla, mutta vankilassa on mahdollista etsiä elämänmuutosta uskonnon avulla, jotta elämä raitistuisi ja päästäisiin eroon rikoskierteestä.

Apua tähän ongelmaan ei haeta ateismista ja uskonnottomuudesta, sillä se on rikollisten tyypillinen vakaumus ja korostuu etenkin vapaalla oltaessa. Kun vanki vapautuu, niin hän hylkää uskonnollisen etsinnän ja tavat, ellei ole tullut vankilassa henkilökohtaisesti "uskoon Jeesukseen". Rikoskierre jatkuu ja samoin huonot tavat: juopottelu, huumeiden käyttö, huoraaminen, väkivalta ja kaikki se, mikä on tyypillistä ei-uskovalle rikollisen mielen omaavalle ihmiselle.

Uskossa Jeesukseen olevilla on tunnetusti toisenlainen mieli, eivätkä he viihdy rikollisten seurassa eivätkä rikolliset heidän seurassaan. Ainoa kosketus näiden kahden ihmisryhmän välillä on se, kun uskovaiset kristityt yrittävät auttaa rikolliset terveeseen ja yhteiskuntakelpoiseen elämään. Ateismi ja uskonnottomuus eivät ole rikollisia auttaneet, mutta ehkäpä usko Jumalaan tuo avun, vaikka häntä ei olisi olemassa? Plasebolla on ihmeellinen vaikutus uskoon taipuvaisiin ihmisiin ja se voi toimia myös rikollisten elämässä, mutta siinä tapauksessa he eivät ole enää ateisteja tai uskonnottomia, vaan heistä on tullut uskoaan tunnustavia kristittyjä. Sellaiset eivät jatka rikosten tekemistä yhtä usein kuin ne, jotka pysyvät ateisteina ja uskonnottomina vapauduttuaan vankilasta.

Tosi on sanonta objektiivisesti asioita tutkineen suusta: vankilasta kävelee ulos enemmän Jeesukseen uskovia ihmisiä kuin mitä sinne on kävellyt sisään. Tätä faktaa eivät mitkään valheet voi kumota ja sen todisteena ovat viimeisimmät tieteelliset tutkimukset, tilastot ja niiden henkilöiden todistus, jotka tuntevat vankeja ja rikollisia henkilökohtaisesti vuosikymmenien ajalta. Näitä ovat lääkärit, psykologit, sosiaalityöntekijät, vanginvartijat, vankilanjohtajat, vankilälähetit, vankilapapit, vankien perheenjäsenet, sukulaiset ja ystävät ja tietysti ennen kaikkia muita: vangit itse. Vain harva rikollinen ja vanki tunnustaa olevansa "uskossa Jeesukseen". Suurin osa ei ole.

Loppusanat rikollisuuden ja uskonnollisen vakaumuksen yhteydestä

Jos tahdotaan saada selville, mikä yhteys rikosten tekemisellä ja uskovaisuudella on toisiinsa, niin sitä ei voida selvittää luotettavasti kysymällä vangeilta sitä, mihin uskontokuntaan he kuuluvat. Sen sijaan pitäisi kysyä mikä oli heidän uskonnollinen vakaumuksensa rikosten tekemisen hetkellä. Tämän lisäksi uskovien kristittyjen tekemien rikosten määrää arvioitaessa tulee ottaa huomioon se, miten Raamattu määrittelee uuden liiton puolella uskovaisuuden ja Jumalan lapseuden.

Jos joku juopottelee, käyttää huumeita, tekee ryöstöjä, varastaa, huoraa, harjoittaa väkivaltaa, tappaa ja murhaa, niin hän ei ole Uuden testamentin mukaan tosiuskova kristitty. Sellainen ihminen ei ole "uskossa Jeesukseen", minkä ihan tavalliset ihmiset tietävät vallan hyvin olivatpa sitten ateisteja, uskonnottomia tai nimeltään kristittyjä. Sinäkin tiedät sen, onko kavereidesi joukossa, perheessäsi tai suvussasi uskossa Jeesukseen olevia vai ei. He eivät pysy salassa läheisiltään.

¹²⁶ Models of organized crime. Wikipedia.

https://en.wikipedia.org/wiki/Organized_crime#Models_of_organized_crime

Kirkon jäsenyys ei paljasta sitä, onko rikoksen tekijä ollut uskovainen vai ei rikoksen tekemisen aikaan. Rikosten tekijöiden kuulumista johonkin kristilliseen yhteisöön rikosten tekemisen hetkellä, vankilassa ja vankilan jälkeen ei ole tutkittu riittävästi, jotta siitä voitaisiin esittää täsmällisiä lukuja. Käytännön kokemukset vankien parissa kertovat kuitenkin sen, että pieni osa vangeista tulee vankilassa "uskoon Jeesukseen" ja liittyy jonkin uskonnollisen yhteisön jäseneksi, jos ei ole ollut aiemmin minkään sellaisen jäsen.

Kirkosta tai uskonyhteisöstä eroamisesta ei ole yhtä paljon tietoa vankeuden aikana kuin sellaiseen liittymisestä ja uskonsuunnan vaihtamisesta. Tämä johtuu eräiden vankien uskoontulosta ja uskonnon harjoittamisen kasvusta: lisääntyvästä uskonnollisuudesta. Vangit ovat kertoneet avoimesti, että he eivät ole olleet kovin uskonnollisia tehdessään rikoksia, mutta vankilassa he harjoittavat uskontoa enemmän kuin vapaudessa. Silti vain harva kokee voimallisen herätyksen ja tulee uskoon Jeesukseen vankilassa. Nämä lisäävät jonkin verran kristillisiin yhteisöihin kuuluvien määrää vankien joukossa, sillä kaikki uskoon tulleet eivät ole olleet kirkon tai uskontokunnan jäseniä ennen kääntymistään.

Uskonnon harjoittaminen ja uskonnollinen etsintä lisääntyvät vankilassa henkilökohtaisen kriisin (vankeus) ja lisääntyvän vapaa-ajan vuoksi. Aktiivisuus tässä ei ole todiste siitä, että uskovaiset tai uskonnolliset ihmiset tekisivät muita enemmän rikoksia. Suurin osa vangeista ei ole "uskovia kristittyjä", vaikka he harjoittavat uskontoa vankilassa enemmän kuin vapaana ja ovat uskonnollisempia kaltereiden takana kuin baaritiskillä vapaudessa. Ne vangit, jotka eivät ole "uskossa Jeesukseen", palaavat entiseen elämäntapaansa eikä uskonnon harjoittamisella ole siinä juurikaan sijaa. Jos on, niin se vähentää riskiä rikoksenuusimiseen ja päihteiden väärinkäyttöön. Rikoksia tekevät ihmiset ovat siten tyypillisesti uskonnottomia tai ateisteja, vaikka olisivat jonkin kristillisen uskontokunnan jäseniä. Tai sitten he ovat muslimeja.

Uskonnollisuus ja usko Jeesukseen vähentää rikollisuutta toisin kuin monet ateistit väittävät. Vangit eivät etsi yleensä muutosta elämäänsä ateismista ja uskonnottomuudesta. He etsivät sitä uskonnoista, hengellisyydestä ja uskosta Jeesukseen. Tämä johtuu siitä, että ateismi ja uskonnottomuus eivät ole auttaneet rikollisia raittiiseen ja yhteiskuntakelpoiseen elämään ennen vankilaan joutumista eikä se tee sitä vankilasta vapautumisen jälkeenkään.

Uskonnollinen elämäntapa ja rikollisuus eivät korreloi, mutta ateismi ja uskonnottomuus korreloivat rikollisen elämäntavan kanssa. Se, miten paljon rikoksia tekevien uskonnottomuus ja ateismi vaikuttavat arvoihin ja moraaliin, ja sitä kautta rikosten tekemiseen, on vähän tutkittu asia. Suurempi vaikutus on sosiaalisilla seikoilla, taloudellisella asemalla, kasvuympäristöllä, koulutuksella ja jopa biologisella evoluutiolla. Ihminen on silti älykkyydeltään kehittyneenä ja valinnoiltaan vapaana vastuussa tekemisistään eikä pahoja tekoja ole oikein panna olosuhteiden tai perimän syyksi. Terve itsetutkistelu voi johtaa terveeseen syyllisyyden tuntoon, josta voi saada rauhan joko tulemalla uskoon ja/tai pyytämällä anteeksi uhreiltaan, sovittamalla tekonsa yhteiskunnan lakien ja sääntöjen mukaan ja olemalla lopulta myös armollinen omalle itselleen.

Syyt rikosten tekemiseen ja rikollisuuteen löytyvät todennäköisemmin ja usein muualta kuin uskonnoista, uskonnottomuudesta tai ateismista: kasvuympäristöstä, henkilöhistoriasta ja yksinkertaisesti siitä, mikä on ihmisen perusluonne – onko hän hyvä vai paha ihminen. Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille pahaa, mutta paha ihminen tuo pahan runsaudesta esiin pahaa. (Matt 12:33-37) Syvä uskonnollisuus ja uskonnon harjoittaminen tai henkilökohtainen usko Jeesukseen vähentävät selvästi taipumusta rikolliseen elämään ja päihteiden tai huumeiden väärinkäyttöön. Se ei kuitenkaan takaa sitä, että uskovainen ihminen olisi muita parempi.

Pahuus ilmenee myös muissa muodoissa kuin yhteiskunnan lakien ja sääntöjen rikkomisena. On fyysistä väkivaltaa ja hengellistä väkivaltaa. Monet uskovaiset syyllistyvät arkielämässä hengellisen väkivallan käyttöön, syrjintään ja ihmisten eriarvoiseen kohteluun, mikä ei näy rikostilastoissa tai vankien jakaumassa uskoviin ja ei-uskoviin. Uskovaisuus ei siten määrittele sitä, kuka on hyvä ja kuka on paha ihminen. Sen tekee yhteisön lait ja säännöt, yhteinen moraalikoodisto, joka vaikuttaa omaantuntoon ("yhteistunto": samvete, conscience) ja jokaisen subjektiivinen oikeustaju.

Mitään absoluuttista kaikkia koskevaa universaalista moraalilakia ei ole keksitty, mutta on joitakin asioita, jotka jokainen tuntee sisimmässään oikeaksi tai vääräksi, kun ne teot kohdistuvat ihmiseen itseensä. Jos joku varastaa sinun omaasi, niin pidät sitä pahana asiana. Jos joku pettää sinua, niin se aiheuttaa sinulle tuskaa ja vahinkoa. Jos joku kohtelee sinua huonosti tai väkivalloin, niin se satuttaa sinua. Jos joku kiusaa sinua, niin se voi tehdä elämästäsi maanpäällisen helvetin. Jos joku antaa sinusta väärän todistuksen ja valehtelee, niin tulet loukatuksi. Jos joku tappaa sinut ilman oikeutettua syytä, niin ehdit ehkä tuntea sen vääryyden ennen kuolemaasi ja tietoisuuden lakkaamista, jonka uhriksi olet joutunut. Nämä ovat asioita, jotka paatuneinkin ihminen voi tunnistaa pahan tekemiseksi, kun ne kohdistuvat häneen itseensä.

On siis olemassa ihmisarvolle kuuluvia oikeuksia, joiden loukkaaminen on universaalista väärin. Näitä on pyritty sisällyttämään YK:n ihmisoikeuksien julistukseen. Se on hyvä runko ohjeeksi vastuullisen ja velvollisuutensa tuntevalle ihmiselle. Elämä ei ole vain oikeuksia vaan se on myös vastuuta omasta itsestä ja muista huolehtimista itse kunkin kyvyn ja hänelle langenneen osan mukaan. "Tee hyvää ja karta pahaa" on ohje, jota jokaisen tulisi noudattaa, kunhan vain tiedettäisiin se, mikä kaikki on hyvää ja mikä pahaa, mikä oikein ja mikä väärin, mikä luvallista ja mikä kiellettyä. Koska ihmisillä on monissa asioissa toisistaan poikkeava oikeustaju, on meidän vain yritettävä sietää toisiamme ja suvaita eri tavalla ajattelevia ja uskovia ihmisiä. Oletko siihen valmis?

Monet kristityt eivät tiedä kaikkea uskontoonsa liittyvää pahuutta (Jumalan teot Raamatussa ja huonot käskyt erityisesti Mooseksen laissa), epäoikeudenmukaisuutta (puolueellisuus ja väärät tuomiot), eriarvoisuutta (miehet vs. naiset, isännät vs. orjat), syrjintää (eriuskoiset), "rasismia" (Israel ensin, pakanat sitten), virheellisiä dogmeja ja epätosia kertomuksia Raamatussa. Ikävimmät vaikutukset ovat ehkä siinä, että kristityt ovat omaksuneet katolisen kirkon perintönä ikuisen piinahelvetin opin ja uhkailevat sillä tuomiolla "omia" ja ulkopuolella olevia. Se oppi on saanut alkunsa muinaisen Babylonian mysteeriuskonnon tarusta (Inannan manalanmatka) ja kehittynyt vuosituhansien aikana nykyiseen katoliseen muotoonsa monien välivaiheiden kautta (Egyptin muinainen uskonto ja Kuolleiden kirja, kreikkalainen mytologia ja filosofia, Persian zarathustralaisuus ja juutalaisten fariseusten taikauskokset).

Kun ikuisella tuomiolla pelottelu yhdistetään väärään syyllistämisen kulttuuriin, joka johtuu kunkin suuntauksen ja lahkoon sisäisistä säännöistä tai Raamatun tulkinnoista, niin se voi aiheuttaa pysyviä henkisiä vaurioita ja mielenterveyden ongelmia uskonnon uhreissa. Näitä asioita ei kristittyjen pitäisi väheksyä vaan ottaa ne tosissaan itsetutkistelun ja kritiikin alle. Kaikki pahat teot eivät ole rikoksia yhteiskunnan lakien ja asetusten mukaan, mutta aiheuttavat silti suurta vahinkoa ja inhimillistä kärsimystä. Jos pystymme vähentämään sitä, niin yksilön ja yhteisön hyvinvointi ja onnellisuus kasvavat.

Tämän pitäisi olla jokaisen sisäisesti hyvän ja järkevän ihmisen pyrkimys tämän elämän aikana. Jos joku toinen ei usko kuoleman jälkeiseen ylösnousemukseen ja ikuiseen elämään, niin tarvitseeko hänen kuulla siitä jatkuvaa uskovien todistusta? Ja mitä merkitystä luulet helvetillä pelottelulla olevan sille, joka ei siihen usko? Se saa uskosta osattoman pitämään sinua vähemmän arvossa kuin

ehkä muiden ominaisuuksiesi puolesta ansaitsisit. Jätä siis turhat todistukset ja varoittelu pois: keskity elämään rauhassa kaikkien kanssa ja kunnioita toisen oikeutta omaan uskonnolliseen vakaumukseen tai sen puutteeseen. Jos sen teet, niin teet hyvin. Ja sitten takaisin itse aiheeseen.

Vankeja tuntevat tahot ja vangit itse tietävät, että uskoontulo Jeesukseen ja uskossa pysyminen auttavat elämään raittiina ja olemaan hyödyllinen osa tätä yhteiskuntaa.¹²⁷ Usko lisää yksilön ja yhteisön onnellisuutta ja hyvinvointia. Onkin ihmeteltävä sitä, miksi niin monet ateistit suhtautuvat pelkästään kielteisesti kristinuskon tarjoamiin mahdollisuuksiin ja sotivat kaikin voimin kristittyjä uskovia vastaan. Argumentteina he käyttävät virheellisiä tulkintoja tilastoista ja tutkimuksia milloin miltäkin alueelta ja vetoavat kristinuskon katolisen linjan veriseen historiaan: uskonpuhdistajat ja katolinen kirkko ovat vainonneet ja tappaneet uskossa Jeesukseen olevia antitrinitaareja ja kasteenuusijoita, joten nämä eivät kelpaa esimerkeiksi nykyajan herätyskristillisyydestä.

Tämä tutkielma perustuu asian hyvin tuntevien ihmisten kokemuksiin ja vankien sekä rikollisten omiin sanoihin. Sen lisäksi tukena on käytetty viimeisimpiä tilastoja ja tutkimustietoa. Tekijöinä on ollut kristittyjä uskovia, agnostikkoja ja humaaneja ateisteja. Lopputulos on objektiivinen, rehellinen ja parhaaseen käsillä olleeseen tietoon perustuvaa. Vaikka tässä lopuksi vähän itseämme kehumme, niin eikö siihen ole aihetta? Tutkielma sisältää suuren määrän viittauksia ja lähdetietoa, jonka kaivaminen esiin on vienyt paljon aikaa ja tekijät ovat nähneet vaivaa tämän julkaisun tuottamisessa. Kiitokset meiltä päin menevät niille tutkijoille ja kohtaamillemme ihmisille, jotka ovat meille tarpeelliset tiedot ja kokemukset elämän tältä alueelta antaneet – totuudessa.

Jos pidät asioiden vääristelyä, virheellisiä tulkintoja, harhaan johtamista ja valehtelua hyvänä asiana, niin jätät sitten huomiotta tämän tutkielman sisältämät faktat ja jatkat uskontojen vastaista taistelua, mikäli se on ollut tapanasi aiemmin. Jos et, niin pidät monien humaaniin ateistien tavoin yleishyödyllisenä kristillistä vankilatyötä, mutta tuet myös ateistien pyrkimyksiä ei-uskonnollisen sosiaalisen, psyykkisen ja henkisen tuen antamiseksi niille vangeille, jotka eivät tahdo pitää yhteyttä uskontokuntiin ja kokevat uskonnot itselleen vieraina ja jopa vastenmielisenä. Sellaisena me koemme patologisen valehtelun ja siinä on syy, miksi me tartuimme sanan miekkaan sivaltaaksemme sillä siihen syyllistyneitä, olivatpa he sitten keitä ja millaisia tahansa.

Loppusanat mielisairauksien ja uskonnollisen vakaumuksen yhteydestä

Monet ateistit pitävät uskoa ja erityisesti kristinuskoa jonkinlaisena mielisairauden muotona. Jopa nimeltään kristityt tavanuskovaiset ja kulttuurikristityt pitävät uskossa Jeesukseen olevia hulluina. (tavanuskovaiset luottavat kirkon sakramenteihin ja osallistuvat niihin; kulttuurikristityt ovat kristittyjä uskonnollisen perinnön vaalimisen vuoksi)

Uskoon tulleesta on tapana sanoa: "hän hurautti uskoon" ja "hän tuli hulluksi!" Uskoontuloa verrataan mielen järkkymiseen ja uskossa olemista mielisairauteen (siitähän myös Jeesusta syytettiin). On yleistä puhua harhaisuudesta (deluusioista), jolla viitataan joskus epätosiksi tiedettyjen asioiden totena pitämiseen. Samalla vihjataan kuitenkin myös mielisairauteen ja pahimmat kristinuskon vastustajat ovatkin sitä mieltä, että kristityt pitäisi sulkea mielisairaalaan. Tällainen puhe uskovista kristityistä on hyvin yleistä keskustelupalstoilla.

¹²⁷ Kun rikosten maailma vaihtui Jeesuksen tiehen - entiset rikolliset kertoivat elämänmuutoksesta Torniossa. Yle 1.7.2017.

<https://yle.fi/uutiset/3-9701022>

Entiset kriminaalit kertovat, miten rikos vaihtui Jeesukseen. Kirkko ja kaupunki, 18.7.2016.

<https://www.kirkkojakaupunki.fi/-/entiset-kriminaalit-kertovat-miten-rikos-vaihtui-jeesukse-1#16a944ef>

On myös järkevämpää suhtautumista niihin kristittyihin, jotka pitävät kirjaimellisesti totena epätosiksi tiedettyjä Raamatun kertomuksia ja uskovat esimerkiksi kuusituhatta vuotta vanhaan maailmaan. Heitä pidetään muuten normaaleina ja rationaalisina ihmisinä, mutta uskon asioissa he heittävät "järjen narikkaan" ja antavat tunteiden vallassa johdattaa itsensä harhaan. He pitävät totena epätosia taruja, myyttejä ja legendoja eivätkä tunnista asiavirheitä, liioittelua ja valheita Raamatun historiallisessa kerronnassa. Usko ei ole tältä osin rationaalista ja hyvin perusteltua. Tarve uskoa ja pitää kiinni heränneestä toivosta yhdessä seurakunnassa tapahtuneen indoktrinaation ja pelon kanssa johtavat järjettömien asioiden puolustamiseen "totuuden sanana".

On totta, että mielisairaaloissa ja vankien joukossa on monia syvästi uskonnollisia ihmisiä. Kristinuskon on vaikuttanut osaan heistä siten, että he ovat sairastuneet. Esimerkiksi väärä syyllistäminen ja helvetillä pelottelu voivat saada aikaan mielenterveyden järkkymistä, samoin tiukat moraalisaännöt ja eristäytyminen muusta yhteiskunnasta. Tätä ei käy kiistäminen. On silti liioiteltua sanoa, että kristinuskon vaikutus yksinään mielisairautta. Uskonto on yksi syy, mutta muut tekijät voivat olla jopa ratkaisevampia (biologiset ja sosiaaliset syyt). Sellaisia voivat olla synnynnäinen taipumus (esim. skitsofreniaan), elämäkokemukset, huumeiden ja päihteiden liiallinen käyttö (usein ennen uskoontuloa) ja ympäristön vaikutus (mm. kiusatuksi tuleminen).

Tässä artikkelissa on todettu tilastoihin ja lähteisiin viitaten, että mielenterveyden häiriöt ja mielisairaudet ovat lisääntyneet erityisesti nuorten keskuudessa samalla kun nuoret ovat etäännyneet kristinuskosta ja maallistuneet¹²⁸: ateismi, uskonnottomuus tai uudenlainen hengellisyys ovat vallanneet tilaa perinteiseltä luterilaiselta uskonnolta ja muilta kristinuskon suuntauksilta. Yksi mielenterveyden ongelmiin johtanut syy on nuorten lisääntynyt päihteiden ja huumeiden käyttö. Kannabiksen ja kovien huumeiden käyttö lisää todistettavasti harhaisuutta ja mielenterveyden häiriöitä, mikä lisää riskiä psykoosiin ja mielisairauden puhkeamiseen.

Koska huumeita ja päihteitä väärin käyttävät enimmäkseen vain ateistit ja uskonnottomat ihmiset tai ne nimeltä kristityt ja muita uskontoja kannattavat ihmiset, jotka eivät ole "uskossa Jeesukseen" ja aktiivisia seurakunnan jäseniä, niin voidaan sanoa kristinuskon ja syvästi uskonnollisen käytöksen jopa suojelevan tätä kautta tulevilta mielenterveyden ongelmilta. Ja vastaavasti ateismi ja uskonnottomuus yhdessä epäterveiden elämäntapojen ja päihteiden väärinkäytön vuoksi altistavat niille. Silti on väärin sanoa, että ateismi ja uskonnottomuus aiheuttaisivat mielisairautta tai psyykkisiä häiriötiloja. Syynä ovat elämäntavat, joita ei valita uskonnollisen vakaumuksen puutteen vuoksi vaan jostakin muusta syystä.

On myös todettu joidenkin asiakkaiden ja vankien potevan syvää syyllisyyttä pahoista teoistaan eikä siihen ole auttanut mikään muu kuin uskonnollinen anteeksisaamisen kokemus. Tässä tapauksessa kristinuskosta on ollut hyötyä potilaan kuntoutumisessa ja raitistumisessa: yhteiskuntakelpoisuuden ja terveen elämäntavan saavuttamisessa. Ateismi ja uskonnottomuus eivät tyypillisesti tarjoa tätä mahdollisuutta. Tätä taustaa vasten kristinuskon voi olla hyödyllinen vankien ja psyykepotilaiden kuntouttamisessa. Kristinuskon harjoittamista ei pidä liiaksi rajoittaa sen hyödyllisyyden vuoksi, vaikka haittojakin esiintyy psyykepotilaiden hoidossa ja vankien kuntoutuksessa.

Päätämme, että ateismi ja uskonnottomuus eivät lisää mielisairautta tai mielenterveyden häiriöitä.

128 Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Nuorten mielenterveyshäiriöt. 20/2017 päivitetty 10.9.2019.

<https://thl.fi/fi/web/mielenterveys/mielenterveyshairiot/nuorten-mielenterveyshairiot>

Mielenterveysongelmat nuorten rikoskäyttäytymisen takana. Katsaus nuorten rikosentekijöiden mielenterveysongelmiin. Poliisi ammattikorkeakoulu. Panu Huusko 6/2020.

<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/341462/ONHuusko.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

Masennus, ahdistus, nuoruus. Mimmi Pitkänen. Journalistiikan opiskelija Tampereen yliopistosta, 2018.

<https://keitos.uta.fi/masennus-ahdistus-nuoruus/>

Ateistisen ja uskonottoman elämäntavan valinnut henkilö on kuitenkin keskimäärin uskossa Jeesukseen olevia kristittyjä suuremmassa vaarassa altistua päihteiden ja huumeiden väärinkäyttöön, mikä saattaa johtaa psyyken sairastumiseen ja jopa psykooseihin. Myös uskonnot ja erityisesti kristinusko altistavat ihmisiä mielenalueen häiriöille ja mielisairaudelle. Tämä vaikutus on suoraan uskonnon sisällöstä johtuva eikä vain välillinen niin kuin elämäntapavalinnoissa ateistien ja uskonottomien kohdalla. Kristinuskon levitys ja harjoitus tulee mielestämme silti sallia vankiloissa ja osana kristillisen vakaumuksen omaavan psykykepotilaan hoitoa.

Psykiatrisen vankimielisairaalan ylilääkäri Hannu Lauerma on osittain eri mieltä tässä esitetyistä näkemyksistä ja väitteistä. Erimielisyys ei johdu niinkään argumenttien ja havaintojen totuusarvosta kuin maailmankuvasta ja uskosta. Lauerma on kriittisesti karismaattiseen kristinuskoon ja vapaisiin suuntiin suhtautuva tieteellisesti ajatteleva vaikuttaja mediassa, skeptikko. Hän on kirjoittanut monia kirjoja, kolumneja¹²⁹ ja ottanut ansiokkaasti kantaa lestadiolaisessa liikkeessä tapahtuneeseen seksuaaliseen hyväksikäyttöön, pedofiliaan ja sen salailuun.¹³⁰ Hyvä niin, mutta äärikristittyjen harjoittamasta vääryydestä ja salailusta riippumatta on syytä hyväksyä faktat, joiden joukkoon kuuluu monien uskoon Jeesukseen tulleiden vankien raitistuminen ja vapautuminen rikoskierteestä. Lauerma tunnustaa lestadiolaisesta taustastaan¹³¹ ja "ateismistaan"¹³² huolimatta sen, että

"Uskonnolliset tai hengelliset kokemukset ovat monille ihmisille olennaisia maailmanselityksen ja minäkokemuksen rakennuspuita. Niiden leimaaminen oireellisiksi tai sairaalloisiksi on asiatonta. Joidenkin tutkimusten mukaan uskonnollinen vakaumus liittyy tilastollisesti hyvään mielentapainoon. Näyttöä uskonnon aktiivisen tarjoamisen vaikutuksista mielenterveyteen ei ole.

Potilaan vakaumusta pitää kunnioittaa, oli se sitten kristillinen, materialistis-ateistinen tai jotain muuta. Oman vakaumuksen tarjoaminen riippuvuussuhteessa olevalle potilaalle on lääkärin etiikan vastaista. Valmiiksi yhteisen maailmankatsomuksen puitteissa käytyä hengellistä keskustelua ei voida pitää virheenä."

Uskonnollinen kokemus vai psykiatrisen oire? Lääketieteellinen Aikakauskirja Duodecim. 2000;116(23):2704-2709. Hannu Lauerma.
<https://www.duodecimlehti.fi/duo91931>

Pelkästään kielteisesti kristinuskoon suhtautuva ihminen ei edistä yksilön ja yhteisön onnellisuutta. "Itsekriittisyyden vaatimus tulee ulottaa myös uskonottomiin."¹³³ Tämän tietää myös rationaaliseen ajatteluun pystyvä agnostinen ateisti, jonka ajattelua ääriateistinen kiihko ja vihantunteet eivät sumenna. Fundamentalistisen uskontorasistin on mahdotonta olla rakentamassa yhteisvoimin YK:n ihmisoikeuksien universaaliin julistukseen pohjautuvaa vapaata demokratiaa, jossa sanan- ja

129 Hannu Lauerma. Turun sanomat. Riistoa uskon nimissä. 21.4.2017.

<https://www.ts.fi/puheenvuorot/3480486/Hannu+Lauerma+++Riistoa+uskon+nimissa>

130 Hannu Lauerma joutui viharyöpyn kohteeksi, kun hän lausui totuuden lestadiolaisten seksuaalirikoksista: "Minun kannatti avata suuni". MTV Uutiset 19.7.2019.

<https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/hannu-lauerma-joutui-viharyopyn-kohteeksi-kun-han-lausui-totuuden-lestadiolaisten-seksuaalirikoksista-minun-kannatti-avata-suuni/7485316#gs.pwue0w>

131 Uskontojen uhrien tuki ry, Hannu Lauerman tausta, s. 15/20, Näkymättömien kalterien takana (nimimerkki "Vapaa").

https://www.uskontojenuhrientuki.fi/wp-content/uploads/2019/08/Muutos_1_2018_lowres.pdf

132 Skeptikko 2011/1. Skepsis ry Kohta 25 vuotta kysymyksiä. (Hannu Lauerman, jäsen, argumenttien arviointia, Risto K. Järvinen)

<https://skepsis.blob.core.windows.net/skepsisweb/2011-1-skeptikko.pdf>

133 Suomen ekumeeninen neuvosto. Usko, rauha ja väkivalta – keskustelua kristinuskosta ja viholliskuvista.

12.11.2015. Paneeli: Miten esitetyt näkökulmat liittyvät toisiinsa? Inkeri Rissanen.

http://www.ekumenia.fi/sen_toimii/etiikka_yhteiskunta_ekumenia/usko_rauha_ja_vakivalta_ keskustelua_kristinuskosta_ja_viholliskuvista/paneeli_miten_esitetyt_nakokulmat_liittyvat_toisiinsa/

uskonnonvapaus ovat merkittävässä roolissa. Fundamentalistinen positiivinen ateisti on jopa suvaitsemattomampi kuin äärikristitty kreationisti, joka pystyy kuitenkin hillitsemään käytöstään ja hyväksyy erilaisia mielipiteitä ja muita uskontoja ja niiden uskovia rauhaisan yhteiselon saavuttamiseksi.

Järkevä kristitty uskovainen ei ole vaaraksi itselleen tai muille ihmisille. Jos joku raitistuu ja hänen väkivaltainen käytöksensä jää historiaan, niin se on pelkästään hyvä uutinen koko yhteisön kannalta. Vaikka kristitty pitäisi totena Raamatun epätodet kertomukset ja vaikka Jumala ei ole todellinen – sitä ei ole olemassa – niin häneen uskova rationaaliseen ajatteluun kykenevä uskova kristitty ei ole mielisairas tai harhaisuuden ja harhojen vallassa (deluusiot) niin kuin eräillä ateisteilla on tapana valheellisesti ja panettelevasti sanoa. Jumalan todellisuudella tai epätodellisuudella ei ole merkitystä silloin, kun vain usko ja uskonto voivat muuttaa taparikkolaisen arvomaailman ja tehdä hänestä mallikelpoisen kansalaisen menneisyydestä huolimatta.

Sillä ei ole niinkään paljon merkitystä, onko elämänmuutoksen takana todellinen Jumala vai toimiiko usko plasebon tavoin¹³⁴: ihminen uskoo, että Jumala vaikuttaa hänessä mielenmuutosta ja antaa voimaa raittiuteen ja terveisiin elämäntapoihin, joihin rikollisuus, huonot tavat, epärehellisyys, valehtelu ja päihteiden väärinkäyttö eivät siis kuulu. Jos ihminen kärsii kivuista ja hän saa hoidoksi lumelääkettä, joka parantaa hänen elämänlaatuaan tuntemuksina vähentyneestä kivusta, niin eikö se ole hyvä asia potilaan itsensä ja yhteisön kannalta? Meidän tulee suhtautua samalla tavalla uskon kautta tulevaan apuun vankien ja psyykepotilaiden kuntouttamisessa yhteiskuntakelpoiseen elämään.

Lauerma sanoo, että "Näyttöä uskonnon aktiivisen tarjoamisen terveysvaikutuksista ei ole," mutta sitä ennen kuitenkin tunnustaa uskonnollisen aktiivisuuden parantaneen tutkimusten mukaan terveyttä ja että uskonnollisuus saattaa suojata masennukselta (tai toisaalta myös vaikuttaa sitä). Sillä ei pitäisi olla mitään merkitystä uskon tai uskonnon vaikutuksen kannalta, tarjotaanko sitä toiselle vai ei: vain vaikutus ratkaisee. Näyttö on tältä osin riittävä, mutta siitä ovat tietoisia enimmäkseen vain vangit itse (entiset ja nykyiset), heidän läheisensä ja seurakuntien työntekijät, jotka ovat olleet heidän kanssaan tekemisissä.

On tietysti oikein, että hoitotilanteissa ei tarjota hengellisyyttä tai uskontoa ratkaisuksi ongelmiin ja oireisiin, mutta jos asiasta on sovittu ja hoitavalla taholla sekä hoidettavalla on samanlainen maailmankuva tai usko – tai jos asiakas itse sitä pyytää erilaisesta katsomuksesta huolimatta – niin uskoa voidaan silloin tarjota "lääkkeeksi". On se usein kuitenkin parempi vaihtoehto kuin turruttaa mieli ja sammuttaa tajunta päihteillä tai huumeilla, mikä on valitettavan usein rikollisten ja vankien kohdalla se toinen vaihtoehto. Jos pitäisi valita uskoontulon ja "jumalattomuuden" välillä, niin uskoontulosta on näissä tapauksissa enemmän hyötyä ja vähemmän haittaa. Ateismia ja uskonnottomuutta Lauerma ja muut uskonnottomat lääkärit eivät edes harkitse hoitokeinona.

Uskonnollisesta harhaisuudesta voi koitua haittaa yksilölle itselleen ja muille ihmisille. Tällaisissa tapauksissa lääketieteellinen hoito on ainoa vaihtoehto. Potilasta ei tule rohkaista tai kannustaa harhaisten ajatusten totena pitämiseen, vaan hänet tulee ohjata lääketieteellisen hoidon avulla tunnistamaan reaalimaailma ja tunnustamaan oma harhaisuus. Antipsykoottinen lääkitys yhdessä psykososiaalisen tuen kanssa voi saada potilaan tajuamaan, että Jumala on ilmaissut itsensä vain hänen päänsä sisällä ja ne äänet ovat lakanneet kuulumasta lääkityksen ja psykiatrisen hoidon ansiosta. Tämän ei välttämättä tarvitse merkitä uskosta luopumista, mutta tärkeintä on

¹³⁴ Psykiatri Hannu Lauerma pohtii uskon merkitystä vankien elämässä. Onko yöllä tapahtuneessa äkkikäännöksessä kyse hengellisestä heräämisestä vai sairaalloisen narsistisesta näennäisratkaisusta psykososiaaliseen ahdinkoon? Hannu Lauerma, Apu, 16.6.2020.

<https://www.apu.fi/artikkelit/hannu-lauerma-muuttaako-usko-rikollisen>

mielenterveys ja kyky elää sovussa ja yhteistyökykyisenä muiden ihmisten kanssa.

On kyettävä erottamaan toisistaan ns. terve uskonnollisuus ja terveydelle ja hyvinvoinnille haitalliset äärikarismaattiset ilmiöt. Ensimmäinen mahdollistaa arkirealismia hyväksymisen ja voi johtaa uskon pitämiseen voimana ja tukena erilaisissa elämän tilanteissa. Usko voi tuoda lohtua ja toivoa sairauden tai kuoleman tai muiden vastoinkäymisten kohdatessa, mutta se voi myös pahentaa asioita ja olla jopa hengenvaarallista. Erityisen vahingollisia ovat menestysteologioiden ja muiden uskolla-parantajien huijaukset, jotka estävät hoitoa tarvitsevaa hakeutumasta lääketieteelliseen hoitoon. Vaikka saarnaaja ei huijaisi tietoisesti, niin hän voi omalla uskollaan pahentaa toisen tilannetta.

Kun kielletään sairasta turvautumasta lääkärin apuun ja uskotellaan hänen parantuneen, niin se voi johtaa pysyvään vaurioon, taudin pahenemiseen ja jopa kuolemaan. Terveessä uskossa olevat ja harkintakykyiset kristityt eivät kuitenkaan ole toisten huijattavissa ja tunnustavat, että ihmeitä ei tapahdu eikä Jumala paranna sairaita. Jeesuksen lupaukset Johanneksen evankeliumissa ovat epärealistisia. Kukaan ei saa kaikkea sitä, mitä uskossa Jeesuksen kristuksen nimessä Jumalalta pyytää. Rehellisimmät tunnustavat sen, että mitään Jumalalta pyydettyä ja saatua ei voida todistaa objektiivisesti yliluonnollisen Hengen vaikutukseksi. Kaikelle löytyy luonnollinen selitys: niin myös uskon positiivinen vaikutus plasebon tavoin Jumalaan uskovon raittiiseen ja "terveeseen elämään".

Vankeja tuntevat tahot ja vangit itse tietävät, että uskoontulo Jeesukseen ja uskossa pysyminen auttavat elämään raittiina ja olemaan hyödyllinen osa tätä yhteiskuntaa.¹³⁵ Usko lisää yksilön ja yhteisön onnellisuutta ja hyvinvointia, jopa mielentasapainoa puolueettomien tutkimusten mukaan. Onkin ihmeteltävä sitä, miksi niin monet ateistit suhtautuvat pelkästään kielteisesti kristinuskon tarjoamiin mahdollisuuksiin ja sotivat kaikin voimin kristittyjä uskovia vastaan. Argumentteina he käyttävät virheellisiä tulkintoja tilastoista ja tutkimuksia milloin miltäkin alueelta, ja vetoavat kristinuskon katolisen linjan veriseen historiaan: uskonpuhdistajat ja katolinen kirkko ovat vainonneet ja tappaneet uskossa Jeesukseen olevia antitrinitaareja ja kasteenuusijoita, joten nämä eivät kelpaa esimerkeiksi nykyajan herätyskristillisyydestä.

Vaikka kristinuskon jotkut ääriiliikkeet toimivat vahingollisesti, on esimerkiksi vapaiden suuntien kristillisyydellä suuri merkitys yksilön ja yhteisön hyvinvoinnin ja onnellisuuden lisäämisessä. Uskovat tuntevat itse olevansa mieleltään tasapainoisia ja heidän elämäntapansa ovat raittiit. He kelpaavat rehellisyyden ja tunnollisuuden vuoksi esimerkiksi kaikille muille työpaikoilla, oppilaitoksissa ja kouluissa. Valtaosa näistä kristityistä ei tarvitse sen enempää psykiatrista hoitoa tai mielenterveyskuntoutusta kuin muut ihmiset, esimerkiksi ateistit ja uskonnottomat. Niinpä kristittyjen uskovien leimaaminen kansanryhmänä mielisairaaksi ja hulluksi on rikos heidän ihmisoikeuksiaan ja arvoaan vastaan.

Ateistit käyttäytyvät tässä YK:n ihmisoikeuksien julistuksen vastaisella tavalla ja osoittavat olevansa suvaitsemattomia vihapuheiden pitäjiä siinä kuin muslimit tai kristinuskoa nimellisesti vihapuheiden perusteena käyttävät ihmiset. Tuollainen käytös ei puutu paljon kiihotuksesta kansanryhmää kohtaan ja kunnianloukkauksesta. Sanan- ja uskonnonvapautta noin ajattelevat eivät kannata muille kuin ateisteille ja uskonnottomille. Heidät itsensä pitäisi ehkä tuomita rikoksista ja

¹³⁵ Kun rikosten maailma vaihtui Jeesuksen tiehen - entiset rikolliset kertoivat elämänmuutoksesta Torniossa. Yle 1.7.2017.

<https://yle.fi/uutiset/3-9701022>

Entiset kriminaalit kertovat, miten rikos vaihtui Jeesukseen. Kirkko ja kaupunki, 18.7.2016.

<https://www.kirkkojakaupunki.fi/-/entiset-kriminaalit-kertovat-miten-rikos-vaihtui-jeesukse-1#16a944ef>

pahimmat sulkea vankilaan Seppo Lehdon tavoin, joka on tehnyt pilapiirroksen profeetta Muhammedista ja arvostellut julkisesti muslimeja ja islamia. Vihapuheet ovat sallittuja ateisteille, muslimille ja vihervasemmistolle, mutta eivät kristityille, perussuomalaisille ja oikeistolle.¹³⁶

Miksi vain kristittyjä ja heidän pyhiä asioitaan on lupa pilkata julkisesti ilman pelkoa rangaistuksi tulemisesta? Miksi usein vain ateisteja ja muslimeja kohtaan tehdyt rikokset luokitellaan viharikoksiksi, mutta ei kristittyjä kohtaan tehtyjä rikoksia?¹³⁷ Fakta on kuitenkin se, että myös kristittyjä kohtaan tehdään viharikoksia.¹³⁸ Toki useammin juutalaisia ja mustia kohtaan USA:ssa. Outoa Suomessa ja Euroopassa on kuitenkin se, että muslimien ja ateistien tekemiä rikoksia kristittyjä ja juutalaisia vastaan pidetään harvoin viharikoksina, eikä se ole usein ensimmäinen ajatus, joka mieleen nousee, mutta jos joku vahingoittaa muslimia tai ateistia, niin heti epäillään motiiviksi vihaa kansanryhmää kohtaan.

Metsästäjä-keräilijöiden väkivaltaisuus ja evoluutio väkivaltaisuuden taustalla

Jotkut ateistit ovat sitä mieltä, että ihmisen väkivaltainen käytös, raiskaukset, ryöstely ja murhat ovat kirjauskontojen syytä. He uskovat, että sodat ja ihmisten pahuus juontavat juurensa uskontoihin sen sijaan, että ne olisivat pohjimmitaan perua ihmisen lajikehityksestä, evoluutiosta. 1900-luvulla löydetyt kivikautisten metsästäjä-keräilijäyhteisöjen tavat osoittavat kuitenkin sen, että kulttuurievoluutio ei ole sellaisen käyttäytymisen ja proaktiivisen aggression syytä.

Evoluutio sen sijaan on aggression ja väkivaltarikosten pohjimmainen syy: ihminen on luonteeltaan peto, jonka tuhoisaa käyttäytymistä uskonnot "Älä tapa!" käskyineen ja oikeustajun kehitys moderniin suvaitsevaisuuteen ovat hillinneet. On toki tunnustettava se, että muinainen Israelin uskonto (Vanha testamentti) ja islam kehottavat tappamaan ja alistamaan viholliskansat ja väärauskoiset, niin että ryöstäminen, raiskaukset ja seksiorjuus ovat olleet luvallisia, mutta Uusi testamentti kieltää sen kaiken. Kristityiltä onkin hyvä kysyä, miksi Jumala antaa erilaiset ohjeet ja käskyt eri aikakausina eläneille ihmisille?

Jos joku ei noudata Jumalan käskyjä ja ohjeita uuden liiton seurakunnalle, niin hän ei täytä Jumalan lapselle asetettuja tunnusmerkkejä "pyhissä kirjoituksissa" eikä ole siten aito kristitty uskova, "valittu ja pyhä". Uudestisyntyneet kristityt eivät Uuden testamentin mukaan voi tehtailla rikoksia

¹³⁶Valtakunnan syyttäjänvirasto. Rangaistavan vihapuheen levittäminen internetissä. Työryhmän raportti 21.12.2012. https://www.valtakunnansyyttajanvirasto.fi/material/attachments/valtakunnansyyttajanvirasto/vksvliitetiedostot/tyoryhm/6Jqa1QEsJ/17-34-11_tyoryhmaraportti.pdf

Sisäministeriö. Sisäinen turvallisuus | Sisäministeriön julkaisuja 2019:23. Sanat ovat tekoja. Vihapuheen ja nettikiusaamisen vastaisten toimien tehostaminen. Sivut 33-34. https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/161613/SM_23_19_Sanat_ovat_tekoja_Vihapuhe_ja_netikiusaamisen_vastaisten_toimien_tehostaminen_final.pdf?sequence=1

Uusi Suomi. Puheenvuoro. Blogi Jaakko Kaarala. Vihervasemmistolle on vihapuhe Suomessa sallittu. 20.7.2020. <https://puheenvuoro.uusisuomi.fi/jaakkokaarala/vihervasemmistolle-vihapuhe-on-suomessa-sallittu/>

Verkkouutiset. Päivi Räsänen K&K:lle: Kukaan ei tiedä, mitä vihapuhe on. Matti Lepistö 15.9.2019. [Päivi Räsänen K&K:lle: Kukaan ei tiedä, mitä vihapuhe on.](https://www.uutiset.fi/raasanen-k&k-lle-kukaan-ei-tieda-mita-vihapuhe-on)

¹³⁷OSCE ODIHR, Hate Crime Reporting. Hate Crime Against Christians. https://www.osce.org/files/f/documents/4/a/389468_2.pdf

¹³⁸Center For Strategic & International Studies. Terrorism and Hate Crimes: Dealing with All of the Threats from Extremism. Anthony H. Cordesman 5.7.2017. <https://www.csis.org/analysis/terrorism-and-hate-crimes-dealing-all-threats-extremism>

ja olla huume- tai päihderiippuvaisia pahantekijöitä. Vaikka joku sanoisi olevansa uskovainen kristitty ja "uskossa Jeesukseen", mutta ei noudata Jeesuksen ja apostolien käskyjä ja ohjeita, niin ei ole aito Jumalan lapsi. Jeesuksen seuraajan tulee noudattaa yhteiskunnan lakeja ja sääntöjä, kun ne eivät ole ristiriidassa uuden liiton käskyjen ja ohjeiden kanssa.

Ihmisen väkivaltaisen käytöksen, ryöstelyn ja seksirikosten evolutiivinen tausta näkyy viime vuosisadalla löydettyjen alkukantaisten heimojen tavoista ja käytöksestä. Nämä metsästäjä-keräilijäyhteisöt ovat tehneet ryöstöretkiä naapurikyliin ja -heimoihin. Saaliina on saatu käyttöesineet, aseet ja naiset, jotka on raiskattu ja alistettu seksiorjan asemaan omassa kylässä. Vihollisina pidetyt miehet ja poikalapset on tapettu kansan tavan mukaan. Tässä ei ole nähty olevan mitään väärää, ja tämä tapa oli yleisesti hyväksytty monien kivikautisella tasolla eläneiden kansojen keskuudessa vielä 1900-luvulla.

Esihistorialliset kivikautiset kansat ja heimot ovat toimineet samalla tavalla kuin viime vuosisadalla löydetty alkukantaiset heimot ja kannibaalit. Mainitut "synnit" (pahat teot) eivät siis ole uskontojen syytä vaan johtuvat ihmislajin väkivaltaisesta ja muuhun pahuuteen johtaneesta kehityshistoriasta, evoluutiosta. Kun jotkut "tutkijat" ja heidän tutkimustuloksiaan virheellisesti tulkitsevat ihmiset väittävät kulttuurievoluution ja uskontojen olevan ainoa tai pääasiallinen syy ihmisen väkivaltaan, ryöstelyyn ja murhiin, niin se ei pidä paikkaansa.

Seuraavassa on lueteltu lähteitä, joissa osoitetaan kivikautisten ihmisten olleen väkivaltaisia ryöstöretkien tekijöitä, raiskaajia ja murhaajia. Metsästäjä-keräilijä yhteisöjä on löydetty vielä 1950-luvulla. Niiden elintavat ja käytös todistavat tässä esitetyn väitteen todeksi: evoluutio on tehnyt ihmisestä aggressiivisen ja murhiin kykenevän eläimen. Syynä ei ole maanviljelys, metallien jalostus, karjankasvatus ja kulttuurievoluutio: korkeakulttuurien uskonto ei ole syynä tähän, vaikka jotkut ateistit ovat niin väittäneet ja uskovat itsekin omat valheensa.

Kannibalismi esihistoriallisena aikana ja sen jälkeen

https://fi.wikipedia.org/wiki/Kannibalismi#Esihistoriallista_kannibalismia

https://en.wikipedia.org/wiki/Human_cannibalism#Pre-history

https://en.wikipedia.org/wiki/Human_cannibalism#Early_history

https://en.wikipedia.org/wiki/Human_cannibalism#Early_modern_and_colonial_era

<https://en.wikipedia.org/wiki/Cannibalism>

<https://www.youtube.com/watch?v=Y2ODPFiksBE>

A brief history of cannibalism - Bill Schutt ja Cabnnibalism: A Perfectly Natural History

<https://www.britannica.com/topic/cannibalism-human-behaviour>

<https://www.goodreads.com/book/show/28110850-cannibalism>

Reviirikiistat olivat yleisiä ja siihen sisältyi ryöstelyä (vaimo ja työkalut ja aseet) ja ihminen oli peto, joka söi jopa oman lajinsa edustajia eikä vain metsästännyt muita lajeja.

Yanomamo heimossa on ollut tapana tehdä ryöstöretkiä naapurikyliin ja ryöstää sieltä naiset, aseet ja työkalut omaan käyttöön reviirikiistoissa ja muuten vain sen vuoksi, että se on ollut hyväksytty tapa.

<https://en.wikipedia.org/wiki/Yanomami>

https://en.wikipedia.org/wiki/Secrets_of_the_Tribe

http://vintti.yle.fi/ohjelmat.yle.fi/dokumenttiprojekti/ohjelmisto/heimon_salaisuudet.html

Wari-intiaanit Brasiliassa

<https://newrepublic.com/article/118252/cannibalism-and-overpopulation-how-amazon-tribe-ate-their-dead>

Fore ja muut kansat Papua-Uudessa Guineassa (hulit ja danit)

https://en.wikipedia.org/wiki/Indigenous_people_of_New_Guinea

Anasazi-kansa Etelä-Amerikassa

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Pueblo-kulttuuri>

Afrikan alkukantaiset kansat kuten korowai, pygmit (Kongo),..

https://en.wikipedia.org/wiki/Human_cannibalism#Africa

Pohjois-Amerikan intiaanien kannibalismi

<https://antroblogi.fi/2017/05/ihmissyonti-antropologiassa/>

Nuo kaikki ovat eläneet kivikautisten ihmisten tavoin vielä viime vuosisadalla ja niin kuin metsästäjä-keräilijät, joten miten kirjauskonnot tai edes niitä edeltäneet uskonnot voisivat olla syynä tähän? Monet kivikautiset kansat elivät ilman uskontoa, vaikka olivat taikauskoisia ja tietämättömiä sivistymättömiä ihmisiä eivätkä viljelleet maata. Heidän tapanaan on ollut ryöstää naapurikylien ja heimojen naiset, työkalut, aseet ja ruoka, joten väitteet ihmisen pahuuden uskonnollisesta alkuperästä ovat totuudenvastaiset ja perustuvat ateistien valheelliseen propagandaan.

San-kansa eli bushmannit tarkastelun alla

Edellisessä luvussa on linkit lähteisiin, joissa mainitaan monia kivikautisten ihmisten tavoin eläneitä metsästäjä-keräilijäheimoja 1900-luvulta. Niillä oli edelleen tapana ryöstellä naapurikylien ja -heimojen naisia seksiorjiksi (raiskata heidät), varastaa heidän käyttöesineensä ja aseensa ja tappaa miespuoliset jäsenet, ketkä vain kiinni saivat. Näin ollen on tullut toteen näytetyksi se, että kivikautiset ihmiset olivat väkivaltaisia tappajia ja naisia alistavia raiskaajia. Ihmisen väkivaltaiseen käytökseen, seksiorjien pitämiseen, raiskauksiin ja murhiin eivät ole syynä maanviljelyksen tuoma varallisuus tai korkeakulttuurien uskonnot niin kuin jotkut ovat väittäneet.

Vaikka alkukantaisten heimojen joukosta löytyisi yksi tai useampi poikkeus – ihmiset eivät käyttäydy väkivaltaisesti, eivät tee ryöstöretkiä, eivät raiskaa ja ota seksiorjia, eivätkä tapa viholliskylän ja -heimon miespuolia – niin silti enemmistö kivikautisista metsästäjä-keräilijäkansoista on toiminut juuri niin kuin on osoitettu tässä kirjoituksessa ja sen lähteissä. Jostakin syystä muuan vastaväittäjä on jopa valehdellut siitä, miten sanit eli bushmannit olisivat poikkeus tähän sääntöön vielä sen jälkeen, kun on osoitettu hänen erehtyneen. Ensimmäisten tutkimusmatkailijoiden kuvausta ei ole voitu osoittaa epätodeksi.¹³⁹

¹³⁹Sanit ja khoikhoit varhaisten tutkimusmatkailijoiden kuvauksissa, Liikanen Anu Susanna, 2008, ss.23-24
https://erepo.uef.fi/bitstream/handle/123456789/8759/URN_NBN_fi_joy-20080031.pdf

San-kansa eli bushmannit ovat itse asiassa todistus siitä, että metsästäjä-keräilijöillä oli tapana kohdella väkivaltaisesti muita kansoja ja heimoja vielä 1800-luvulla ja sen jälkeen. Sanit eivät olleet ainoa kansa, joka asui samalla maantieteellisellä alueella. Muita kansoja olivat ainakin bantut, ambot, hererot, (orlamit) ja khoikhoit, joista viimeksi mainitut olivat läheistä sukua saneille. Khoikhoita on kuvattu näin:

"Chapman kuvaili khoikhoita myös impulsiivisiksi ja tuhlaavaisiksi ja ahneiksi, joiden mielestä lähetystyöntekijät olivat alueella vain täyttämässä heidän tarpeitaan. Ongelmana oli, että he vaativat aina osansa sekä tutkimusmatkailijoilta että muilta valkoisilta, eivätkä koskaan tyytyneet samaansa, vaan halusivat aina lisää. Myös hereroiden ja khoikhoitten välisten kiistojen kiihtyminen vaikutti tutkimusmatkailijoiden mielipiteisiin khoikhoista ja mm. Chapman kuvaili khoikhoita julmiksi, koska he katkoivat hereroilta käsiä ja jalkoja."

Sanitkaan eivät tutkimusmatkailijoiden mukaan olleet paljon parempia kuin muut väkivaltaiset ja varastelevat (ryöstöretkiä tekevät) heimot:

"Alexander kuvaili tapaamiaan saneja hyvin viltiksi ja totesikin, että sanien alueella oli aina oltava varuillaan, koska saneilla oli tapana varastaa alueillaan kulkevien karjaa ja saattoivat jopa tappaa kulkijat. Campbell kuvasi sanejakin sanomalla heidän olevan iloisia ja tyytyväisiä elämäänsä, vaikka se ei eurooppalaisen mittapuun mukaan kovin mukavalta vaikuttanutkaan. Toisaalta hän myös sanoi sanien olevan myös luotettavia, varsinkin jos heitä kohteli ystävällisesti. Huonon kohtelun sanit kostaisivat tappamalla. Galton ei paljoakaan arvostanut saneja vaan piti san-miehiä tossun alla olevina, koska aina kysyivät neuvoa naisilta. Anderssonin mielestä sanit eivät rotuna ansainneet minkäänlaista sääliä, koska tappoivat kaksi hereroa."

Sanit ja khoikhoit olivat monivaimoisia. "Synnä moniaviollisuuden Wikar piti sitä, että alueella oli enemmän naisia kuin miehiä, joita kuoli niin taisteluissa kuin metsästysretkilläkin." Miesten oli lupa piiskata vaimoja ja naiset saattoivat vaihtaa mieskumppania toistuvasti ja mennä jopa naapurikansan miehelle seksikumppaniksi. Lapsia kuritettiin ajoittain ruumiillisesti ja isä saattoi jopa tappaa oman lapsensa, jos ei halunnut elättää häntä, tai lapsi heitettiin leijonille syötäväksi, kun ne hyökkäsivät sanien kimppuun. Vanhukset saatettiin jättää kuolemaan, jos he olivat liikuntakyvyttömiä ja vanhuudesta heikkoja. Khoikhoit pitivät muilta kansoilta ryöstämiään ihmisiä orjinaan ja heillä oli hierarkkinen luokittelu eri kansojen välillä. Alimman luokan herero-kansan orjat sai tappaa ilman rangaistusta. (ibid. s.30-32)

Sanit ja khoikhoit taistelivat siis toisiaan ja muita heimoja vastaan, ja kohtelivat raa'asti jopa omia perheenjäseniään, joten he eivät olleet rauhallisia ja väkivallattomia ihmisiä niin kuin eräs patologinen valehtelija on väittänyt. Heillä oli myös tapana tehdä ryöstöretkiä ja varastella, mikä kaikki todistaa heidän olleen väkivaltaisia ryöstelijöitä muusta kuin korkeakulttuurien ja kirjauskontojen syystä: synnä on ihmislajin väkivaltainen kehityshistoria eli evoluutio. Sanit ja khoikhoit uskoivat epämääräisesti hyvään ja pahaan "jumalaan", mutta eivät tienneet mitään korkeakulttuureista ja kirjauskonnoista. Uskonto ei ollut heidän väkivaltaisuutensa, ryöstelyn ja tappamisen syy: syy on heidän väkivaltainen luontonsa, joka on perua lajikehityksestä.

Valehtelija on antanut yksipuolisen ja virheellisen tai väärin yleistetyn kuvan bushmanneista eli san-kansasta ja heidän käytöksestään ja tavoistaan, johon väkivalta ja ryöstöretket kuuluivat kiinteänä osana heidän ollessaan metsästäjä-keräilijöitä. He pitivät ajoittain myös karjaa, mutta joutuivat palaamaan metsästäjä-keräilijöiksi kilpailevien heimojen varastettua heidän karjansa ja vallattua heidän alueensa tai karjan kuoltua tauteihin tai kylmyyden pakottamina. He eivät olleet siis pelkästään rauhallisia ja hyviä ihmisiä vaan kykenivät raakalaismaisiin villi-ihmisten tekoihin aina

murhiin asti. Tiedossamme ei ole yhtään poikkeusta kivikautisten kansojen kohdalla tähän sääntöön.

Olemme osoittaneet aukottomasti todisteiden kera sen, että ihmisen väkivaltaisuus johtuu pohjimmiltaan lajikehityksestä eli evoluutiosta. "Ihminen on syntynyt tappamaan" niin kuin tutkijaryhmä aivan oikein on sanonut tutkittuaan ihmisen lajikehitystä esihistorialliselta ajalta ennen metallinjalostusta ja maanviljelyksen alkua, jota jotkut totuuden kieltävät ihmiset ovat pitäneet ihmisen väkivaltaisuuden ja murhanhimon alkuna.¹⁴⁰

Espanjalaiset tutkijat tulivat vuonna 2016 siihen tulokseen, että "ihminen on syntynyt tappamaan": ihmisen väkivaltaisuus on evoluution (lajikehityksen) tulosta. Uskonnot eivät ole syy siihen niin kuin ei maanviljely tai ruokavarastojen syntyminen. Ne ovat tietysti yllyttäneet alkukantaisia ihmisiä väkivallan käyttöön, ryöstelyyn ja tappamiseen, kun palkintona on ollut entistä suuremmat saaliit: ruokaa, työkaluja, aseita ja naisia. Miehet tapettiin ja naiset otettiin seksiorjiksi silti jo paljon ennen uskontojen syntyä (nykyiset kirjauskonnot ja muut tunnetut uskonnot).

Historiallisten ja kehitysopin faktojen kieltäjät pyrkivät joko edistämään uskontoaan tai levittävät ateistista propagandaa uskontojen vastaisessa taistelussa. Raamattu kertoo ihmisen pahuuden syyksi yhden ihmisen pahan teon (Aatami), mutta tämä luomismyyttiin sisältyvä kertomus syntiinlankeemuksesta on ilmiselvästi epätosi eikä kelpaa järkevälle ihmiselle perusteluksi ihmisen pahuuden syistä. Ateisti pyrkii puolestaan osoittamaan uskonnot syylliseksi ihmisten pahuuteen, jolloin hän joutuu ristiriitaan tieteellisen maailmankuvansa kanssa.

Luonnonvalinta on tehnyt ihmisestä aggressiivisen pedon, joka on ryöstellyt, raiskannut ja tappanut muita ihmisiä jo kauan ennen maanviljelystä, Mesopotamian korkeakulttuureja ja kirjauskontoja. Lajikehitys on pohjimmainen syy sille, että ihmiset tekevät näitä samoja tekoja vielä tänä päivänä ja metsästäjä-keräilijät ovat tästä osoituksena viime vuosisadan loppupuolelle asti, kunnes lähetyssaarnaajat toivat heille länsimaisen sivistyksen ja ateistiset antropologit homoseksuaalisuuden, pedofilian ja lapsiprostituution (Yanomamo-kansa, Secrets of the Tribe, [José Padilha](#).)¹⁴¹

140Uusi tutkimus – ihminen on syntynyt tappamaan. Pekka Numminen, Iltalehti 29.9.2016.
<https://www.iltalehti.fi/ulkomaat/a/2016092922391696>

141Wikipedia. Yanomami. Secrets of the Tribe.
<https://en.wikipedia.org/wiki/Yanomami>
https://en.wikipedia.org/wiki/Secrets_of_the_Tribe

Yle. Dokumenttiprojekti. Heimon salaisuudet (Secrets of the Tribe).
http://vintti.yle.fi/ohjelmat.yle.fi/dokumenttiprojekti/ohjelmisto/heimon_salaisuudet.html